РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

8 септември 2010 година*

По дело T-29/05

Deltafina SpA, установено в Orvieto (Италия), за което се явяват адв. R. Jacchia, адв. A. Terranova, адв. I. Picciano, адв. F. Ferraro, адв. J.-F. Bellis и адв. F. Di Gianni, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която първоначално се явяват г-н É. Gippini Fournier и г-н F. Amato, а впоследствие г-н Gippini Fournier и г-н V. Di Bucci, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: италиански.

с предмет искане за отмяна на Решение C (2004) 4030 окончателен на Комисията от 20 октомври 2004 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/C.38.238/B.2 — Суров тютюн — Испания) и при условията на евентуалност намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя с посоченото решение,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-н O. Czúcz, председател, г-жа I. Labucka и г-н K. O'Higgins (докладчик), съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 юни 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Жалбоподателят Deltafina SpA е италианско дружество, чиято основна дейност е първичната обработка на суров тютюн и продажбата на обработения тютюн. Това дружество се притежава изцяло от американското дружество Universal

Corp. посредством дъщерно дружество — американското дружество Universal Leaf Tobacco Company Inc. (наричано по-нататък „Universal Leaf“), като целият капитал на последното се притежава от Universal Corp.

2 Universal Leaf притежава и целия капитал на Tabacos Españoles, SL (наричано по-нататък „Taes“) — едно от четирите предприятия за първична обработка на суров тютюн в Испания (наричани по-нататък „преработвателите“ или „испанските преработватели“).

3 Групата, към която принадлежат различните посочени в точки 1 и 2 по-горе дружества, ще бъде наричана по-нататък „групата Universal“.

4 Тъй като разполага с информация, че преработвателите и испанските производители на суров тютюн са нарушили член 81 ЕО, на 3 и 4 октомври 2001 г. Комисията на Европейските общности извършва проверки на основание член 14 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 г., Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) в помещенията на трима от тези преработватели, а именно на Compañia española de tabaco en rama, SA (наричано по-нататък „Cetarsa“), на Agroexpansión, SA и на World Wide Tobacco España, SA (наричано по-нататък „WWTE“), както и на Asociación Nacional de Empresas Transformadoras de Tabaco (наричано по-нататък „Anetab“).

5 На 3 октомври 2001 г. Комисията извършва и проверки в помещенията на Maison des métiers du tabac и на Fédération européenne des transformateurs de tabac, а на 5 октомври 2001 г. — в помещенията на Federación nacional de cultivadores de tabaco (наричано по-нататък „FNCT“).

6 С писмо от 16 януари 2002 г., позовавайки се на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер по дела във връзка с картели (ОВ C 207, 1996 г., стр. 4, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството"), преработвателите и Anetab уведомяват Комисията за желанието си да сътрудничат.

7 С писмо от 21 януари 2002 г. те предоставят определена информация на Комисията.

8 С писмо от 15 февруари 2002 г. Universal Leaf уведомява Комисията, че подкрепя изцяло инициативата на Taes да сътрудничи в рамките на Известието относно сътрудничеството. Освен това Universal Leaf посочва на Комисията, че Deltafina участва заедно с Taes в изготвянето на изложение, в което са описани ролята и дейностите на последното посочено дружество на испанския пазар на тютюн, и че се надява по този начин Deltafina също да може да се ползва от преимуществата, произтичащи от Известието относно сътрудничеството.

9 На 18 февруари 2002 г. Taes изпраща на Комисията посоченото в точка 8 по-горе изложение.

10 Впоследствие Комисията отправя до испанските преработватели, до Anetab и до FNCT няколко искания за предоставяне на информация на основание член 11 от Регламент № 17. Тя моли и испанското Министерство на земеделието, риболова и храните (наричано по-нататък „Министерство на земеделието") да ѝ предостави информация във връзка с испанската правна уредба в областта на селскостопанските продукти.

11 На 11 декември 2003 г. Комисията започва производството, което е в основата на настоящото дело, и приема изложение на възраженията, което изпраща на 20 предприятия или сдружения, сред които са испанските преработватели, Deltafina, Universal, Universal Leaf, Anetab и FNCT.

12 Разглежданите предприятия и сдружения получават достъп до преписката на Комисията по разследването под формата на копие върху CD-ROM, което им се изпраща, и представят писмени становища в отговор на твърденията на Комисията за нарушения. На 1 март 2004 г. Deltafina представя писмено становище.

13 На 29 март 2004 г. се провежда изслушване, в което участва Deltafina.

14 След като се допитва до консултативния комитет по ограничителни споразумения и господстващо положение и взема предвид окончателния доклад на служителя по изслушването, на 20 октомври 2004 г. Комисията приема Решение C (2004) 4030 окончателен относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/C.38.238/B.2 — Суров тютюн — Испания) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 19 април 2007 г. (ОВ L 102, стр. 14).

15 Обжалваното решение се отнася до два хоризонтални картела, уговорени и приложени на испанския пазар на суров тютюн.

16 Първият картел, който включва преработвателите и Deltafina, е имал за цел всяка година през периода 1996—2001 г. да определя средната (максимална) доставна цена за всеки сорт суров тютюн общо за всички качества тютюн, както и да разпределя количествата за всеки сорт суров тютюн, които всеки от преработвателите може да закупи от производителите (вж. по-специално съображения 74—76 и 276 от обжалваното решение). В периода 1999—2001 г. преработвателите и Deltafina са уговорили и ценови интервали в зависимост от качеството на всеки сорт суров тютюн, включен в таблиците, приложени към „договорите за отглеждане“, както и „допълнителни условия“, а именно средната минимална

цена за производител и средната минимална цена за обединение на производители (вж. по-специално съображения 77—83 и 276 от обжалваното решение).

17 Описаният в точка 16 по-горе картел ще бъде наричан по-нататък „картелът на преработвателите“.

18 Вторият картел, който е установен в обжалваното решение, включва трите испански земеделски профсъюза, а именно Asociación agraria de jóvenes agricultores (наричано по-нататък „ASAJA“), Unión de pequeños agricultores (наричан по-нататък „UPA“) и Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (наричан по-нататък „COAG“), а също и Confederación de cooperativas agrarias de España (наричана по-нататък „CCAE“). Този картел е имал за цел да определя всяка година през периода 1996—2001 г. ценовите интервали в зависимост от качеството на всеки сорт суров тютюн, включен в таблиците, приложени към „договорите за отглеждане“, както и „допълнителните условия“ (вж. по-специално съображения 77—83 и 277 от обжалваното решение).

19 Описаният в точка 18 по-горе картел ще бъде наричан по-нататък „картелът на представителите на производителите“.

20 В обжалваното решение Комисията приема, че всеки от тези картели съставлява едно-единствено продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО (вж. по-специално съображения 275—277 от обжалваното решение).

21 В член 1 от това решение Комисията вменява отговорността за картела на преработвателите на девет предприятия, сред които са испанските преработватели и Deltafina, а отговорността за картела на представителите на производителите — на ASAJA, UPA, COAG и CCAE (наричани по-нататък общо „представителите на производителите“).

22 В член 2 от обжалваното решение Комисията разпорежда на тези предприятия и на представителите на производителите незабавно да преустановят посочените в член 1 нарушения, ако все още не са направили това, и да се въздържат занапред от каквато и да е ограничаваща конкуренцията практика, която има същите или еквивалентни цел или последици.

23 В член 3 от обжалваното решение са наложени следните глоби:

— Deltafina: 11 880 000 EUR,

— Cetarsa: 3 631 500 EUR,

— Agroexpansión: 2 592 000 EUR,

— WWTE: 1 822 500 EUR,

— Taes: 108 000 EUR,

— ASAJA: 1 000 EUR,

— UPA: 1 000 EUR,

— COAG: 1 000 EUR,

— CCAE: 1 000 EUR.

24 В размера на наложената на Deltafina глоба е взета предвид по-специално водещата му роля в картела на преработвателите (съображения 435 и 436 от обжалваното решение). С оглед на тази роля Комисията увеличава основния размер на глобата с 50 % поради отегчаващи обстоятелства. При все това Deltafina се ползва от намаляване на основния размер на глобата с 40 % поради смекчаващи обстоятелства (съображения 437 и 438 от обжалваното решение) и с 10 % от размера на глобата поради оказаното от негова страна сътрудничество в рамките на административното производство (съображения 448—456 от обжалваното решение).

25 От член 3 от обжалваното решение е видно, че дружествата майки на WWTE са солидарно отговорни за плащането на наложената на WWTE глоба, а дружеството майка на Agroexpansión — за плащането на наложената на Agroexpansión глоба.

Производство и искания на страните

26 На 20 януари 2005 г. Deltafina подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

27 По доклад на съдията докладчик Общият съд (четвърти състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от неговия Процедурен правилник, приканва страните да представят определени документи и им поставя въпроси. Страните изпълняват тези искания в определения срок.

28 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 9 юни 2009 г.

29 Deltafina моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— при условията на евентуалност да намали размера на глобата,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

30 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата като частично недопустима и във всички случаи като изцяло неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски,

— ако тези искания не бъдат уважени, да осъди всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, ако правните основания на жалбоподателя бъдат отхвърлени в същата степен като тези на Комисията, или да осъди жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разноски, както и част от тези, направени от Комисията, ако по-голямата част от правните основания на жалбоподателя бъдат отхвърлени.

От правна страна

31 В подкрепа на своята жалба Deltafina изтъква единадесет правни основания, изведени:

— първото — от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) и на принципите на законност и на лична отговорност, както и от липса на мотиви и от злоупотреба с власт,

— второто — от нарушение на член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003, на правото на защита и на правото на справедлив съдебен процес, на съществените процесуални правила и на принципите на законност, на правна сигурност и на пропорционалност, както и от липса на мотиви и от злоупотреба с власт,

— третото — от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, на член 2 Регламент № 1/2003 и на точка 43 от Насоките относно понятието за засягане на търговията, което се съдържа в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ C 101, 2004 г., стр. 81; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 149), както и от липса на мотиви,

— четвъртото — от нарушение на член 2 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, на точка 1 A и на точка 5, буква г), от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 [ЕОВС] (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“), и на принципите на пропорционалност, на „равно

третиране и на налагане на еднакви наказания“, както и от липса на мотиви и от злоупотреба с власт,

— петото — от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на точка 1 Б от Насоките и на принципа на равно третиране, както и от злоупотреба с власт,

— шестото — от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и на точка 2 от Насоките, както и от липса на мотиви и злоупотреба с власт,

— седмото — от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и на точка 3 от Насоките, както и от злоупотреба с власт,

— осмото — от нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 и на точка 5, буква а) от Насоките,

— деветото — от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на преамбюла и на точка 4 от Насоките, на точка Б, буква д) и на точка Г от Известието относно сътрудничеството и на принципа на равно третиране, както и от липса на мотиви и от злоупотреба с власт,

— десетото — от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на точка 5, буква б) от Насоките и на принципа на пропорционалност, както и от злоупотреба с власт,

— и единадесетото — от нарушение на принципите на равно третиране, на забрана на прилагането на наказания с обратна сила и на защита на оправданите правни очаквания, както и от злоупотреба с власт.

32 Главните правни основания са първите три и те са свързани с исканията за отмяна на обжалваното решение. Следващите седем правни основания са изтъкнати при условията на евентуалност и са свързани с исканията за намаляване на размера на глобата. Последното правно основание е изтъквано при условията на евентуалност спрямо седемте предходни правни основания, в случай че те бъдат отхвърлени, и също е насочено към намаляване на размера на глобата.

1. *По допустимостта на твърденията за нарушения, изведени от злоупотреба с власт*

33 В рамките на различните правни основания, които посочва в подкрепа на своята жалба, с изключение на третото и осмото правно основание, Deltafina изтъква срещу Комисията по-специално, че последната е злоупотребила с власт.

34 В това отношение следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика понятието за злоупотреба с власт се отнася до ситуация, при която административен орган използва правомощията си за цел, различна от тази, с оглед на която те са му предоставени. Дадено решение е опорочено поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и непротиворечиви данни е явно, че то е било прието единствено с цел или най-малкото с определящата цел да постигне различни от изложените цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора за ЕО, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (Решение на Съда от 13 ноември 1990 г. по дело Fedesa и др., C-331/88, Recueil, стр. I-4023, точка 24 и Решение на Съда от 25 януари 2007 г. по дело Dalmine/Комисия, C-407/04 P, Сборник, стр. I-829, точка 99).

35 В конкретния случай се налага изводът, че Deltafina се ограничава да изтъкне по абстрактен начин редица твърдения за нарушения, изведени от злоупотреба с власт, без да предостави каквито и да било данни или доводи в тяхна подкрепа, нито дори да уточни каква би била действителната цел на Комисията при приемането на обжалваното решение. Тези твърдения за нарушения — по начина, по който са представени — не отговарят на изискванията на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, доколкото не са достатъчно ясни и точни, за да позволят на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. Следователно те трябва да бъдат обявени за недопустими (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 май 1998 г.по дело Mo och Domsjö/Комисия, T-352/94, Recueil, стр. II-1989, точки 333 и 334).

2. *По исканията, насочени към отмяна на обжалваното решение*

По първото правно основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 и на принципите на законност и на лична отговорност, както и от липса на мотиви

36 Първото правно основание, изтъкнато от Deltafina, се подразделя на четири части. В рамките на първата част това дружество изтъква срещу Комисията, че тя ангажира отговорността му за нарушение, извършено на пазар, на който то няма присъствие. В рамките на втората част Deltafina твърди, че действията, които според него са му вменени, не са предвидени в член 81, параграф 1 ЕО, нито в член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003. В рамките на третата част посоченото дружество счита, че Комисията неправилно го е квалифицирала като водач на картела на преработвателите. Накрая, в рамките на четвъртата

част, то твърди, че в обжалваното решение Комисията не е определила съответния пазар.

37 Общият съд ще разгледа заедно двете първи части, а впоследствие — поотделно третата и четвъртата част.

38 Що се отнася до твърдението на Deltafina, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, което твърдение посоченото дружество изтъква в рамките на настоящото правно основание, без да го свързва с която и да е от неговите четири части, се налага изводът, че посоченото дружество не предоставя никакъв довод от естество да изясни посоченото твърдение. Поради това то следва да бъде отхвърлено като недопустимо с оглед на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник (вж. точка 35 по-горе).

По първата и втората част, изведени съответно от обстоятелството, че Комисията вменява на Deltafina отговорност за нарушение, извършено в рамките на пазар, на който посоченото дружество няма присъствие, и от обстоятелството, че действията, извършването на които е вменено на Deltafina, не са предвидени в член 81, параграф 1 ЕО, нито в член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003

— Доводи на страните

39 На първо място, Deltafina посочва, че не е развивало дейност на пазара за изкупуване и обработка на суров тютюн в Испания, така че ако се предположи, че посоченият пазар е съответният пазар, това дружество не можело да бъде държано отговорно за предприетите в рамките на този пазар дейности.

40 На второ място, Deltafina твърди, че не е участвало в изготвянето на споразуменията между преработвателите и че не ги е прилагало, тъй като не е имало разрешение да осъществява дейност като преработвател в Испания и следователно не е имало право да преговаря и да сключва договори с испанските производители на суров тютюн, нито да участва в разпределянето на количествата суров тютюн, които следва да бъдат изкупени. Това дружество поддържа, че не може да му бъде вменена роля на „извършител или [на] съизвършител на деянията", и още по-малко на водач на картела на преработвателите, а най-много ролята на „лице, което от обективна и субективна гледна точка е външно за картела, но което улеснява непряко деянията на извършителите посредством присъствието на срещи, обмен на информация и съобщения, посредничество между участниците, съхраняване на документи и данни". Тези действия обаче не били предвидени в член 81, параграф 1 ЕО, нито в член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 и поради това не можели да бъдат предмет на санкции.

41 В подкрепа на тези твърдения Deltafina се позовава на Решение 2005/349/ЕО на Комисията от 10 декември 2003 година относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/E-2/37.857 — Органични пероксиди) (ОВ L 110, 2005 г., стр. 44, наричано по-нататък „решението „Органични пероксиди"). Според това дружество в посоченото решение Комисията е приела, че външно за съответния картел дружество, а именно консултантското дружество AC-Treuhand AG, е нарушило член 81, параграф 1 ЕО поради предприемането на действия, които били сходни с вменените на Deltafina. Според последното въпреки обстоятелството, че посоченото консултантско дружество е имало решаваща роля в организирането и прилагането на картела и че е било считано за негов „пазител", му е била наложена само символична глоба в размер от 1 000 EUR поради „сравнително новия характер на положението".

42 На първо място, Комисията възразява, че тезата на Deltafina, съгласно която член 81, параграф 1 ЕО не се прилага спрямо предприятия, които не осъществяват пряко дейност на релевантния пазар, не намира подкрепа в текста на тази

разпоредба. Важното за целите на прилагането на посочената разпоредба е, че разглежданото предприятие е участвало в ограничаваща конкуренцията практика, която поне потенциално има значителни последици за търговията между държавите членки.

43 На второ място, според Комисията твърдението на Deltafina, че вменените му деяния не се обхващат от установената в член 81, параграф 1 ЕО забрана, не само е изцяло неоснователно, но и се опровергава от много от данните, които се съдържат в жалбата.

44 Освен това Комисията посочва, че според самото Deltafina неговата роля може да бъде отъждествена с тази, която е възприело AC-Treuhand по делото, по което е постановено решението „Органични пероксиди“, и че подобна роля може да бъде санкционирана на основание член 81, параграф 1 ЕО.

— Съображения на Общия съд

45 Що се отнася до първата част от настоящото правно основание, следва да се посочи, че страните не спорят по въпроса, че в Испания, която в конкретния случай е съответният географски пазар, Deltafina не изкупува суров тютюн от производителите, нито упражнява дейност по първична обработка на суров тютюн. В тази държава членка Deltafina осъществява дейност единствено на следващия етап в отрасъла, в конкретния случай изкупуването на обработен тютюн с цел да бъде препродаден на предприятията за производство на тютюн.

46 Поради това се налага изводът, че Deltafina няма присъствие на съответния пазар, а именно на испанския пазар за изкупуване и първична обработка на суров тютюн, както ще бъде изложено в точка 82 по-долу.

47 От тази констатация обаче не може да се направи извод, че Комисията не е имала право да санкционира Deltafina за нарушение на член 81, параграф 1 ЕО.

48 В действителност, както Общият съд вече е приел в точка 122 от Решение от 8 юли 2008 г. по дело AC-Treuhand/Комисия (T-99/04, Сборник, стр. II-1501), предприятие може да наруши предвидената в член 81, параграф 1 ЕО забрана, когато неговото поведение, съгласувано с това на останалите предприятия, има за цел да ограничи конкуренцията на определен релевантен пазар в рамките на общия пазар, без това да предполага задължително, че самото то развива дейност на посочения релевантен пазар.

49 В същия смисъл в точка 127 от Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе Общият съд е уточнил, че не е изключено дадено предприятие да може да участва в прилагането на ограничение на конкуренцията, дори самото то да не ограничава собствената си свобода на действие на пазара, на който основно упражнява дейност. Всъщност всяко друго тълкуване би могло да намали обхвата на установената в член 81, параграф 1 ЕО забрана в степен, обратна на нейното полезно действие и на нейната основна цел, разглеждана в светлината на член 3, параграф 1, буква ж) ЕО, която е да се осигури ненарушаването на конкуренцията на общия пазар, тъй като не би позволило да се преследва активният принос на дадено предприятие за ограничаване на конкуренцията единствено поради това, че този принос не произтича от икономическата дейност — част от релевантния пазар, на който това ограничение се проявява или има за цел да се прояви. В точка 128 от същото решение Общият съд прави извод, че прочитът на словосъчетанието „споразумения между предприятия“ в светлината на целите на член 81, параграф 1 ЕО и на член 3, параграф 1, буква ж) ЕО води

до потвърждаване наличието на разбиране за картел и за предприятие, извършител на нарушение, според което не се прави разграничение в зависимост от сектора или пазара, на който развиват дейност разглежданите предприятия.

50 В конкретния случай обаче, както ще бъде обяснено по-подробно в точки 122—133 по-долу, е доказано, че Deltafina е участвало пряко и активно, заедно с преработвателите, в картел, за който посоченото дружество е знаело или не може да не е знаело, че има за цел да премахне или ограничи конкуренцията в сектора на суровия тютюн в Испания.

51 Съображенията на Общия съд, изложени в точка 48 по-горе, са релевантни в още по-голяма степен в конкретния случай, тъй като докато AC-Treuhand, в качеството си на консултантско дружество, не е осъществявало никаква дейност на съответния продуктов пазар, а именно този на органичните пероксиди — като конкурент или от страна на търсенето или на предлагането, в замяна на това Deltafina — в качеството си на основен клиент на испанските преработватели — е упражнявало дейност в Испания на пазар, който се намира непосредствено след този, в рамките на който са били приложени спорните ограничаващи конкуренцията практики. Освен това в Италия Deltafina е имало присъствие на същия съответен продуктов пазар като разглеждания в конкретния случай.

52 От това следва, че първата част на първото правно основание трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

53 Що се отнася до втората част на настоящото правно основание, тя се основава на предпоставката, съгласно която Deltafina не е участвало пряко и активно в картела на преработвателите като последните, а се е ограничило до това да улеснява „непряко“ прилагането на този картел.

54 Както обаче вече беше посочено в точка 50 по-горе и ще бъде установено в точки 122—133 по-долу, тази предпоставка е погрешна.

55 Във всички случаи тезата на Deltafina, че предприятията, чийто принос за картела е под формата на подчинени или допълнителни дейности или чрез бездействие, не нарушават член 81, параграф 1 ЕО и следователно не подлежат на наказание с глоба по силата на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, също е погрешна.

56 Така в Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе Общият съд отхвърля подобна теза, след като е напомнил съдебната практика относно условията, на които трябва да отговаря участието на дадено предприятие в картел, за да може това предприятие да бъде подведено под отговорност в качеството му на съизвършител на нарушението като цяло (точки 129—136).

57 По-специално в това решение Общият съд напомня, че вменяването на участвало в картел предприятие на нарушението като цяло съответства на изискванията на принципа на лична отговорност, когато удовлетворява две условия: първото обективно, а второто субективно.

58 Във връзка с първото условие Общият съд приема за установено, че съгласно съдебната практика то е изпълнено, що се отнася до връзката между конкуренти, които осъществяват дейност на един и същ релевантен пазар, както и между тези конкуренти и техните клиенти, щом като предприятието участник е допринесло за прилагането на картела дори под формата на подчинени или допълнителни дейности или чрез бездействие, например с мълчаливо одобрение и

чрез несъобщаване за този картел на органите (Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе, точка 133).

59 За да достигне до това заключение, Общият съд на първо място посочва, че е достатъчно Комисията да докаже, че засегнатото предприятие е участвало в срещи, по време на които са били сключени антиконкурентни по естеството си споразумения, без явно да се е противопоставило на това, за да се докаже в достатъчна степен участието на посоченото предприятие в картела (Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе, точка 130). Общият съд добавя, че за да установи участието на предприятие в единно споразумение, съставено от съвкупност от простиращи се във времето нарушения, Комисията трябва да докаже, че предприятието е възнамерявало да допринесе със собственото си поведение за постигането на общите цели на всички участници и че е знаело за предвижданите или вече изпълнени действия от страна на другите предприятия в изпълнение на същите цели или че е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе риска във връзка с тях. В това отношение Общият съд напомня, че мълчаливото одобрение на дадена незаконосъобразна дейност, без предприятието явно да се разграничи от нейното съдържание или да съобщи за нея на административните органи, има за последица да насърчи продължаването на нарушението и пречи на разкриването му. Общият съд е подчертал, че това съучастие съставлява пасивно участие в нарушението и следователно е от естество да ангажира отговорността на предприятието в рамките на единно споразумение. Общият съд е уточнил, че тези принципи се прилагат mutatis mutandis относно срещите, в които са участвали не само конкурентни производители, а и техните клиенти.

60 По-нататък, в точка 131 от Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе Общият съд посочва, че що се отнася до определянето на личната отговорност на предприятие, чието участие в картела няма същия обхват и степен на активност като на другите предприятия, от съдебната практика следва, че макар визираните в член 81, параграф 1 ЕО споразумения и съгласувани практики непременно да са следствие от сътрудничеството на множество предприятия, които са съизвършители на нарушението, но чието участие може да има различни форми в зависимост по-конкретно от характеристиките на съответния пазар и на положението на всяко предприятие на този пазар, преследваните цели и избраните или предвидени ред и условия на изпълнение, самото обстоятелство,

че всяко предприятие участва по присъщ за него начин в нарушението, не е достатъчно, за да изключи неговата отговорност за нарушението като цяло, включително за действия, които на практика са извършени от други участващи предприятия, но имат същия предмет или същите антиконкурентни последици.

61 Накрая, от гореизложеното Общият съд стига до извода в точка 132 от Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе, че фактът, че дадено предприятие не е участвало във всички конститутивни елементи на даден картел или че е имало второстепенна роля в областта, в която е участвало, не е релевантен за установяване на наличието на извършено от него нарушение. Общият съд обаче добавя, че дори евентуално ограниченото значение на участието на съответното предприятие да не може да постави под въпрос личната му отговорност за нарушението като цяло, то все пак може да повлияе върху преценката на неговия обхват и тежест и следователно — върху определянето на размера на санкцията.

62 Що се отнася до второто условие, в точка 134 от Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе Общият съд напомня, че вменяването на нарушението като цяло на предприятие участник зависи освен това от израза на собствената му воля, който показва, че то е приело, макар и само мълчаливо, целите на картела. Общият съд уточнява, че това субективно условие, от една страна, е присъщо на критерия за мълчаливото одобрение на картела и на този за липсата на видимо разграничаване от неговото съдържание, тъй като тези критерии включват предположението, че засегнатото предприятие продължава да приема целите и прилагането на картела, а от друга страна, представлява обосновка, позволяваща да се приеме за отговорно и засегнатото предприятие, тъй като е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за общите цели на всички участници и е знаело за извършваните от останалите участници нарушения или е можело разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с това риск.

63 В точка 136 от Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе Общият съд посочва, че изложените в точки 57—62 по-горе принципи се прилагат mutatis mutandis към участието на предприятие, което предвид икономическата си дейност и професионални познания не може да не знае за антиконкурентния характер на въпросните действия и по този начин да допринася значително за извършването на нарушението.

64 От гореизложеното следва, че втората част от първото правно основание също трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По третата част, изведена от обстоятелството, че Комисията неправилно е квалифицирала Deltafina като водач на картела на преработвателите

— Доводи на страните

65 Deltafina твърди, че Комисията неправилно го е квалифицирала като водач на картела на преработвателите.

66 В подкрепа на своето твърдение посоченото дружество изтъква следните фактори, които разграничавали неговото положение от това на другите предприятия, приети за водачи на картел по други дела:

— то не е играло ролята на подбудител на дейностите, в извършването на които са обвинени преработвателите,

— не е насърчавало, а още по-малко принуждавало което и да е предприятие да се присъедини към картела на преработвателите,

— не е упражнило натиск върху когото и да било и във всички случаи не е разполагало с влияние, за да го направи,

— не е играло никаква роля в ръководството или контрола на картела на преработвателите, който всъщност нямал „институционализирани органи за управление“,

— неговият управител, г-н M., присъствал само на четири срещи на картела на преработвателите и не би могъл да „организира стратегиите“ на този картел,

— не е можело да възприеме поведение на „ценови лидер“ (price leader) от страна на търсенето, защото след като не осъществявало дейност на същия етап от дейността като испанските преработватели, не е изкупувало суров тютюн от производителите,

— то изобщо не е разполагало с правни или фактически правомощия да приема санкции или ответни мерки срещу членове на картела на преработвателите, които не са се съобразили с общите действия.

67 Освен това Deltafina оспорва твърдението на Комисията, съгласно което вменената му водеща роля била взета предвид в обжалваното решение само като

утежняващо отговорността обстоятелство. Това дружество твърди, че в действителност тази роля е единственото отправено срещу него обвинение.

68 На първо място, Комисията възразява, че дори да се предположи, че е допуснала грешка, квалифицирайки Deltafina като водач на картела на преработвателите, това не можело изцяло да го освободи отговорност за нарушенията, в чието извършване е обвинено, а най-много можело да доведе до намаляване на размера на глобата. Фактът, че Deltafina е било водач на картела на преработвателите, в действителност бил взето предвид в обжалваното решение само като утежняващо обстоятелство при изчисляване на глобата.

69 По-нататък, Комисията счита, че във всички случаи настоящата част трябва да бъде отхвърлена като неоснователна. В това отношение, от една страна, тя напомня, че съгласно съдебната практика предходната ѝ практика по вземане на решения сама по себе си не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията. От друга страна, тази институция се позовава на съображение 435 от обжалваното решение, в което според нея са посочени по достатъчно ясен и точен начин доводите, поради които Deltafina е било прието за водач на картела на преработвателите.

— Съображения на Общия съд

70 Следва да се посочи, че настоящата част от правното основание е изтъкната от Deltafina в подкрепа на исканията му, насочени към отмяна на обжалваното решение, и че подобно на двете първи части на това основание, тази част цели да докаже, че Комисията не е можела да подведе под отговорност посоченото дружество във връзка с картела на преработвателите.

71 Както обаче правилно посочва Комисията, в обжалваното решение качеството „водач на картела на преработвателите“, приписано на Deltafina, е било взето предвид само в контекста на изчисляване на размера на глобата, и то като утежняващо обстоятелство (вж. съображения 435 и 436 от обжалваното решение). Обратно на посоченото от Deltafina, не изводът, че това дружество е имало водеща роля в рамките на картела на преработвателите, е накарал Комисията да го обяви за отговорно за нарушението, а изводът, основан по-специално на различните обобщени в съображения 359—369 от обжалваното решение обстоятелства, че то е участвало пряко и активно в посочения картел. С други думи, качеството на водач на картела на преработвателите, приписано на Deltafina, не е повлияло върху ангажирането на отговорността на последното за извършване на нарушението.

72 Действително деянията на Deltafina, на които се е основала Комисията, за да квалифицира това дружество като водач на картела на преработвателите, по същество са същите като тези, на основание на които тази институция е направила извод, че то е участвало в посочения картел. Вярно е обаче и това, както правилно посочва Комисията в писмените си изявления, че въпросът дали предприятие е участвало в картел и евентуално въпросът за обхвата и за интензивността на това участие спадат към две различни преценки, първата относно установяването на нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, а втората — относно определянето на размера на санкцията.

73 От предходните съображения е видно, че макар да е била основателна, третата част на първото правно основание не би могла да доведе до отмяна на обжалваното решение. Следователно тя трябва да бъде отхвърлена като ирелевантна в рамките на това правно основание. Тази трета част обаче ще бъде взета предвид при разглеждането на шестото правно основание, което отчасти се основава на същите доводи.

По четвъртата част, изведена от обстоятелството, че в обжалваното решение Комисията не е определила съответния пазар

— Доводи на страните

74 Deltafina изтъква срещу Комисията, че в обжалваното решение последната не е определила съответния продуктов и географски пазар.

75 В това отношение, на първо място, Deltafina се позовава на точки 27 и сл. от Решение на Общия съд от 11 декември 2003 г. по дело Adriatica di Navigazione/Комисия (T-61/99, Recueil, стр. II-5349). Това дружество твърди, че съгласно точка 30 от посоченото решение твърдения за нарушения, насочени срещу възприетото от Комисията определяне на съответния пазар, могат да се отнасят до елементи, свързани с прилагането на член 81, параграф 1 ЕО, различни от наличието на „споразумение“ между предприятия, „засягането на търговията между държавите членки“ и „засягането на конкуренцията“, а именно по-специално до обхвата на разглеждания картел, до неговия специфичен или общ характер, както и до обхвата на индивидуалното участие на всяко от съответните предприятия. Последните посочени елементи били тясно свързани с принципа на лична отговорност за извършването на колективни нарушения, както и с общи принципи на правото, каквито са принципите на правна сигурност и на пропорционалност. Deltafina посочва също, че съгласно точка 32 от същото решение „[п]оради това при приемането на решение, с което се установява участието на предприятие в комплексно, колективно и продължавано нарушение, каквито са често картелите, е желателно Комисията — в допълнение към проверката дали са спазени специфичните условия за прилагане на член [81, параграф 1 ЕО] — да отчита обстоятелството, че ако подобно решение трябва да доведе до ангажирането на личната отговорност на всеки от своите адресати, това може да стане само за установеното им участие в санкционираните и правилно очертани колективни действия“. Deltafina добавя, че съгласно същата точка, „[т]ъй като подобно решение може да породи сериозни последици не само за отношенията

между съответните предприятия и администрацията, но и за отношенията им с трети лица, Комисията следва да разгледа съответния пазар или пазари и да ги определи в мотивите на решението за санкциониране на нарушение на член [81, параграф 1 ЕО] достатъчно точно, за да обхване условията за функциониране на пазара, в рамките на който е нарушена конкуренцията, като същевременно отговаря на основните нужди на правната сигурност".

76 По-нататък, Deltafina твърди, че тъй както то не е осъществявало дейност на пазара, на който са извършени ограничаващите конкуренцията действия, Комисията не можела да го обяви за отговорно за тези действия и да му наложи санкция, без да наруши принципа на лична отговорност.

77 Накрая, изтъквайки същия довод, Deltafina посочва и че в обжалваното решение Комисията не е установила „връзката между [посочените] действия и последиците за пазара, която дори при наличие на нарушение поради своя предмет, трябва да се изрази във вредоносни за конкуренцията последици". Това дружество счита, че направеното от Комисията в съображение 368 от обжалваното решение позоваване на точка 136 от Решение на Общия съд от 15 септември 1998 г. по дело European Night Services и др./Комисия (T-374/94, T-375/94, T-384/94 и T-388/94, Recueil, стр. II-3141) е ирелевантно.

78 В отговор на доводите на Deltafina, на първо място, Комисията посочва, че в обжалваното решение тя е определила достатъчно ясно и подробно икономическият и правен контекст на пазара, в рамките на който се приложени разглежданите ограничителни практики.

79 По-нататък, Комисията отхвърля твърдението на Deltafina, съгласно което тази институция е накърнила принципа на лична отговорност, като е ангажирала отговорността на посоченото дружество за разглежданите действия, ограничаващи конкуренцията, макар то да не е упражнявало дейност на пазара, на който са били отчетени тези действия.

80 Накрая, Комисията приема за „напълно безсмислен“ доводът на Deltafina, че тъй като последното не е имало присъствие на съответния пазар, не била налице връзка между посочените незаконосъобразни действия и техните последици за този пазар. Според посочената институция обстоятелството, че Deltafina не упражнява пряко дейност на пазара, на който са установени ограничаващите конкуренцията практики, не освобождава това дружество от отговорността му за прилагането на тези практики, нито трябва да води до извода, че последните не са имали последици върху посочения пазар. Във връзка с това, позовавайки се по-специално на точка 136 от Решение по дело European Night Services и др./Комисия, точка 77 по-горе Комисията твърди, че съгласно постоянната съдебна практика не е необходимо да се преценяват конкретните последици върху пазара на споразумения, които, както в конкретния случай, явно ограничават конкуренцията.

— Съображения на Общия съд

81 Обратно на твърденията на Deltafina, се налага изводът, че в обжалваното решение Комисията не е пропуснала да определи съответния продуктов и географски пазар.

82 В действителност от посоченото решение се установява по достатъчно ясен и точен начин, че съответният пазар е испанският пазар за изкупуване и първична обработка на суров тютюн. По-специално в съображения 19—65 от обжалваното решение Комисията описва подробно предприятията за първична обработка

на суров тютюн в Испания, давайки по-специално уточнения относно техните дейности по изкупуване и обработка на суров тютюн и относно търговските отношения, които те поддържат помежду си, а също описва подробно производителите на суров тютюн, представителите на производителите, различни аспекти на сектора на суровия тютюн в Испания, включително районите на производство, обемът и стойността на производството, стойността на продажбите, различните сортове суров тютюн и средните (максимални) доставни цени за всеки от посочените сортове, както и общностната и испанската правна уредба, приложими към суровия тютюн.

83 Също така, обратно на това, което твърди Deltafina, цитирайки последното изречение от точка 32 на Решение по дело Adriatica di Navigazione/Комисия, точка 75 по-горе, извършеният от Комисията анализ в обжалваното решение позволява изцяло да се определят условията за функциониране на пазара, в рамките на който е нарушена конкуренцията.

84 Deltafina има още по-малко основание да твърди, че в обжалваното решение Комисията не е установила съответния пазар, тъй като от много откъси от писмените му изявления е видно, че това дружество е разбрало отлично, че става дума за испанския пазар за изкупуване и първична обработка на суров тютюн. Така, за да бъде посочен само един пример, всички представени от това дружество доводи в подкрепа на първата част от настоящото правно основание се основават конкретно на това определяне.

85 Следователно четвъртата част от първото правно основание е изцяло необоснована от фактическа гледна точка.

86 Що се отнася до довода на Deltafina, че Комисията е нарушила принципа на лична отговорност, като е ангажирала неговата отговорност във връзка с картел, приложен на пазар, на който то не е упражнявало дейност, този довод не може да бъде приет. В действителност, както вече беше изложено в точки 48 и 49 по-горе, предприятие може да наруши предвидената в член 81, параграф 1

ЕО забрана, когато неговото поведение, съгласувано с това на останалите предприятия, има за цел да ограничи конкуренцията на определен релевантен пазар в рамките на общия пазар, без това да предполага задължително, че самото то развива дейност на посочения пазар. В действителност важното за това, на участвало в картел предприятие да се вмени извършване на нарушението като цяло в съответствие с изискванията на принципа на лична отговорност, е посоченото предприятие да отговаря на две условия, обективно и субективно, напомнени в точки 57—63 по-горе, какъвто е случаят с Deltafina, както ще бъде изложено в точки 122—133 по-долу.

87 Накрая, обратно на това, което изглежда поддържа Deltafina (вж. точка 77 по-горе), не може да се направи извод, че картелът на преработвателите не е можел да има вредоносни последици върху конкуренцията на този пазар само от обстоятелството, че това дружество не е упражнявало дейност на съответния пазар.

88 Предвид предходните съображения четвъртата част на първото правно основание трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

89 От всички предходни съображения следва, че нито една от частите на първото правно основание не може да бъде уважена.

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003, на правото на защита и на правото на справедлив съдебен процес, на съществени процесуални правила и на принципите на законност, на правна сигурност и на пропорционалност, както и от липса на мотиви

90 Второто изтъкнато от Deltafina правно основание се подразделя на четири части. В рамките на първата част това дружество критикува обстоятелството, че в

обжалваното решение Комисията му е приписала различна роля от тази, която му е била вменена съгласно изложението на възраженията. В рамките на втората част това дружество твърди, че действията, в извършването на които е обвинено, в действителност трябва да бъдат вменени на неговия управител. В рамките на третата част то твърди, че Комисията е отказала да му предостави достъп до някои уличаващи документи. Накрая, в рамките на четвъртата част това дружество твърди, че в изложението на възраженията Комисията не е определила достатъчно ясно въпросния продуктов и географски пазар.

91 Що се отнася до твърдението на Deltafina, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, което твърдение посоченото дружество изтъква в рамките на второто правно основание, без да го свързва с която и да е от неговите четири части, се налага изводът, че посоченото дружество не предоставя никакъв довод от естество да изясни посоченото твърдение. Поради това то следва да бъде отхвърлено като недопустимо с оглед на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник (вж. точка 35 по-горе).

По първата част, изведена от това, че в обжалваното решение Комисията е приписала на Deltafina различна роля от тази, която му е вменена съгласно изложението на възраженията

— Доводи на страните

92 Deltafina твърди, че ангажирайки в обжалваното решение отговорността му в качеството на „извършител“ или на „съизвършител“ на нарушението и квалифицирайки го като водач на картела на преработвателите, Комисията му е приписала различна и по-сериозна роля от тази, която му е вменила в изложението на възраженията.

93 В подкрепа на своите твърдения Deltafina посочва редица различия между текста на изложението на възраженията и този на обжалваното решение. Това дружество посочва по-специално, че макар в изложението на възраженията срещу него по никакъв начин да не е било изтъкнато, че е било страна по спорните споразумения и практики, а в посоченото изложение подобно обвинение е формулирано само срещу испанските преработватели, в замяна на това в обжалваното решение Deltafina е било представено като дружество, което е участвало пряко и активно в тези споразумения и практики. Освен това в изложението на възраженията по никакъв начин не била спомената възможността Deltafina да бъде считано за водач на картела на преработвателите. Освен това посоченото дружество критикува редица съображения, които се съдържат в обжалваното решение.

94 Deltafina твърди, че по този начин Комисията не само е изложила теза, която не е подкрепена от материалите по преписката, а е нарушила и неговото право на защита. Що се отнася до последния въпрос, това дружество изтъква срещу Комисията по-специално, че не му е позволила да изрази становище относно квалификациите „извършител“ или „съизвършител“ на нарушението и „водач на картела на преработвателите“, които са му били приписани в обжалваното решение.

95 Комисията твърди, че никога не е квалифицирала Deltafina като „извършител“ или „съизвършител“ на оспорваните ограничителни практики и същевременно посочва, че тези квалификации нямат „правно значение“ в рамките на правото в областта на конкуренцията. Препращайки към съдържащите се в съображения 362—366 от обжалваното решение фактически елементи, тази институция уточнява, че в посоченото решение е достигнала до извода, че Deltafina е „участвало“ изцяло в посочените практики и следователно отговорността му за съизвършителство на нарушението трябва да бъде ангажирана „напълно“.

96 Комисията твърди, че в изложението на възраженията се е основала на същите фактически елементи, за да приеме, че е налице участие на Deltafina в картела на преработвателите и следователно че е налице съвместна отговорност за нарушение на член 81 ЕО. Тя посочва, че в своя отговор на посоченото изложение на възраженията всъщност Deltafina е изтъкнало подробни аргументи в своя

защита по повод ролята в картела на преработвателите, която му е била приписана по този начин. Комисията счита, че по тази причина нито едно от посочените от Deltafina „различия в редакцията“ между изложението на възраженията и обжалваното решение не е от естество да докаже наличието на нарушение на правото на защита на това дружество.

97 Освен това Комисията отхвърля критиките, изтъкнати от Deltafina срещу някои съображения, които се съдържат в обжалваното решение.

98 Накрая, позовавайки се на действията, описани в съображения 363—365 от обжалваното решение, Комисията счита че изобщо не е „неразумно“ да се твърди, както тази институция е направила в съображение 361 от обжалваното решение, че Deltafina е имало „особено активна“ роля в картела на преработвателите.

99 Според Комисията от предходните обстоятелства е видно, че тя не е допуснала нито грешки в преценката, нито е нарушила правото на защита на Deltafina, като е приела, че това дружество участва в посочените в член 1 от обжалваното решение ограничителни практики и като е приела, че то е съотговорно за прилагането на тези практики.

100 Що се отнася до критиките, които Deltafina формулира по повод на квалификацията като водач на картела на преработвателите, възприета по отношение на него в обжалваното решение, на първо място, Комисията посочва, че дори да се предположи, че те са основателни, това би могло най-много да доведе до намаляване на размера на глобата.

101 По-нататък, Комисията напомня, че съгласно постоянната съдебна практика, когато в своето изложение на възраженията тя е посочила изрично, че ще

прецени дали следва да се налагат глоби на съответните предприятия, и е изложила основните фактически и правни обстоятелства, които могат да доведат до налагането на глоба, като например тежестта и продължителността на предполагаемото нарушение и факта дали то е извършено „умишлено или по непредпазливост“, тя е изпълнила своето задължение за зачитане на правото на предприятията да бъдат изслушани (Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело LR AF 1998/Комисия, T-23/99 , Recueil, стр. II-1705, точка 199). При все това обстоятелствата, които били необходими съгласно съдебната практика, се съдържали в изложението на възраженията.

102 Накрая, Комисията посочва, че във всички случаи обстоятелството, че в изложението на възраженията не е посочила изрично намерението си да приеме като утежняващо обстоятелство особената роля на Deltafina в рамките на картела на преработвателите, не е имало последици за защитата на това предприятие. В действителност на страници 31—37 от своя отговор на изложението на възраженията посоченото дружество изрично изтъкнало доводи, насочени към това да омаловажат ролята му.

— Съображения на Общия съд

103 Настоящата част съдържа два основни аспекта. От една страна, Deltafina изтъква наличието на различия между изложението на възраженията и обжалваното решение във връзка с преценката на ролята му в картела на преработвателите. От друга страна, това дружество оспорва основателността на направената в обжалваното решение преценка.

104 В рамките на всеки от тези два аспекта Deltafina формулира по-специално критики срещу приписаното му качество на водач на картела на преработвателите. Така, в рамките на първия аспект то изтъква срещу Комисията, че в изложението на възраженията тя не е посочила възможността това дружество да бъде

счетено за водач на картела на преработвателите, нарушавайки по този начин правото му на защита. В рамките на втория аспект това дружество посочва, че изводът на Комисията в обжалваното решение, съгласно който Deltafina има такава роля в картела на преработвателите, не е достатъчно обоснован.

105 Както вече беше прието за установено в точка 71 по-горе и както правилно посочва Комисията, приписаното на Deltafina качество „водач на картела на преработвателите“ е било взето предвид в обжалваното решение единствено в контекста на изчисляването на размера на глобата, и то като утежняващо обстоятелство. Поради това дори да е доказано изтъкнатото във връзка с това качество нарушение на правото на защита или ако се окаже, че посоченото качество не е установено надлежно, това не може да доведе до отмяна на обжалваното решение, както иска Deltafina, позовавайки се на настоящата част, а най-много до намаляване размера на глобата, която му е наложена. Следователно гореспоменатите критики трябва да бъдат отхвърлени като ирелевантни в рамките на настоящата част. Те ще бъдат разгледани по-долу, в рамките на шестото правно основание, което е изтъкнато от Deltafina в подкрепа на исканията му, насочени към намаляване размера на наложената му глоба, и което по същество се основава на същите съображения.

106 Що се отнася до другите критики, които Deltafina формулира в подкрепа на настоящата част, те повдигат три различни въпроса, а именно, първо, на какво основание в обжалваното решение Комисията е направила извод, че това дружество е нарушило член 81 ЕО, второ, дали в това отношение съществуват различия между това решение и изложението на възраженията и трето, дали горепосоченият извод на Комисията е обоснован надлежно.

107 Що се отнася до първия въпрос, трябва да се напомни, че обжалваното решение се отнася до два хоризонтални картела, уговорени и приложени на испанския

пазар на суров тютюн, първият от които включва испанските преработватели и Deltafina, а вторият — представителите на производителите, както вече беше изложено в точки 15—21 по-горе. Съгласно обжалваното решение всеки от тези картели се характеризира със съвкупност от споразумения и/или съгласувани практики и съставлява едно-единствено продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО (вж. по-специално съображения 275—277 и 296—298 от обжалваното решение).

108 Отговорността на испанските преработватели и Deltafina е ангажирана за извършване на първото нарушение като цяло, а на представителите на производителите — за извършване на второто нарушение като цяло (вж. по-специално член 1 и съображения 358, 359 и 366 от обжалваното решение).

109 По-конкретно, видно от няколко съображения от обжалваното решение, се счита, че също като испанските преработватели Deltafina е сключило споразумения и/или е участвало в съгласувани практики, които имат за цел всяка година, през периода 1996—2001 г., да определят средната (максимална) доставна цена за всеки сорт суров тютюн общо за всички качества тютюн, както и да разпределят количествата от всеки сорт суров тютюн, които всеки от преработвателите може да закупи от производителите (вж. по-специално съображения 85, 88, 112, 144, 274, 276, 278, 279, 281—283, 285—287, 301, 303, 305 и 357 от обжалваното решение). Освен това се счита, че също като испанските преработватели през периода 1999—2001 г. Deltafina е сключило споразумения и/или е участвало в съгласувани практики с предмет определянето на ценовите интервали в зависимост от качеството на всеки сорт суров тютюн, включен в таблиците, приложени към договорите за отглеждане, както и допълнителните условия (вж. по-специално съображения 85, 274, 276, 290 и 357 от обжалваното решение).

110 С други думи, в обжалваното решение срещу Deltafina се изтъква, че е участвало пряко и активно в картела на преработвателите (вж. по-специално съображения 357, 361, 366 и 369 от обжалваното решение). В това отношение следва да бъде

посочено, че в съображение 369 от обжалваното решение Комисията уточнява по-специално, че „ролята на Deltafina в конкретния случай трябва да бъде приета за пряка и първостепенна, а не за ограничена до тази на външен координатор и/или на помагач относно функционирането на картела“ [неофициален превод].

111 В съображения 359—366 от обжалваното решение, препращайки към други съображения от това решение, Комисията излага доводите и конкретните обстоятелства, на които се е основала, за да достигне до изложените в точки 109 и 110 по-горе изводи.

112 Тези доводи и обстоятелства са следните:

— Deltafina е участвало в някои срещи на картела на преработвателите (съображения 67, 112 и 363 от обжалваното решение) посредством своя управител и понякога посредством други представители, в конкретния случай — на срещите от 13 март 1996 г. в Мадрид (Испания) (съображения 88 и 92 от обжалваното решение), от 17 декември 1996 г. (съображение 117 от обжалваното решение), от 30 януари 1997 г. в Рим (Италия) (съображение 118 от обжалваното решение) и от март 1999 г. (съображение 186 от обжалваното решение),

— когато не е присъствало на някоя от срещите на картела на преработвателите, Deltafina е било редовно уведомявано от последните за състоянието на испанския пазар на суров тютюн и за приложените от тях практики (съображения 112, 133—136, 140—143, 145, 149 и 364 от обжалваното решение),

— през 1997 г. при управителя на Deltafina дори е била депозирана докладна записка, която испанските преработватели подготвили и подписали по време на една от техните срещи и която възпроизвеждала подробно различните споразумения, до които те са достигнали (съображения 122 и 364 от обжалваното решение),

— Deltafina е участвало в организирането на картела на преработвателите, по-специално изпращайки им писма с цел осигуряването на доброто изпълнение на незаконните споразумения и действайки като посредник в спорове между тях (съображения 140 и 365 от обжалваното решение),

— Deltafina е имало основна роля в рамките на преговорите между испанските преработватели и представителите на производителите във връзка с ценовите интервали относно тютюна от реколта 1999 г., който се явява в излишък (съображения 207, 221 и 365 от обжалваното решение).

113 Що се отнася до втория въпрос, следва предварително да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика зачитането на правото на защита във всяко производство, което може да доведе до санкции, по-конкретно до глоби или до периодични парични санкции, представлява основен принцип на общностното право, който трябва да бъде спазван, дори ако става въпрос за процедура с административен характер (Решение на Съда от 13 февруари 1979 г. по дело Hoffmann-La Roche/Комисия, 85/76, Recueil, стр. 461, точка 9 и Решение на Съда от 2 октомври 2003 г. по дело ARBED/Комисия, C-176/99 P, Recueil, стр. I-10687, точка 19).

114 Този принцип изисква по-конкретно изложението на възраженията, отправено от Комисията до предприятие, на което тя възнамерява да наложи санкция за нарушение на правилата на конкуренцията, да съдържа съществените обстоятелства, установени по отношение на него, като фактите, за които то се упреква, дадената им правна квалификация и доказателствата, на които се основава

Комисията, за да има предприятието възможност да изложи ефективно доводите си в рамките на воденото срещу него административно производство (вж. Решение по дело ARBED/Комисия, точка 113 по-горе, точка 20 и цитираната съдебна практика).

115 По-нататък, нарушението на правото на защита по време на административното производство се преценява в светлината на приетите от Комисията твърдения за нарушения в изложението на възраженията и в решението за приключване на посоченото производство (Решение на Общия съд от 29 юни 1995 г. по дело Solvay/Комисия, T-30/91, Recueil, стр. II-1775, точка 60 и Решение на Общия съд от 29 юни 1995 г. по дело ICI/Комисия, T-36/91, Recueil, стр. II-1847, точка 70). При тези условия констатацията на нарушение на правото на защита предполага, че обвинението, което според предприятието не му е било повдигнато в изложението на възраженията, е било прието като извършено нарушение от Комисията в нейното окончателно решение.

116 В конкретния случай в изложението на възраженията, както и в обжалваното решение Комисията прави разграничение между два хоризонтални картела, които се характеризират със съвкупност от споразумения и/или съгласувани практики на испанския пазар на суров тютюн, като първият обхваща сектора за първична обработка, а вторият — този на производството, и квалифицира всеки от тези картели като едно-единствено продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО (вж. по-специално точки 1, 316—318 и 338—340 от изложението на възраженията). Както в обжалваното решение, така и в изложението на възраженията се приема, че испанските преработватели и Deltafina са отговорни за извършване на първото нарушение като цяло, а представителите на производителите — за извършване на второто нарушение като цяло (вж. по-специално точки 411, 412 и 420 от изложението на възраженията).

117 Що се отнася по-специално до Deltafina, от изложението на възраженията се вижда ясно, че както в обжалваното решение на посоченото дружество се вменява отговорност за извършване на нарушението поради неговото пряко и активно участие в дейностите на картела на преработвателите. Така в първото изречение от точка 415 на изложението на възраженията, което има почти еднакво съдържание с първото изречение от съображение 361 от обжалваното решение, Комисията посочва, че „Deltafina е имало особено активна роля в

картела на испанските преработватели на суров тютюн“ [неофициален превод]. Освен това, в точка 420 от изложението на възраженията, която има подобен текст на този на съображение 366 от обжалваното решение, Комисията прави по-специално извод, че следва да „се приеме, че Deltafina е участвало активно в изготвянето и прилагането на споразумението относно средната цена и количествата, сключено между преработвателите след 1996 г., както и в договарянето през 2000 г. на таблиците с цените на тютюна, който е бил в излишък“ [неофициален превод].

118 Освен това доводите и обстоятелствата, на които се основава Комисията, за да докаже обвинението, изведено от прякото и активно участие на Deltafina в нарушението, по същество съответстват на тези, които тя е приела в обжалваното решение и които са изложени в точка 112 по-горе (вж. по-специално точки 412—420 от изложението на възраженията и различните точки от същото изложение, към които препращат те).

119 Поради това, обратно на твърденията на Deltafina, се налага изводът, че обжалваното решение не се различава от изложението на възраженията, що се отнася до мотивите, поради които на посоченото дружество е вменена отговорност за извършване на нарушението. От прочита на изложението на възраженията Deltafina е трябвало непременно да разбере, че Комисията е възнамерявала да се основе на прякото и активно участие на това дружество в дейностите на картела на преработвателите, както прави в обжалваното решение. Тъй като изложението на възраженията позволява на Deltafina да се запознае не само с обвинението, изведено от неговото пряко и активно участие в нарушението, но също и с приетите от Комисията в обжалваното решение факти в подкрепа на това обвинение, жалбоподателят напълно е бил в състояние да осигури защитата си в хода на административното производство.

120 Действително в няколко откъса от обжалваното решение Deltafina изрично е посочено като дружество, взело участие в оспорваните споразумения и/или съгласувани практики наред с испанските преработватели (вж. точка 109 по-горе),

докато то не е споменато в съответните откъси от изложението на възраженията. Тук обаче става въпрос само за разлика в представянето на фактите, което е насочено единствено към това те да бъдат отчетени по-точно в обжалваното решение и не може да съставлява изменение по същество на посочените в изложението на възраженията обвинения. В това отношение трябва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика окончателното решение на Комисията не трябва непременно да бъде точно копие на изложението на възраженията (Решение на Съда от 15 юли 1970 г. по дело ACF Chemiefarma/Комисия, 41/69, Recueil, стр. 661, точка 91, Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, 100/80—103/80, Recueil, стр. 1825, точка 14, Решение на Общия съд от 8 октомври 1996 г. по дело Compagnie maritime belge de transports и др./Комисия, T-24/93—T-26/93 и T-28/93, Recueil, стр. II-1201, точка 113).

121 Освен това в точка 413 от изложението на възраженията, цитирайки своето Решение 80/1334/ЕИО от 17 декември 1980 година относно производство по прилагане на член [81 ЕО] (IV/29.869 — Стъкло, отлято в Италия) (ОВ L 383, стр. 9, наричано по-нататък „решението „Отлято стъкло“), Комисията обявява, че съгласно нейната практика по вземане на решения, „когато предприятие допуска и съдейства „преднамерено“ за ограничаването на конкуренцията, което е самата цел на разглежданите споразумения, то може да бъде прието за „съотговорно“ за ограничителните последици, произтичащи от ограничаването“ [неофициален превод]. Това становище, което няма еквивалент в обжалваното решение и което се съдържа в частта от изложението на възраженията, посветена на неговите адресати, и по-конкретно на Deltafina, на пръв поглед би могло да се тълкува като означаващо, че Комисията изтъква срещу това дружество не че е участвало пряко и активно в картела на преработвателите, а само че е подпомагало извършването на нарушението. Подобно тълкуване обаче не може да бъде прието, доколкото то не отчита точките от изложението на възраженията, фигуриращи след посоченото становище, и по-специално точки 415 и 420, в които ясно се изтъква срещу Deltafina, че е участвало активно в картела на преработвателите (вж. точка 117 по-горе). В действителност, формулирайки това становище в точка 413 от изложението на възраженията, макар за съжаление да не е използвала по-точни изрази в това отношение, Комисията е възнамерявала да посочи, че предприятие може да наруши предвидената в член 81, параграф 1 ЕО забрана, когато неговите действия, съгласувани с тези на другите предприятия, имат за цел да ограничат конкуренцията на даден релевантен пазар в рамките на общия

пазар, без това непременно да предполага, че самото това дружество осъществява дейност на посочения релевантен пазар. Това е видно, когато посоченото становище се разглежда в контекста на откъса от решението „Отлято стъкло“, откъдето то произхожда.

122 Що се отнася до третия въпрос, следва да се приеме за установено, че Deltafina не оспорва, че посочените в точка 112 по-горе обстоятелства, на които се основава Комисията в съображения 359—366 от обжалваното решение с оглед ангажиране на отговорността на посоченото дружество за нарушение на член 81 ЕО, са подкрепени с доказателствата, съдържащи се в преписката. В действителност в рамките на настоящата част Deltafina поставя под въпрос извода на Комисията, съгласно който посочените обстоятелства служат за основание да му бъде вменено извършването на първото нарушение като цяло.

123 В това отношение следва да се напомни, че за да може предприятие участник в картел да бъде обвинено в извършването на нарушението като цяло, е необходимо да бъдат изпълнени две условия, едното обективно, а другото субективно (вж. точки 57—63 по-горе). Що се отнася до първото условие, е необходимо това предприятие да е допринесло за прилагането на картела макар и чрез подчинени или допълнителни дейности или чрез бездействие. Що се отнася до второто условие, посоченото предприятие трябва да е изразило собствената си воля, показвайки, че е приело, макар и само мълчаливо, целите на картела.

124 В конкретния случай на първо място се оказва, че Deltafina е допринесло активно и пряко за прилагането на картела на преработвателите през периода на нарушението.

125 Така материалите по преписката доказват, че двама представители на Deltafina, в конкретния случай г-н M. — неговият управител, и г-н C. — неговият директор по продажбите, са участвали в първата среща на картела на преработвателите, а именно тази от 13 март 1996 г. в Мадрид, на която са обсъдени цените и обемите за изкупуването на суров тютюн за кампания 1996—1997 г. и е сключено споразумение относно цените. От факс, изпратен от WWTE до Deltafina на 10 април 1996 г., който е посочен в съображение 95 от обжалваното решение, е видно, че последното е допринесло активно за сключването на това споразумение и е съставило протокола, в който се съдържа то. От посочения факс, както и от факс, изпратен от Agroexpansión на Deltafina на 22 април 1996 г., е видно, че WWTE и Agroexpansión са се оплакали пред Deltafina за това, че Cetarsa не спазва споразумението.

126 На 17 декември 1996 г. е била предвидена друга среща на картела на преработвателите в присъствието на г-н M. Последният, както и г-н C. са участвали и в срещата на картела на преработвателите от 30 януари 1997 г. в Рим, в хода на която са били сключени споразумения относно цените и количествата за изкупуване на суров тютюн за кампания 1997—1998 г. От преписката е видно, че г-н M. е запазил докладна записка, изготвена и подписана от испанските преработватели по време на тази последна среща, която възпроизвежда подробно съдържанието на различните споразумения, и че впоследствие я е унищожил по искане на същите тези преработватели.

127 По-нататък, WWTE и Agroexpansión многократно са уведомявали Deltafina за състоянието на испанския пазар на суров тютюн и са се оплаквали пред последното за неспазването на посочените в точка 126 по-горе споразумения, както и на други споразумения, които са били сключени през първите месеци на 1997 г. Така, на 29 април 1997 г. WWTE изпраща факс на г-н M., в който му посочва, че минималната (средна) цена, която Cetarsa е приело да плати на производителите, съставлява нарушение на споразумение, сключено между преработвателите в присъствието на г-н M., и че поради това е невъзможно да се спази поетото задължение за плащане на средна цена от 50—60 испански песети (ESP) за килограм. В отговор на този факс с факс от същия ден на бланка с логото на Deltafina

г-н M. приканва WWTE да „запази спокойствие“, като му посочва, че „да се плаща все повече и повече, не помага на никого“. На 30 април 1997 г. Agroexpansión изпраща факс на г-н M., в който това дружество посочва по-специално, че „за сетен път споразуменията и срещите с другите преработватели [били] безрезултатни и абсурдни“ и че то „[е спазило] договореностите и [ще] изкупи 5 милиона килограма, но заплащайки 30 ESP повече от предходната година“. С факс от 9 юли 1997 г. WWTE се оплаква отново на Deltafina за действията на Cetarsa, подчертавайки по-специално необходимостта да „се постигне спокойствие в сектора“ и да е налице „договореност без споразумение“. В своя факс WWTE посочва също: „Както ти посочи многократно, споразумение относно цените не е възможно без споразумение относно количествата. Споразумението относно количествата не може да бъде само за една година […] Би било необходимо наличието на споразумение [с продължителност] евентуално пет години [или] най-малко три години“.

128 На 1 октомври 1997 г. Agroexpansión изпраща факс на Deltafina, за да уведоми последното, че WWTE е приело да плати по-високи цени от договорените. В отговор на този факс същият ден г-н M. пише на WWTE, на бланка с логото на Deltafina, за да го уведоми, че ако тази информация се окаже вярна, възниквал сериозен проблем и че действията на WWTE биха могли да бъдат тълкувани като „брутално нападение“ срещу Agroexpansión. С факс от 2 октомври 1997 г. до Deltafina WWTE излага гледната си точка по този въпрос.

129 На 6 ноември 1997 г. WWTE изпраща факс на Deltafina, в който посочва по-специално, че е опитало „с всички средства“ да постигне споразумение относно количествата и че по време на срещата, която щяла да се проведе с другите преработватели на 20 ноември същата година, щяло да предложи „гарантиране [на] споразуменията с внасяне на значителни суми, които позволяват сигурност в тяхното изпълнение“. Към този факс е приложена таблица, която съдържа информация относно някои цени, платени от всеки от испанските преработватели.

130 Taes е уведомило Deltafina за рамковото споразумение относно условията на изкупуване за кампания 1998—1999 г., сключено от преработвателите на срещата в Мадрид на 20 януари 1998 г. още на следващия ден след провеждането ѝ.

131 От доклад за дейността на Agroexpansión от 6 април 1999 г. се установява, че през март 1999 г. г-н M. е участвал в среща с испанските преработватели и Anetab, на която се били обсъждани цените на суровия тютюн и разпределянето на обемите за изкупуване на суров тютюн за кампания 1999—2000 г.

132 Накрая, през 2000 г. Deltafina взема участие в преговорите между преработвателите и представителите на производителите относно ценовите интервали на суровия тютюн в излишък от 1999 г. По-специално с оглед на среща на Anetab, която е трябвало да се проведе в края на февруари 2000 г., на 15 февруари 2000 г. г-н M. изпраща факс на бланка с логото на Deltafina до Cetarsa, Agroexpansión и WWTE, за да ги уведоми за своите размишления, съвети и предложения в това отношение.

133 По-нататък, предвид всички обективни обстоятелства, които характеризират участието на Deltafina, следва да се приеме за установено, че това дружество умишлено и при пълна информираност е дало своя принос към картела на преработвателите. В действителност очевидно Deltafina или е знаело за антиконкурентната и незаконосъобразна цел на този картел, или не е можело да не знае за нея — цел, която се е проявила по-специално в провеждането на срещи с антиконкурентна насоченост, в обмена на чувствителна информация, в който посоченото дружество е участвало активно през целия период на нарушението, както и в рамките на съхранявана от посоченото дружество докладна записка, която възпроизвежда подробно някои споразумения относно цените и количествата за изкупуване на суров тютюн. В този контекст следва да се добави, че с оглед на важното положение, което то е имало на испанския пазар за изкупуване на обработен тютюн, и с оглед на ролята му на отговарящо за съгласуването и надзора на търговската дейност на групата Universal в Европа (вж. точки 142 и 268—272 по-долу) Deltafina е имало интерес разглежданите ограничителни практики да бъдат приложени.

134 Предвид на всичко изложеното по-горе следва да се направи извод, че в обжалваното решение Комисията е приела с основание и без да нарушава правото на защита на Deltafina, че трябва да бъде ангажирана отговорността на това дружество за нарушението, което съставлява картелът на преработвателите.

135 От това следва, че първата част трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По втората част, изведена от това, че действията, в чието извършване е обвинено Deltafina, в действителност трябва да бъдат вменени на неговия управител

— Доводи на страните

136 Deltafina посочва, че действията, в чието извършване е обвинено, можели да бъдат вменени единствено на неговия управител, г-н М., тъй като в рамките на картела на преработвателите той действал винаги от свое име, а не като представител или орган на дружеството.

137 То уточнява, че испанските преработватели са избрали г-н М. в качеството на „пазител на техните споразумения“ поради предложени от него гаранции за неутралност и поради влиянието, с което се е ползвал в сектора на тютюневата промишленост както в Испания и Италия, така и в останалата част от света.

138 Комисията моли доводите на Deltafina да бъдат отхвърлени.

— Съображения на Общия съд

139 Налага се изводът, че от редица материали по преписката е видно, че г-н M. е участвал в картела на преработвателите не в лично качество, а в качеството на представител на Deltafina.

140 В това отношение, на първо място, е важно да се напомни, че г-н M. е председателят на съвета на директорите на това дружество.

141 По-нататък, следва да се посочи, че на някои срещи на картела г-н M. е бил придружаван от друг представител на Deltafina, който е упражнявал важни функции в това дружество (вж. точки 125 и 126 по-горе). Освен това трябва да се приеме за установено, че срещата в Рим на 30 януари 1997 г. (вж. точка 126 по-горе) е била проведена в офисите на Deltafina и че различните писма, изпратени от г-н M. до испанските преработватели в рамките на картела на преработвателите, са били върху бланка с логото на дружеството. Освен това в своя факс от 29 април 1997 г. до WWTE г-н M. е включил наименованието на дружеството наред със своето име (вж. точка 127 по-горе).

142 Накрая, е ясно, че участието на г-н M. в дейностите на картела на преработвателите е имало за цел защитата на търговските интереси на Deltafina на испанския пазар. Ето защо, от една страна, следва да се посочи, че Deltafina е отговорно за съгласуването и надзора на търговската дейност на групата Universal в Европа и че поради това посоченото дружество е пряко заинтересовано от дейностите по изкупуване на суров тютюн на Taes — неговото дружество сестра в Испания. От друга страна, освен обстоятелството, че Deltafina е придобивало почти цялата продукция от обработен тютюн на Taes (съображение 27 от обжалваното решение), то е сключвало и важни договори за изкупуване на обработен тютюн с Cetarsa (съображения 20 и 29 от обжалваното решение) и с Agroexpansión (съображения 21 и 29 от обжалваното решение). Както обаче се установява от някои документи по преписката, и страните не спорят по този въпрос, цената, платена от испанските преработватели за придобиването на суров тютюн, е повлияла

пряко върху цената, платена от Deltafina за изкупуването на обработен тютюн (вж. също съображение 32 от обжалваното решение).

143 Следва да се отбележи също, че в писменото си становище от 18 февруари 2002 г. (вж. точка 9 по-горе) Taes посочва, че Deltafina е било заинтересовано от сключването на споразумението относно изкупната цена на суровия тютюн в излишък от 1999 г., доколкото последното посочено дружество е искало да се снабди с допълнителни количества обработен тютюн. Следва да се добави, че в няколко от писмата, разменени между Deltafina и испанските преработватели в рамките на картела на преработвателите, положението на жалбоподателя се упоменава изрично.

144 Предвид гореизложените съображения втората част следва да се отхвърли като неоснователна.

По третата част, изведена от обстоятелството, че Комисията е отказала да предостави на Deltafina достъп до някои уличаващи документи

— Доводи на страните

145 Deltafina твърди, че като му е отказала достъп до документите, установяващи, че това дружество е имало водеща роля в картела на преработвателите, Комисията е нарушила правото му на защита и на справедлив съдебен процес.

146 В това отношение Deltafina посочва, че Комисията не е уважила искането за получаване на достъп до писмените становища на другите предприятия — адресати на изложението на възраженията, в отговор на искането, което Deltafina е формулирало във факс от 23 март 2004 г. и е потвърдило с факс от 24 ноември 2004 г. Основните доказателства обаче, на които се позовавала Комисията в обжалваното решение, за да вмени на Deltafina водещата роля, били някои откъси от отговорите на Agroexpansión и на WWTE на изложението на възраженията.

147 Комисията оспорва, че се е основала на доказателства, съдържащи се в отговорите на Agroexpansión и на WWTE на изложението на възраженията, за да установи, че Deltafina е имало водеща роля в рамките на картела на преработвателите. Както било видно от съображение 436 от обжалваното решение, в отговорите си Agroexpansión и WWTE само потвърждавали тази роля или по-точно „фактите, от които произтича тази роля“. Те не представили никакво фактическо обстоятелство, което вече да не е било прието срещу Deltafina в изложението на възраженията и следователно по отношение на което последното да не е могло да се защити.

— Съображения на Общия съд

148 Поради същите мотиви като изложените в точки 70—73 и 105 по-горе твърденията, които Deltafina формулира в подкрепа на настоящата част, трябва да бъдат отхвърлени като ирелевантни. Те ще бъдат разгледани в рамките на шестото правно основание по-долу, което е изтъкнато от Deltafina в подкрепа на исканията му за намаляване размера на наложената му глоба.

По четвъртата част, изведена от обстоятелството, че в изложението на възраженията Комисията не е определила по достатъчно ясен начин съответния продуктов и географски пазар

— Доводи на страните

149 Deltafina посочва, че в изложението на възраженията Комисията не е определила по достатъчно ясен начин съответния продуктов и географски пазар и че поради това неговото право на защита е било засегнато сериозно.

150 Според Deltafina, ако в изложението на възраженията този пазар е бил определен „с необходимата яснота“, то щяло да може да представи на Комисията фактически и правни доводи, които да я накарат да достигне до изводи, различни от съдържащите се в обжалваното решение. По-специално това щяло да му позволи да посочи доводи относно неговото присъствие или отсъствие на съответния пазар и относно ролята му в рамките на този пазар.

151 Комисията отхвърля твърденията на Deltafina.

— Съображения на Общия съд

152 На първо място, следва се приеме, че от изложението на възраженията се установява по достатъчно ясен и точен начин, че съответен е испанският пазар за изкупуване и първична обработка на суров тютюн. В изложението на

възраженията, като и в обжалваното решение (вж. точки 82 и 83 по-горе) Комисията описва подробно предприятията за първична обработка на суров тютюн в Испания, давайки по-специално уточнения относно техните дейности по изкупуване и обработка на суров тютюн и относно търговските отношения, които те поддържат помежду си, а също описва и производителите на суров тютюн и техните представителите, различни аспекти на сектора на суровия тютюн в Испания, включително районите на производство, обема и стойността на производството, стойността на продажбите, различните сортове суров тютюн и средните (максимални) доставни цени за всеки от посочените сортове, както и общностната и испанската правна уредба, приложими към суровия тютюн (вж. точки 15—81 от изложението на възраженията). Така осъщественият от Комисията анализ в изложението на възраженията позволява изцяло да се разберат условията за функциониране на пазара, в рамките на който е нарушена конкуренцията.

153 По-нататък се налага изводът, че съгласно отговора на Deltafina на изложението на възраженията това дружество не само напълно разбира по какъв начин Комисията възприема съответния пазар в конкретния случай, а изразява и своята гледна точка относно ролята си в рамките на посочения пазар.

154 При тези условия четвъртата част от второто правно основание трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

155 Предвид всички изложени съображения второто правно основание не може да бъде прието.

По третото правно основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, на член 2 от Регламент № 1/2003 и на точка 43 от Насоките относно понятието за засягане на търговията, което се съдържа в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО], както и от липса на мотиви

Доводи на страните

156 Според Deltafina Комисията не е доказала в достатъчна степен, че разглежданите ограничителни практики са засегнали търговията между държавите членки.

157 В подкрепа на посоченото твърдение на първо място това дружество посочва, че Комисията си противоречи, като в съображение 316 от обжалваното решение е посочила, от една страна, че „[к]артелът между преработвателите и Deltafina […] може да има […] [пряко или непряко, действително или потенциално] влияние върху търговските потоци между Испания и другите държави членки, доколкото [неговата] цел е да осигури износа на испански обработен тютюн“ [неофициален превод], а от друга страна, в съображение 412 от обжалваното решение, че тя „не разполага с убедителни доказателства за действителните последици за пазара от нарушенията, извършени от производителите и преработвателите“ [неофициален превод].

158 По-нататък Deltafina критикува обстоятелството, че в конкретния случай Комисията е презюмирала, че е налице засягане на търговията между държавите членки „само поради обективната причина, че продукт, различен от продукта на вероятния релевантен пазар, понякога може да бъде изнесен на други пазари“ [неофициален превод]. Така Комисията взела предвид пазар, разположен на последваща фаза спрямо съответния пазар, като този последващ е пазарът на обработения тютюн. Освен това Комисията не описала „наличните сили“ на посочения последващ пазар, нито обяснила по какъв начин той е можел да бъде

засегнат „от антиконкурентна гледна точка и чувствително“ от деяния, извършени на съответния пазар. Deltafina изтъква срещу Комисията и че тя не е отчела обстоятелството, че пазарът на суров тютюн е „изцяло национален“, тъй като предприятията, които не са испански, не се признават за преработватели в Испания и не могат да изкупуват суров тютюн от испанските производители. Това дружество добавя, че не е налице внос на суров тютюн с произход от Испания, нито износ на суров тютюн за тази държава.

159 Deltafina упреква Комисията и затова, че е нарушила точка 43 от Насоките относно понятието за засягане на търговията, съдържащо се в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО], която предвижда по-специално, че „[в]ероятността едно определено споразумение да доведе до косвено или потенциално влияние трябва да бъде обяснена от органа […], претендиращ […], че търговията между държави членки може да бъде значително засегната“ и че „[х]ипотетични или теоретични въздействия не са достатъчни за установяване на юрисдикция на общностното право“.

160 Накрая, Deltafina посочва, че разглежданият картел е сходен с „[картел], засягащ […] една държава членка“, по смисъла на точки 78—82 от Насоките относно понятието за засягане на търговията, съдържащо се в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО]. Това дружество добавя, че съгласно същите тези насоки „[с]пособността на тези картели да нарушат търговията се състои основно в тяхната ефикасност да изключат конкурентите от други държави членки“. В обжалваното решение обаче нямало никакъв елемент, позволяващ да се установи наличието на подобен ефект на изключване в конкретния случай. В действителност според Deltafina нормативните пречки, които възпрепятстват установяването в Испания на чуждестранни предприятия за обработка, и присъщите характеристики на суровия тютюн, които налагат тази култура да бъде преработена незабавно след събирането на реколтата и в близост до мястото на отглеждането ѝ, „правят малко вероятно настъпването дори на непреки последици, чието осъществяване би могло да превърне напълно хипотетично засягане на търговията в потенциално засягане“.

161 Комисията счита, че третото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

162 На първо място, тя подчертава, че условието, свързано със засягането на търговията между държавите членки, е изпълнено, когато въз основа на всички правни и фактически обстоятелства разглежданото споразумение позволява да се предвиди с достатъчна степен на вероятност, че то може да упражни пряко или непряко, действително или потенциално влияние върху търговските потоци между държавите членки. Поради това за целите на прилагането на член 81 ЕО не било нужно да се доказва, че търговията е реално засегната.

163 По-нататък, Комисията посочва, че в съображения 316 и 317 от обжалваното решение тя е изложила причините, поради които разглежданите ограничителни практики са „можели потенциално“ да засегнат търговията между държавите членки. Тя счита, че не съществува никакво противоречие между съображения 316 и 412 от обжалваното решение.

164 Освен това според Комисията Deltafina не оспорва това, че картел относно цените за изкупуване на суров тютюн може да има последици върху цената на обработения тютюн, нито че испанският обработен тютюн е предназначен основно за износ. Според нея предвид тези обстоятелства тя не е била длъжна да описва пазара на обработения тютюн, преди да може да направи извод, че картелът е можел да повлияе върху износа на този продукт.

165 Накрая, Комисията отхвърля твърдението на Deltafina, съгласно което, тъй като разглежданият картел наподобявал картел, засягащ една държава членка, тази институция трябвало да докаже, че разглежданият картел имал ефект на изключване по отношение на конкурентите от другите държави членки. В това отношение Комисията се позовава по-специално на съображение 317 от обжалваното решение.

Съображения на Общия съд

166 От трайно установената съдебна практика следва, че тълкуването и прилагането на условието относно последиците за търговията между държавите членки, съдържащо се в членове 81 ЕО и 82 ЕО, трябва да използват за отправна точка целта на това условие, която е да определи, в областта на правната уредба на конкуренцията, съотношението между приложното поле на общностното право и на правото на държавите членки. Така в приложното поле на общностното право попада всяко споразумение и всяка практика, които могат да застрашат свободната търговия между държавите членки по начин, който би могъл да навреди на осъществяването на целите за единния пазар между тях, по-конкретно чрез ограничаване на достъпа до националните пазари или чрез изменяне на структурата на конкуренцията в общия пазар (Решение на Съда от 31 май 1979 г. по дело Hugin Kassaregister и Hugin Cash Registers/Комисия, 22/78, Recueil, стр. 1869, точка 17 и Решение на Съда от 25 октомври 2001 г. по дело Ambulanz Glöckner, C-475/99, Recueil, стр. I-8089, точка 47).

167 За да може да засегне търговията между държавите членки, едно решение, споразумение или практика трябва въз основа на съвкупност от обективни фактически и правни обстоятелства да позволява с достатъчна степен на вероятност да се предвиди, че може да упражни пряко или непряко, действително или потенциално въздействие върху търговските потоци между държавите членки, и то по начин, който поражда опасения, че може да възпрепятства осъществяването на единния пазар между държавите членки. Трябва освен това въздействието да не бъде незначително (Решение на Съда от 28 април 1998 г. по дело Javico, C-306/96, Recueil, стр. I-1983, точка 16 и Решение по дело Ambulanz Glöckner, точка 166 по-горе, точка 48).

168 Така дадено въздействие върху търговския обмен в Общността като цяло произтича от кумулативното наличие на няколко фактора, които взети поотделно може и да не са определящи (Решение на Съда от 21 януари 1999 г. по дело Bagnasco и др., C-215/96 и C-216/96, Recueil, стр. I-135, точка 47 и Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело British Sugar/Комисия, C-359/01 P, Recueil, стр. I-4933, точка 27).

169 В съдебната практика се уточнява също, че член 81, параграф 1 ЕО не изисква картелите, обхванати от тази разпоредба, да са засегнали значително търговския обмен в Общността, а изисква да се докаже, че тези картели могат да имат такива последици (вж. Решение на Съда от 23 ноември 2006 г. по дело Asnef-Equifax и Administración del Estado, C-238/05, Recueil, стр. I-11125, точка 43 и цитираната съдебна практика).

170 В конкретния случай следва да се приеме, че в обжалваното решение Комисията е установила надлежно, че картелът на преработвателите е можел да засегне търговията между държавите членки.

171 По-специално в съображение 316 от обжалваното решение Комисията правилно стига до извода, че това условие за прилагането на член 81 ЕО е било изпълнено предвид обстоятелството, че картелът на преработвателите е можел да има последици върху износа на обработен тютюн от Испания към другите държави членки.

172 В това отношение следва да се посочи, че както следва от различните откъси на обжалваното решение (вж. по-специално съображения 20, 23, 27, 32 и 84 от обжалваното решение), от една страна, цената за изкупуване на суровия тютюн влияе пряко върху цената на обработения тютюн, а от друга страна, испанският обработен тютюн е предназначен основно за износ. Тези обстоятелства, които впрочем не са оспорени от Deltafina, са достатъчни, за да докажат, че картелът на преработвателите е можел да има последици върху износа на испанския обработен тютюн, поради което Deltafina не може да изтъкне срещу Комисията, че не е описала „наличните сили“ на пазара на този продукт.

173 Несъмнено, преценявайки дали е изпълнено условието относно последиците за търговията между държавите членки, Комисията е взела предвид продукт — обработеният тютюн, който се намира на пазар от последваща фаза спрямо

съответния пазар. Както обаче всъщност Deltafina признава изрично в жалбата, този подход е в съответствие не само със съдебната практика, съгласно която въздействието върху търговските потоци между държавите членки може да бъде непряко (вж. точка 167 по-горе), но и с Насоките относно понятието за засягане на търговията, което се съдържа в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО]. Така в точка 38 от тези насоки е посочено по-специално, че „[к]освено влияние често се появява във връзка с продукти, които са свързани с тези, които са предмет на споразумение или практика“, че „[к]освено влияние може да се появи […], когато дадено споразумение или практика влияят на презграничната икономическа дейност на предприятия, които използват или по друг начин разчитат на продуктите, предмет на споразумението или практиката“, и че „[т]акива въздействия могат да възникнат например, когато споразумението или практиката са свързани с междинния продукт, който не се търгува [между държавите членки], но който се използва в доставката на крайния продукт, който се търгува“.

174 Освен това изводът на Комисията, съгласно който картелът на преработвателите може да има последици върху износа на испански обработен тютюн и следователно върху търговския обмен в Общността, не се опровергава по никакъв начин от твърдението в съображение 412 от обжалваното решение, съгласно което „[тя] не разполага с убедителни доказателства за действителните последици за пазара от нарушенията, извършени от производителите и преработвателите; в действителност би било невъзможно a posteriori да се определи равнището на цените, което е щяло да бъде приложено на пазара на суров тютюн в Испания при отсъствие на разглежданите практики“ [неофициален превод]. В действителност с посоченото твърдение, формулирано в контекста на разглеждането на тежестта на нарушението, Комисията се ограничава до това да установи, че не може да остойности с точност действителните последици от картела на преработвателите за пазара. Тя обаче не изключва възможността картелът да е имал подобни последици. Точно обратното, както ще бъде изложено подробно в точки 245—259 по-долу, при оценката в обжалваното решение на тежестта на нарушението Комисията е взела предвид обстоятелството, че от 1998 г. нататък картелът на преработвателите е имал конкретни последици върху пазара.

175 Тъй като изводът, направен от Комисията в съображение 316 от обжалваното решение, сам по себе си установява в достатъчна степен, поради гореизложените мотиви, че картелът на преработвателите е можел да засегне търговията между държавите членки, не следва да се разглеждат критиките на Deltafina, отправени срещу довода на Комисията, формулиран за изчерпателност в съображение 317 от обжалваното решение, че „картел, който обхваща цялата територия на държава членка, поради самото си естество води до засилване на националното разделяне на пазарите, като така възпрепятства целеното с Договора [за ЕО] взаимно икономическо обвързване“ [неофициален превод].

176 Накрая, що се отнася до значителното засягане на търговията от картела на преработвателите, следва да се приеме за установено, че в съображение 317 от обжалваното решение Комисията е изтъкнала, че посоченият картел обединява всички признати преработватели в Испания, че последните са изкупували почти всичкия суров тютюн, произвеждан в Испания всяка година, че картелът се отнасял до целия така изкупен суров тютюн и че суровият тютюн, след като веднъж вече е бил преработен, е бил основно продаван за износ. Тези различни обстоятелства надлежно установяват, че картелът на преработвателите е можел да има значителни последици върху търговския обмен в Общността.

177 От всички гореизложени съображения следва, че третото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

178 Следователно исканията за отмяна на обжалваното решение не могат да бъдат уважени.

3. *По исканията за намаляване на размера на глобата*

По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 2 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, на точка 1 A и на точка 5, буква г) от Насоките и на принципите на пропорционалност, на „равно третиране и на налагане на еднакви наказания“, както и от липса на мотиви

Обобщение на обжалваното решение

179 В съображения 404—458 от обжалваното решение Комисията разглежда въпроса относно глобите, които следва да се наложат на адресатите на това решение.

180 В съображение 405 от обжалваното решение тя напомня, че за да определи размера на глобата, трябва да вземе предвид тежестта и продължителността на нарушението.

181 За да определи началния размер, който следва да приеме въз основа на тежестта, в съображения 407—414 от обжалваното решение Комисията преценява на първо място „присъщата“ тежест на разглежданите нарушения.

182 Така най-напред в съображение 407 от обжалваното решение тя посочва, че за да осъществи подобна преценка, трябва да вземе предвид самото естество на нарушението, неговото конкретно влияние върху пазара — когато то е измеримо, и обхвата на разглеждания географски пазар.

183 По-нататък, в съображение 408 от обжалваното решение Комисията установява, че „[п]роизводството на суров тютюн в Испания представлява 12 % от производството на Общността“, че „[п]лощта за отглеждане в тази държава е 14 571 хектара и е концентрирана в автономните области Естрамадура (84 %), Андалусия (11,5 %) и Кастилия и Леон (3 %)“ и че „[р]азмерът на пазара е доста ограничен и по-скоро концентриран в една-единствена област на Испания“ [неофициален превод].

184 Освен това в съображение 409 от обжалваното решение Комисията посочва, че „[н]арушението все пак се приема за много сериозно, тъй като се състои в определянето на цените на сортовете суров тютюн в Испания и в разпределянето на количествата“ [неофициален превод].

185 Що се отнася по-специално до представителите на производителите, в съображение 410 от обжалваното решение Комисията посочва, че те са участвали в споразумения и/или съгласувани практики, които имат основно за предмет определянето на ценови интервали в зависимост от качеството за всеки сорт суров тютюн — в рамките на които след това са договаряли окончателната цена на суровия тютюн при доставка — и определянето на средната минимална цена за производител и за обединение на производители. Комисията добавя, че макар маржовете в рамките на тези ценови интервали да са били много големи и да са можели да варират от 100 до 380 % между минимума и максимума за всяко качество за един и същ сорт суров тютюн, като се договаря минимално ниво на средната цена за производител и за обединение на производители, представителите на производителите са имали за цел да увеличат окончателната продажна цена на техния суров тютюн над равнището, което би произтекло от свободната конкуренция.

186 Що се отнася до испанските преработватели и Deltafina, в съображение 411 от обжалваното решение Комисията подчертава, че освен обстоятелството, че те също са се споразумели относно ценовите интервали в зависимост от качеството и относно допълнителните условия, те „са се споразумели тайно относно няколко други аспекта на цените и количествата, които следва да бъдат

продадени, и по-специално относно средната (максимална) доставна цена за всеки сорт суров тютюн (общо за всички качества) и относно обемите суров тютюн, който следва да закупи всеки преработвател“ [неофициален превод]. Комисията добавя, че след 1998 г. те са приели и сложни механизми за компенсация и прехвърляне, за да осигурят спазването на своя таен картел относно цените и количествата.

187 Накрая, в съображение 412 от обжалваното решение Комисията посочва, че „не разполага с убедителни доказателства за действителните последици за пазара от нарушенията, извършени от производителите и преработвателите“, тъй като „би било невъзможно a posteriori да се определи равнището на цените, което е щяло да бъде приложено на пазара на суров тютюн в Испания при отсъствие на разглежданите практики“. В следващото съображение тя посочва, че „[м]оже обаче да се приеме, че поне от 1998 г. нататък под въздействието на тяхната тайна съгласуваност относно цените и количествата преди и след сключването на договорите за отглеждане и до сключването на окончателните сделки картелът на преработвателите е бил прилаган и спазван изцяло […] и трябва да е имал действително въздействие върху пазара“ [неофициален превод].

188 В съображение 414 от обжалваното решение Комисията посочва, че от гореизложените съображения трябва да се направи извод, че двете нарушения трябва да бъдат квалифицирани като „много сериозни“. Тя обаче уточнява, че ще „вземе предвид относително ограниченият размер на продуктовия пазар“ [неофициален превод].

189 По-нататък, Комисията прилага диференциран подход спрямо съответните предприятия, като приема, че следва да „се вземе предвид специфичното значение на всяко предприятие и поради това — действителното влияние на неговите незаконосъобразни действия върху конкуренцията, за да може възпиращият ефект на наложената на всяко предприятие глоба да бъде пропорционален на неговия принос за незаконосъобразните действия, които следва да

бъдат санкционирани“ [неофициален превод] (съображение 415 от обжалваното решение).

190 Така, на първо място, тя прави разграничение между картела на преработвателите, от една страна (съображения 416—424 от обжалваното решение), и от друга страна, този на представителите на производителите (съображения 425—431 от обжалваното решение).

191 По-нататък, що се отнася до картела на преработвателите, Комисията счита, че „глобите трябва да бъдат степенувани с оглед на приноса към незаконосъобразните действия и положението на пазара, което има всяка разглеждана страна“ [неофициален превод] (съображение 416 от обжалваното решение).

192 В това отношение Комисията обявява, че „на Deltafina трябва да бъде определен най-висок начален размер на глобата поради неговото водещо положение на пазара в качеството му на основен изкупвач на испанския обработен тютюн (търговските му отношения с Cetarsa, Agroexpansión и Taes са описани в съображения 20, 21 и 27)“ [неофициален превод]. Според Комисията „от тази покупателна способност следва, че Deltafina е имало по-голяма възможност от който и да било друг да повлияе върху действията на испанските преработватели“ [неофициален превод] (съображение 417 от обжалваното решение).

193 Що се отнася до испанските преработватели, Комисията счита, че техният „принос“ към незаконните практики „може в общи линии да бъде приет за сходен“ [неофициален превод] (съображение 418 от обжалваното решение). Тя счита обаче, че следва да се отчетат размерът и пазарният дял на всеки от разглежданите преработватели.

194 На тази основа Комисията разпределя испанските преработватели в три категории:

— в първата категория поставя Cetarsa, изтъквайки обстоятелството, че това дружество, което има пазарен дял в размер на около 67 % от пазара за изкупуване на испански суров тютюн, е първият испански преработвател с голяма преднина в сравнение с останалите и поради това на него следва да бъде определен най-висок начален размер (съображение 419 от обжалваното решение),

— във втората категория поставя Agroexpansión и WWTE, посочвайки, че всяко от тях има пазарен дял от около 15 % и трябва да бъде определен един и същ начален размер (съображение 420 от обжалваното решение);

— накрая, в третата категория Комисията поставя Taes, тъй като това дружество има пазарен дял в размер само на 1,6 % и поради това трябва да му бъде определен най-ниският начален размер (съображение 421 от обжалваното решение).

195 Освен това, за да осигури достатъчно възпиращ ефект на глобата, Комисията счита, че следва да приложи мултипликационен коефициент към определения начален размер за WWTE, както и към определения за Agroexpansión. В това отношение тя посочва, че тези две дружества, макар че притежават относително малки пазарни дялове в Испания, принадлежат към мултинационални дружества, които имат „значителна икономическа и финансова мощ“ и „[о]свен това [те] са действали под решаващото въздействие на съответните им дружества майки“ [неофициален превод] (съображение 422 от обжалваното решение). Комисията счита, че поради това е нужно началният размер на наложената глоба на посочените дружества да бъде увеличен, прилагайки коефициент, който отчита, от една страна, големината на групите, към които те принадлежат, а от друга страна, тяхната сравнителна големина в сравнение с другите испански

преработватели (съображение 423 от обжалваното решение). Така Комисията прилага мултипликационен коефициент 1,5 — или увеличение с 50 % — към определения начален размер за WWTE и мултипликационен коефициент 2 — или увеличение със 100 % — към определения начален размер за Agroexpansión.

196 Предвид тези различни обстоятелства в съображение 424 от обжалваното решение Комисията определя началния размер на глобите по следния начин:

— Deltafina: 8 000 000 EUR

— Cetarsa: 8 000 000 EUR

— WWTE: 1 800 000 EUR x 1,5 = 2 700 000 EUR

— Agroexpansión: 1 800 000 EUR x 2 = 3 600 000 EUR

— Taes: 200 000 EUR

197 Накрая, що се отнася до представителите на производителите, Комисията счита, че на всеки от тях следва да бъде наложена само символична глоба в размер на 1 000 EUR (съображения 425 и 430 от обжалваното решение). Тя обосновава становището си по-специално с обстоятелството, че „нормативната уредба, която урежда колективните преговори относно типовите договори, е можела да доведе до значителна степен на несигурност, що се отнася до законосъобразността на действията на представителите на производителите и на преработвателите в точно установения контекст на колективните преговори относно типовите договори“ [неофициален превод] (съображение 428 от обжалваното решение). Освен това според тази институция следва да се отбележи, че „наличието на

преговори относно типовите договори и резултатите от тях по принцип спадат към публичната сфера и […] преди започване на настоящото производство никой орган не е поставял под въпрос съвместимостта им с общностното или с испанското право“ [неофициален превод] (съображение 429 от обжалваното решение).

Доводи на страните

198 Като четвърто правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, Deltafina твърди по същество, че при своята преценка относно тежестта на нарушението и при определянето на началния размер на глобата, наложена на това дружество, Комисията не се е съобразила с Насоките и е нарушила принципите на пропорционалност и на „равно третиране и налагане на еднакви наказания“. Посоченото дружество твърди също така, че обжалваното решение не е достатъчно мотивирано.

199 В рамките на това четвърто правно основание Deltafina формулира редица твърдения за нарушения и доводи, които могат да бъдат групирани в седем части.

200 На първо място, това дружество критикува обстоятелството, че Комисията е квалифицирала нарушението като „много сериозно“, макар да е признала, че съответният пазар е имал „относително ограничен размер“.

201 На второ място, това дружество изтъква срещу Комисията, че е квалифицирала нарушението като „много сериозно“, макар да не е разполагала с каквото и да е доказателство, че това нарушение е имало конкретни последици върху пазара, и следователно е нарушила точка 1 A от Насоките. Позовавайки се на доклад от 13 януари 2005 г., изготвен от неговия икономист, посоченото дружество твърди, че съгласно този доклад вероятно оспорваните действия не са имали последици върху испанския пазар на суров тютюн. По-специално в този доклад било доказано, че цените на основния сорт испански тютюн в периода на

нарушението далеч не са се стабилизирали или намалели, а са нараснали с 21 % и че през същия период цените на испанския тютюн са „отбелязали значително сближаване с европейските и […] световните цени“.

202 На трето място, Deltafina твърди, че обжалваното решение е противоречиво, доколкото, от една страна, в съображение 413 от него Комисията посочва, че „картелът на преработвателите е бил изцяло прилаган и спазван“, а от друга страна, твърди обратното в съображения 85, 88, 111, 113, 122, 126, 130, 133, 144, 175, 186, 206, 229, 231, 232, 233, 235, 239, 244, 255, 256, 257, 284, 294, 295, 296, 307 и 319.

203 На четвърто място, Deltafina поддържа, че Комисията е изопачила обстоятелствата, като е посочила в съображение 417 от обжалваното решение, че това дружество е бил основният изкупвач на испански обработен тютюн и че неговата покупателната способност му е позволила да повлияе върху действията на испанските преработватели. В подкрепа на твърденията си Deltafina се позовава отново на доклада на своя икономист от 13 януари 2005 г., и по-специално на таблица 5 от него, откъдето се установявало, че в периода на нарушението, що се отнася до изкупуването на испански обработен тютюн, неговият среден пазарен дял бил 27,5 %, този на Dimon (включително на Agroexpansión) бил 25,2 %, на Cetarsa — 31,6 % и на Standard Commercial Tobacco Co., Inc. (включително на WWTE) — около 15 %.

204 Deltafina изтъква също така, че обратно на посоченото в обобщението на обжалваното решение, публикувано съгласно член 30 от Регламент № 1/2003 в Официален вестник, то не е било „най-големият клиент на трима от испанските преработватели“. Позовавайки се на таблица 7 от горепосочения доклад на своя икономист, то уточнява, че в периода на нарушението е изкупило цялата продукция на своето дружество сестра Taes, средно 32,3 % от продукцията на Cetarsa, средно 19,8 % от продукцията на Agroexpansión и една малка част от продукцията на WWTE. В действителност според Deltafina основният клиент

на Cetarsa бил „исторически клиент“, с който последното посочено дружество било свързано, а именно Altadis, SA (по-рано Tabacalera), основният клиент на Agroexpansión е била групата Dimon, а този на WWTE — групата Standard.

205 Накрая, Deltafina критикува становището на Комисията съгласно което, за да определи дела от пазара за изкупуване на испански обработен тютюн, следва да се изключат осъществените между Cetarsa и Tabacalera/Altadis прехвърляния (вж. точка 218 по-долу).

206 На пето място, Deltafina посочва, че в обжалваното решение Комисията е приела, че „нормативната уредба, която урежда колективните преговори относно типовите договори, е можела да доведе до значителна степен на несигурност, що се отнася до законосъобразността на действията на представителите на производителите и на преработвателите“ (съображение 428 от обжалваното решение), и че „наличието и резултатите от преговорите относно типовите договори по принцип спадат към публичната сфера и […] никой орган не е поставял под въпрос съвместимостта им с общностното право или с испанското право преди започване на настоящото производство“ [неофициален превод] (съображение 429 от обжалваното решение). Deltafina твърди, че посочените обстоятелства са накарали Комисията да наложи само на производителите символична глоба в размер на 1 000 EUR, и критикува обстоятелството, че в обжалваното решение Комисията не е обяснила защо същото разрешение не е приложено в неговия случай. Това дружество изтъква и че Комисията е нарушила точка 5, буква г) от Насоките, в която е предвидено, че когато е наложена символична глоба в размер на 1 000 EUR, „[о]снованието за налагане на такава глоба следва да се съдържа в текста на решението“.

207 На шесто място, позовавайки се на „налагане[то] на еднакви наказания“, Deltafina изтъква срещу Комисията, че при преценка на тежестта на нарушението не е взела предвид обстоятелството, че за разлика от испанските преработватели това дружество не е било обвинено в извършването на „действия на незаконосъобразен картел и в провеждането на вертикални преговори с производителите, с техни сдружения и кооперации“.

208 Накрая, на седмо място, Deltafina счита, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, тъй като се е отклонила значително от предходната си практика в областта на изчисляване на размера на глобите в случай на картели, които включват предприятия, осъществяващи дейност само на продуктовия пазар, на който са се осъществили обстоятелствата, съставляващи нарушението. Позовавайки се на втори доклад на своя икономист от 13 януари 2005 г., това дружество твърди, че в периода 1991—2004 г. този тип картели е бил санкциониран с глоби, чийто общ размер възлиза средно на 0,91 % от доходите от релевантния пазар. Това дружество изтъква срещу Комисията и че в обжалваното решение тя не е изложила причините, поради които е приела за необходимо да се отклони по този начин от предходната си практика.

209 Предвид гореизложените съображения Deltafina моли Общия съд да намали размера на наложената му глоба.

210 Комисията поддържа, че нито една от четирите части на четвъртото правно основание не е основателна.

211 На първо място, Комисията твърди, че за целите на определянето на началния размер на глобата е взела предвид малкия размер на съответния пазар, и то въпреки че разглежданото нарушение е било „много сериозно“ по своето естество.

212 На второ място, Комисията отхвърля довода на Deltafina, според който тя не разполагала с никакво доказателство, че разглежданото нарушение е имало конкретни последици върху пазара.

213 В това отношение, първо, Комисията посочва, че ограничителните практики относно определянето на цените и разпределянето на източниците на снабдяване съставляват сами по себе си много тежки нарушения, дори при липса на доказателства относно конкретните последици на тези практики върху пазара (Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Enso Española/Комисия, T-348/94,

Recueil, стр. II-1875, точка 232 и Решение на Общия съд по дело European Night Services и др./Комисия, точка 77 по-горе, точка 136).

214 Второ, позовавайки се на съображение 413 от обжалваното решение, Комисията посочва отново, че картелът на преработвателите е бил изцяло прилаган и спазван, поне от 1998 г. нататък, и според нея поради това разумно може да се счита, че той е можел да има последици върху пазара, макар те да не са измерими. Тя добавя, че ако картелът не е можел да има последици върху изменението на цените на суровия тютюн, преработвателите и Deltafina нямаше да имат каквато и да е причина да участват в него повече от пет години.

215 Трето, Комисията твърди, че докладът на икономиста на Deltafina от 13 януари 2005 г. не доказва липса на конкретно въздействие на картела на преработвателите върху пазара.

216 На трето място, Комисията поддържа, че нейните твърдения в съображение 413 от обжалваното решение не противоречат на нито едно от останалите съображения на това решение, посочени от Deltafina.

217 На четвърто място, Комисията счита, че не е допуснала грешка, твърдейки, че Deltafina има водещо положение на испанския пазар за изкупуване на суров тютюн.

218 В това отношение Комисията посочва, че в своя доклад от 13 януари 2005 г. назначеният от Deltafina икономист е включил Cetarsa сред изкупвачите на обработен тютюн, макар последното посочено дружество да не придобива обработен

тютюн от трети лица. Тя твърди, че ако този икономист иска да включи в общите продажби на испанския пазар на обработен тютюн продажбите от Cetarsa на Tabacalera/Altadis, съдържащите се в доклада му данни не биха били реалистични, тъй като последните посочени продажби „не могат да бъдат сравнени с продажбите на трети износители (напр. Universal/Deltafina, Standard и Dimon), които са в основата на развитието на картела на преработвателите". Комисията посочва, че до средата на деветдесетте години на миналия век Cetarsa е продавало на практика всичкия преработван от него тютюн на Tabacalera и че поне до 1998 г. държавата е упражнявала контрол върху тези две предприятия. Поради това тази институция счита, че през първите години от съществуването на картела на преработвателите, а именно от 1996 г. до 1998 г., търговските сделки между Tabacalera и Cetarsa са можели да бъдат отъждествени с продажби в рамките на една и съща група и че те не могат да бъдат взети предвид при изчисляването на количествата тютюн, придобити от трети лица („тютюнът за износ"). Според Комисията, ако по този начин се изключат продажбите от Cetarsa на Tabacalera/Altadis, средният дял на Deltafina на пазара за изкупуване на обработен тютюн в Испания в периода 1996—2001 г. ще бъде значително по-висок от 27,5 % и във всички случаи ще е най-висок.

219 Комисията добавя, че без съмнение Deltafina е било и основният клиент Cetarsa, Agroexpansión и Taes.

220 Накрая, позовавайки се на някои откъси от обжалваното решение, Комисията посочва, че Deltafina е поддържало и други „търговски отношения" с преработвателите, „които са подписали със Cetarsa договори за преработка и обезжилване на част от тютюна на Taes и на Agroexpansión".

221 Според Комисията благодарение на изкупуването на тютюн от Taes, Agroexpansión и Cetarsa и на сключването на договори със Cetarsa за обработката на тютюна на Taes Deltafina се е радвало на „твърде особено" положение на испанския пазар.

222 На пето място, Комисията твърди, че в обжалваното решение е мотивирала в достатъчна степен преценката си относно последиците, които несигурността, произтичаща от испанската правна уредба, е породила за действията на различните засегнати предприятия и сдружения.

223 На шесто място, Комисията отхвърля като неоснователна критиката, според която не е отчела обстоятелството, че Deltafina не е било обвинено, че е участвало „[в] незаконосъобразни разговори и в провеждането на вертикални преговори“ с производителите, с техни сдружения и кооперации.

224 На седмо място, Комисията посочва, че никога не е поемала задължение нито формално, нито неформално да се съобразява с изтъкнатата от Deltafina практика в областта на изчисляването на размера на глобите. Освен това тя напомня, че в рамките на Регламент № 1/2003 разполага с широка свобода на преценката при определянето на размера на глобите, че преценява тежестта на нарушенията в зависимост от много фактори, които не произтичат от задължителен или изчерпателен списък с критерии, които следва да се вземат предвид, и че предходната ѝ практика по вземане на решения не служи сама по себе си за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията, тъй като тази уредба е установена само в Регламент № 1/2003.

Съображения на Общия съд

225 Преди да се разгледат различните формулирани от Deltafina доводи, следва да се изложат няколко общи съображения относно определянето на размера на глобите, и по-специално относно преценката на тежестта на нарушението.

— Общи съображения

226 Съгласно член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 „[п]ри определяне на размера на санкцията се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението“. Същото указание се е съдържало в член 15, параграф 2, втора алинея от Регламент № 17, който се е прилагал към момента на извършване на нарушението по настоящото дело.

227 Съгласно постоянната съдебна практика Комисията разполага с право на преценка за определяне размерите на глобите с оглед да насочи поведението на предприятията към спазване на нормите относно конкуренцията (Решение на Общия съд от 6 април 1995 г. по дело Martinelli/Комисия, T-150/89, Recueil, стр. II-1165, точка 59, Решение на Общия съд от 11 декември 1996 г. по дело Van Megen Sports/Комисия, T-49/95, Recueil, стр. II-1799, точка 53 и Решение на Общия съд от 21 октомври 1997 г. по дело Deutsche Bahn/Комисия, T-229/94, Recueil, стр. II-1689, точка 127).

228 Също съгласно постоянната съдебна практика тежестта на нарушението на общностното право на конкуренцията трябва да бъде установена въз основа на голям брой фактори, като например специфичните обстоятелства по делото, неговия контекст и възпиращото действие на глобите, и то без да има изработен обвързващ или изчерпателен списък на критериите, които задължително трябва да бъдат взети предвид (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 241 и Решение по дело Dalmine/Комисия, точка 34 по-горе, точка 129).

229 В конкретния случай от обжалваното решение се установява, че Комисията е определила размера на глобата, наложена на различните адресати, въз основа на общия метод, който тя си е наложила в насоките, макар да не ги споменава изрично в посоченото решение.

230 Независимо че не могат да се разглеждат като правна норма, която администрацията във всеки случай е длъжна да спазва, Насоките съдържат правило за поведение, поясняващо практиката, която трябва да се следва, от което в конкретен случай администрацията не може да се отклони, без да изложи причини, които да са съвместими с принципа на равно третиране (Решение на Съда от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, Recueil, стр. I-4429, точка 91). Фактът, че посредством Насоките Комисията е уточнила подхода си относно преценката на тежестта на едно нарушение, не пречи тя да прецени този критерий общо, в зависимост от всички релевантни обстоятелства, включително тези, които не са изрично упоменати в Насоките (Решение на Общия съд от 14 декември 2006 г. по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, T-259/02—T-264/02 и T-271/02, Recueil, стр. II-5169, точка 237).

231 Според метода, предвиден в Насоките, Комисията взима като отправна точка за изчисляване на размера на глобите, които трябва да бъдат наложени на съответните предприятия, размер, определен в зависимост от „присъщата“ тежест на нарушението. Оценяването на посочената тежест трябва да отчита неговия характер, неговото действително отражение върху пазара, когато то може да бъде определено, и размера на съответния географски пазар (точка 1 A, първа алинея).

232 В тези рамки нарушенията са класифицирани в три категории, а именно „незначителни нарушения“, за които вероятният размер на глобите е между 1 000 EUR и 1 милион евро, „[тежки] нарушения“, за които вероятният размер на глобите е между 1 милион евро и 20 милиона евро, и „много [тежки] нарушения“, за които вероятният размер на глобите е над 20 милиона евро (точка 1 A, втора алинея, от първо до трето тире). Що се отнася до много тежките нарушения, Комисията уточнява, че това ще бъдат по принцип хоризонтални ограничения като „ценови картели“ и квоти за разделяне на пазара или други практики, които излагат на опасност правилното функциониране на единния пазар, като разпределяне на националните пазари и ясна злоупотреба с господстващо положение от страна на предприятия, притежаващи фактически монопол (точка 1 A, втора алеия, трето тире).

233 Освен това следва да се посочи, че трите аспекта в оценката на тежестта на нарушението, посочени в точка 231 по-горе, нямат еднаква тежест в рамките на цялостното разглеждане. Характерът на нарушението е от първостепенно значение, по-конкретно за квалифицирането на нарушенията като „много [тежки]“. В това отношение от съдържащото се в Насоките описание на много тежките нарушения следва, че споразумения или съгласувани практики, насочени по-конкретно към определяне на цените или към разпределяне на пазарите, могат да бъдат характеризирани като „много [тежки]“ само въз основа на характера им, без да е необходимо подобно поведение да се характеризира с определено въздействие или географски обхват. Този извод се потвърждава от факта, че макар описанието на тежките нарушения изрично да упоменава отражението върху пазара и наличието на последици в обширни зони от общия пазар, описанието на много тежките нарушения не съдържа никакво изискване за действително отражение върху пазара, нито за настъпване на последици в определена географска зона (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 27 юли 2005 г. по дело Brasserie nationale и др./Комисия, T-49/02—T-51/02, Recueil, стр. II-3033, точка 178 и Решение на Общия съд от 25 октомври 2005 г. по дело Groupe Danone/Комисия, T-38/02, Recueil, стр. II-4407, точка 150).

234 Накрая, налице е взаимозависимост между трите аспекта на оценката за тежестта на нарушението, в смисъл че висока степен на тежест с оглед на един или друг от аспектите може да компенсира по-малката тежест на нарушението в други аспекти (Решение по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, точка 230 по-горе, точка 241).

— По първата част, изведена от липсата на отчитане на относително ограничения размер на продуктовия пазар

235 От съображение 408 от обжалваното решение се установява, че при своята оценка на тежестта на нарушението Комисията взема предвид ограничения размер както на разглеждания географски пазар, така и на разглеждания продуктов пазар.

236 От систематичния прочит на това съображение и на съображение 409 от обжалваното решение (вж. точка 184 по-горе), и по-специално от използването на наречието „все пак“ в последното посочено съображение, е видно, че въпреки ограничения размер на един или друг от тези пазари, Комисията е приела, че нарушението е трябвало да бъде квалифицирано като „много тежко“, тъй като се „състо[яло] в определянето на цените на сортовете суров тютюн в Испания и в разпределянето на количествата“.

237 На първо място се налага изводът, че тази преценка е действително обоснована.

238 Така, що се отнася до обхвата на географския пазар, той представлява само един от трите релевантни критерия съгласно Насоките за целите на общата преценка на тежестта на нарушението. Сред тези взаимозависими критерии първостепенна роля играе естеството на нарушението (вж. точки 233 и 234 по-горе).

239 Явно е обаче, че нарушението, в чието извършване са обвинени преработвателите и Deltafina и което се състои в определянето на цените на различните сортове суров тютюн в Испания и в разпределянето на количествата суров тютюн, които следва да бъдат изкупени от производителите, съставлява много тежко нарушение по своето естество. В това отношение е важно да се напомни, че член 81, параграф 1, букви а), б) и в) ЕО изрично обявява за несъвместими с общия пазар споразуменията и съгласуваните практики, които се състоят съответно в пряко или косвено определяне на покупни или продажни цени или други условия на търговията, ограничават или контролират производството, пазарните възможности, технологичното развитие или инвестициите и осъществяват подялба на пазари или на доставчици. Нарушенията от този вид, по-конкретно когато става въпрос за хоризонтални картели, се квалифицират от съдебната практика като много тежки, тъй като включват пряка намеса в основните параметри на конкуренцията на съответния пазар (Решение на Общия съд от 11 март 1999 г. по дело Thyssen Stahl/Комисия, T-141/94, Recueil, стр. II-347, точка 675), или като явни нарушения на общностните правила на конкуренцията (Решение на Общия съд

от 14 май 1998 г. по дело BPB de Eendracht/Комисия, T-311/94, Recueil, стр. II-1129, точка 303). Важно е също да се припомни, че много тежките нарушения по смисъла на точка 1 A, автора алинея, трето тире от Насоките са „по принцип хоризонтални ограничения, като ценови картели и квоти за разделяне на пазара“. Към това се добавя фактът, посочен в съображение 411 от обжалваното решение, че картелът на преработвателите е съдържал тайна част, което представлява обстоятелство от естество да засили тежестта на нарушението.

240 Освен това обхватът на географския пазар не е самостоятелен критерий в смисъл, че единствено нарушенията, които засягат по-голямата част от държавите членки, могат да получат квалификацията „много тежки“. Нито Договорът за ЕО, нито Регламент № 17, Регламент № 1/2003, Насоките или съдебната практика позволяват да се приеме, че единствено ограниченията с много голям географски обхват могат да бъдат квалифицирани по този начин (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 юли 2005 г. по дело Scandinavian Airlines System/Комисия, T-241/01, Recueil, стр. II-2917, точка 87).

241 Следователно ограниченият размер на разглеждания географски пазар допуска констатираното в конкретния случай нарушение да бъде квалифицирано като „много тежко“.

242 Това разрешение се налага a fortiori по отношение на ограничения размер на разглеждания продуктов пазар, тъй като размерът на продуктовия пазар по принцип не е обстоятелство, което трябва задължително да бъде взето предвид, а само едно от всички релевантни обстоятелства за преценката на тежестта на нарушението и определянето на размера на глобата (вж. в този смисъл Решение по дело Dalmine/Комисия, точка 34 по-горе, точка 132).

243 По-нататък, следва да се посочи, че макар според Комисията малкият размер на разглеждания географски и продуктов пазар да не препятства квалифицирането на нарушението като много тежко, тя е отчела изцяло този малък размер

при приемането на началния размер на глобите, определен в зависимост от тежестта на нарушението (вж. по-специално съображение 414 от обжалваното решение). Така Комисията е приела за начален размер само 8 000 000 EUR в случая на Deltafina, докато съгласно Насоките тя е можела да приеме за начален размер най-малко 20 000 000 EUR с оглед на това, че става въпрос за много тежко нарушение.

244 Предвид гореизложеното първата част от четвъртото правно основание трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

— По втората част, свързана с преценката на действителното отражение на нарушението върху пазара

245 В самото начало следва да се напомни, че съгласно съдържанието на точка 1 A, първа алинея от Насоките „[п]ри оценяване на тежестта на нарушението трябва да бъде взет предвид неговият характер, неговото действително отражение върху пазара, където това може да бъде определено, а също така да бъде взет предвид и размерът на съответния географски пазар“.

246 Трябва да се напомни също, че характерът на нарушението е от първостепенно значение за характеризирането на нарушенията като много тежки и че споразумения или съгласувани практики, насочени към определяне на цените или към разпределяне на пазарите, могат да бъдат характеризирани като „много тежки“ само въз основа на характера им, без да е необходимо подобно поведение да се характеризира с определено въздействие или географски обхват (вж. точка 233 по-горе).

247 В обжалваното решение при оценката на тежестта на нарушението Комисията взема предвид факта, че от 1998 г. нататък картелът на преработвателите е имал конкретни последици върху пазара, макар, от една страна, тя вече да е квалифицирала това нарушение като „много тежко“ въз основа на самия му характер (съображения 409—411 от обжалваното решение), а от друга страна, да приема, че посочените последици не са можели да бъдат точно определени в количествено отношение (съображение 412 от обжалваното решение).

248 Ако Комисията реши да вземе предвид действителното отражение на нарушението върху пазара, тя трябва да представи конкретни, достоверни и достатъчни сведения, които позволяват да се прецени действителното въздействие, което нарушението е могло да има по отношение на конкуренцията на посочения пазар (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Roquette Frères/Комисия, T-322/01, Recueil, стр. II-3137, точки 73—75).

249 В конкретния случай обаче в частта от обжалваното решение, посветена на преценката на тежестта на нарушението (вж. съображение 413 от обжалваното решение), Комисията не е представила подобни сведения, за да направи извод за наличието на действителни последици от картела на преработвателите върху пазара от 1998 г. нататък, а се е ограничила до това да се позове на обстоятелството, че този картел е бил прилаган и спазван изцяло от тази дата нататък, което може да представлява само първоначален показател за наличието на подобни последици (вж. точка 252 по-нататък).

250 При все това обстоятелството, че в тази част от обжалваното решение Комисията не е доказала надлежно, че картелът на преработвателите е имал конкретно отражение върху пазара, е ирелевантно за квалификацията на нарушението като „много тежко“. В действителност тази квалификация запазва своята адекватност предвид самия характер на посоченото нарушение (вж. точки 233, 238, 239 и 246 по-горе).

251 Освен това в рамките на своята пълна юрисдикция Общият съд счита, че тази липса на достатъчно доказване на действително отражение върху пазара не може да постави под въпрос началния размер на глобата, определен от Комисията в зависимост от тежестта на нарушението.

252 На първо място, следва да се приеме, че предвид обстоятелството, че картелът на преработвателите е обединявал всички признати преработватели в Испания, че те са изкупували почти всичкия суров тютюн, произвеждан всяка година в тази държава, и че този картел се е отнасял до всичкия суров тютюн, изкупен от посочените преработватели, действителното прилагане на посочения картел съставлява първоначален показател за наличие на последици върху пазара.

253 На второ място, следва да се приеме за установено, че в други части от обжалваното решение, освен посветената на преценката за тежестта на нарушението, се съдържат показатели за действителното отражение на картела върху пазара.

254 Така в съображение 173 от обжалваното решение Комисията посочва, че през 1998 г. „нарастването на цените през предходните години е преустановено и цените дори спадат“ [неофициален превод]. Тя добавя, че в декларация от 15 февруари 2002 г. Agroexpansión ѝ е посочило, че „[п]о време на кампания 1998—1999 г. испанските преработватели принципно са спазвали описаните споразумения“ и че „[т]ака за първи път [те са] успели да осигурят на пазара известна стабилност, която е забавила нарастването на изкупните цени от предходните години и е уравновесила позициите на производствения сектор като цяло при договаряне“ [неофициален превод].

255 Освен това в съображение 301 от обжалваното решение, Комисията обяснява, че средната максимална доставна цена, относно която са се споразумели преработвателите и Deltafina, „определя [...] съвсем пряко окончателната цена, платена за всеки сорт суров тютюн“, и че „[о]тражението на [н]арушението върху

конкуренцията е било значително, доколкото, споразумявайки се относно средната [максимална] доствна цена, която следва да се плати на производителите, преработвателите са успели да уеднаквят в максимална степен крайните цени, които биха платили на производителите, и да ги намалят в своя полза, и то под равнището, което би било достигнато при свободната конкуренция“ [неофициален превод].

256 Накрая, в съображение 314 от обжалваното решение Комисията посочва, че от съдържащата се в съображение 38 от това решение таблица е видно, че считано от 1998 г. „цените са се стабилизирали и дори са спаднали (през 1998 г. ценовият спад е бил 4,8 % общо за всички сортове)“ [неофициален превод]. Препращайки към съображение 173 от обжалваното решение, Комисията повтаря, че Agroexpansión също е потвърдило наличието на връзка между картела на преработвателите и спада на цените.

257 Гореизложените съображения не се поставят под въпрос от данните, които се съдържат в доклада на икономиста на Deltafina от 13 януари 2005 г. В действителност, от една страна, този икономист изрично признава, че през 1998 г. е настъпил спад в цените на всички сортове суров тютюн. От друга страна, що се отнася до периода 1999—2001 г., от доклада се установява, че дори цените на сорт „Virginia“ да са се увеличили, в замяна на това тези на другите сортове са останали стабилни и дори са намалели. Накрая, не може да се изключи възможността, че при липсата на картел цените на сорта „Virginia“ са щели да се увеличат още повече или че цените на другите сортове тютюн са щели да се увеличат, вместо да се стабилизират или да намалеят. Сравнението, което икономистът прави между движението на цените на сорт „Virginia“ на испанския пазар, от една страна, и на пазара на три други основни държави членки — производители на суров тютюн, от друга страна, не е убедително, тъй като условията на конкуренция и правната уредба, приложими за всеки от тези национални пазари, не са непременно еквивалентни.

258 На трето място, следва да се приеме, че макар несъмнено в обжалваното решение Комисията да е определила тежестта на нарушението, отчитайки действителните последици от картела на преработвателите върху пазара, обстоятелството, че подобни последици са се отнасяли само до една част от периода на нарушението — в конкретния случай от 1998 г. нататък, е елемент, който заедно с този относно малкия размер на съответния географски пазар и продуктов пазар е накарал Комисията да приеме начален размер от едва 8 000 000 EUR в случая на Deltafina, докато съгласно Насоките тя е можела да реши да приеме начален размер от най-малко 20 000 000 EUR, тъй като става въпрос за много тежко нарушение.

259 От всички гореизложени съображения следва, че втората част на четвъртото правно основание трябва да бъде отхвърлена.

— По третата част, изведена от противоречие между съображение 413 от обжалваното решение и други съображения от това решение

260 Обратно на твърденията на Deltafina се налага изводът, че не е налице никакво противоречие между изложеното в съображение 413 от обжалваното решение твърдение, че „картелът на преработвателите е бил изцяло прилаган и спазван“, и другите посочени от това дружество съображения.

261 На първо място, това твърдение на Deltafina произтича от непълен прочит на разглеждания откъс от съображение 413 от обжалваното решение. В действителност в посочения откъс Комисията твърди, че картелът на преработвателите е бил прилаган и спазван изцяло едва от 1998 г. нататък. Съображения 85, 88, 111, 122, 133, 144, 284 и 307 от обжалваното решение обаче се отнасят до действието на този картел през 1996 г. и 1997 г.

262 По-нататък, що се отнася до сведенията, които се съдържат в съображения 113, 126 и 130 от обжалваното решение, те са ирелевантни, тъй като се отнасят до картела на представителите на производителите, а не до картела на преработвателите.

263 Освен това в съображения 175, 206, 229, 231—233, 235, 239, 255—257, 294, 295 и 319 от обжалваното решение са изложени проблеми във връзка с двустранните преговори между преработвателите, от една страна, и представителите на производителите, от друга страна. Както обаче е изложено в съображение 295 от обжалваното решение, „неуспехът [на тези] двустранни преговори [...] не променя естеството на антиконкурентните действия на преработвателите“ [неофициален превод]. С други думи, горепосочените проблеми са ирелевантни, що се отнася до прилагането и спазването на картела на преработвателите от 1998 г. нататък.

264 Що се отнася до съображение 186 от обжалваното решение, дори в него несъмнено да е изложено, че разискванията между преработвателите в началото на 1999 г. не са завършили със сключване на споразумение, в това съображение е посочено също, че последните са решили да удължат срока на рамковото споразумение от предходната година. Това се установява още по-ясно от следващото съображение.

265 В съображение 244 от обжалваното решение, което се отнася до 2001 г., Комисията се ограничава да посочи, че „не разполага с примери за обмен на информация през периода на събиране на реколтата“ [неофициален превод]. При все това тази институция не поддържа, че сключените между Deltafina и испанските преработватели споразумения не са били приложени изцяло през посочената година. Точно обратното, в съображение 236 от обжалваното решение тя посочва, че през 2001 г. срокът на рамковото споразумение от 1998 г. е бил продължен. Следва да се добави, че съгласно съображение 240 от обжалваното решение в хода на административното производство всички испански преработватели изрично са потвърдили, че срокът на посоченото рамково споразумение е бил продължен до 3 октомври 2001 г.

266 Накрая, що се отнася до съображение 296 от обжалваното решение, в него Комисията се е ограничила да посочи, че споразуменията или съгласуваните практики, в които са участвали преработвателите и Deltafina, имат характер на „едно-единствено продължавано“ нарушение.

267 Следователно третата част от четвъртото правно основание трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

— По четвъртата част, изведена от неправилната квалификация на Deltafina като основен изкупвач на обработен тютюн в Испания

268 Обратно на твърденията на Deltafina се налага изводът, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че това предприятие е имало водещо положение на пазара за изкупуване на испански обработен тютюн.

269 На първо място, тази преценка на Комисията не е опровергана по никакъв начин от сведенията, които се съдържат в доклада на икономиста на Deltafina. В това отношение, на първо място, следва да се приеме, че в таблица 5 от този доклад Cetarsa фигурира сред предприятията, които придобиват испански обработен тютюн, макар че това е предприятие за първична обработка и не изкупува обработен тютюн от трети лица. В действителност, както Deltafina обяснява в своя отговор на един от писмените въпроси, които са му били поставени от Общия съд, съдържащите се в тази таблица данни се отнасят до продажбите на испански обработен тютюн на производителите на цигари. По-нататък следва да се посочи, че дори да се вземат предвид посочените от икономиста на Deltafina данни, именно последното посочено дружество, а не Cetarsa е основният продавач на испански обработен тютюн през 2000 г. и 2001 г. Така през посочените години Deltafina е притежавало съответно 31,6 % и 28,7 % от пазара за продажба

на испански обработен тютюн, докато пазарният дял на Cetarsa е бил съответно 26,7 % и 27,6 %.

270 На второ място, не може да се оспори, че Deltafina е било основният клиент на трима от четиримата испански преработватели. Така, на първо място, между страните не се спори по въпроса, че Taes е продавало по-голямата част от своята продукция на Deltafina. По-нататък, както се установява от съображение 21 от обжалваното решение и от таблица 7 от доклада на икономиста на Deltafina, в периода 1996—1998 г. това дружество е било основният клиент на Agroexpansión, с голяма преднина спрямо всички останали. Освен това в отговор от 15 март 2002 г. на искането на Комисията за предоставяне на информация Cetarsa посочва, че неговите основни клиенти са били Deltafina, Altadis и Dimon, подредени съгласно тяхното значение. Накрая следва да се посочи, че съгласно същата таблица през 1999 г. и 2000 г. Deltafina е било клиент на четиримата испански преработватели.

271 На трето място, следва да бъде посочено също, че освен изложените по-горе търговски отношения Deltafina е поддържало и други търговски отношения с някои преработватели. Поради това, като е видно от съображение 29 от обжалваното решение, неоспорено по основателността си от Deltafina, това дружество е сключило със Cetarsa — което е имало излишък от производствена мощност за обработка — договори за преработка и обезжилване на част от тютюна на Taes и на Agroexpansión.

272 Различните гореизложени обстоятелства доказват по надлежен начин, че Deltafina е можело повече от всеки друг да повлияе върху действията на испанските преработватели, както посочва Комисията в съображение 417 от обжалваното решение.

273 Следователно четвъртата част от четвъртото правно основание трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

— По петата част, изведена от липса на мотиви относно последиците, които следва да се изведат за определяне размера на глобите, от несигурността, породена от испанската правна уредба и от подхода на испанските органи

274 Обратно на твърденията на Deltafina, в обжалваното решение Комисията излага много точно мотивите, поради които породената от испанската правна уредба несигурност и подходът на испанските органи в контекста на преговорите относно типовите договори обосновават налагането на символична глоба само в случая на представителите на производителите.

275 В това отношение, на първо място, трябва да се напомни, както е обобщено в съображения 275—277 от обжалваното решение и както вече беше изложено в точки 15—21 и 107 по-горе, че обжалваното решение се отнася до два хоризонтални картела, като първият от тях включва испанските преработватели и Deltafina, а вторият — представителите на производителите. В същите съображения е уточнено, че всеки от тези картели се характеризира със съвкупност от споразумения и/или съгласувани практики и съставлява едно-единствено продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО.

276 От обжалваното решение много ясно се установява и това, че картелът на преработвателите е включвал две части, а именно:

— от една страна, през периода 1996—2001 г. преработвателите и Deltafina тайно са сключили споразумения и/или са участвали в съгласувани практики, които целят по същество всяка година да определят средната (максимална) доставна цена за всеки сорт суров тютюн общо за всички качества тютюн, както и да разпределят количествата от всеки сорт суров тютюн, които всеки от преработвателите може да закупи от производителите (вж. по-специално обобщението, което се съдържа в съображения 276 и 278 от обжалваното

решение, а що се отнася до квалификацията на тази част от картела като тайна — съображения 411, 413, 438 и 454 от обжалваното решение),

— от друга страна, през периода 1999—2001 г. преработвателите и Deltafina са сключвали и споразумения и/или са участвали в съгласувани практики с предмет определянето на ценови интервали в зависимост от качеството на всеки сорт суров тютюн, както и на допълнителните условия, които са предлагали на представителите на производителите при колективните преговори между двата сектора (вж. по-специално обобщението, съдържащо се в съображения 276 и 280 от обжалваното решение).

277 Що се отнася до картела на представителите на производителите, в обжалваното решение ясно е посочено, че в периода 1996—2001 г. този картел се характеризира със съвкупност от споразумения и/или съгласувани практики, които по същество целят да определят всяка година ценовите интервали в зависимост от качеството на всеки сорт суров тютюн, както и допълнителните условия, които впоследствие предлагат на преработвателите при колективните преговори между двата сектора (вж. по-специално обобщението, което се съдържа в съображения 277 и 318 от обжалваното решение).

278 С други думи, от обжалваното решение ясно се установява, че картелът на преработвателите е отишъл много по-далеч в сравнение с картела на представителите на производителите, тъй като е включвал тайна част, която е действала извън контекста на колективните преговори между двата сектора.

279 На второ място, следва да се посочи, че в контекста на определянето на размера на глобите в обжалваното решение Комисията разглежда последиците от испанската правна уредба и от подхода на испанските органи върху действията на различните адресати на обжалваното решение и излага точно доводите си в това отношение.

280 Така, първо, Комисията разглежда картела на представителите на производителите (съображения 425—430 от обжалваното решение).

281 В това отношение, на първо място, позовавайки се на съображения 350 и сл. от обжалваното решение, тя напомня, че приложимата национална правна уредба не е задължавала представителите на производителите и испанските преработватели да се споразумяват относно ценовите интервали и допълнителните условия. Комисията уточнява, че макар в периода 1982—2000 г. посочената правна уредба да е предвиждала, че за да могат да бъдат одобрени от министерството на земеделието, типовите договори е трябвало да съдържат клаузи относно „гарантираната минимална цена“ и относно „цената, която производителят трябва да получи за суровината“, посочената уредба не е задължавала страните, които водят преговори относно тези типови договори, да се споразумяват относно „самите цифри, които следва да бъдат включени в клаузите относно цените“. Относно последния разглеждан въпрос Комисията посочва, че всъщност в периода 1995—1998 г. министерството на земеделието е одобрило типови договори, чиито клаузи относно цените не са били попълнени (съображение 426 от обжалваното решение).

282 По-нататък, в съображение 427 от обжалваното решение Комисията посочва някои обстоятелства, които са я накарали все пак да приеме в следващото съображение, че „нормативната уредба, която урежда колективните преговори относно типовите договори, е можела да доведе до значителна степен на несигурност, що се отнася до законосъобразността на действията на представителите на производителите и на преработвателите в точно установения контекст на колективните преговори относно типовите договори“ [неофициален превод]. Посочените обстоятелства са следните:

— типовите договори, уговорени в периода 1995—1998 г. и одобрени от министерството на земеделието, са предвиждали, че всички представители на производителите ще договарят колективно с всеки преработвател таблиците с цените и допълнителните условия,

— през 1999 г. министерството на земеделието е одобрило дори таблиците с цените, които вече са били колективно договорени от всички представители на производителите и от четиримата преработватели,

— тези таблици са били приложени към типовия договор, публикуван в Boletín Oficial del Estado през посочената година,

— през 2000 г. и 2001 г. министерството на земеделието е поканило представителите на двата сектора на няколко срещи, някои от които са се провели в самото министерство, за да договорят таблици с цените, като по този начин насърчат страните да продължат колективните преговори относно тези таблици.

283 В съображение 429 от обжалваното решение Комисията добавя, че наличието на преговори относно типовите договори и резултатите от преговорите по принцип спадали към публичната сфера и преди започване на административното производство никой орган не е поставял под въпрос тяхната съвместимост с общностното право или с испанското право.

284 Накрая, съгласно съображение 430 от обжалваното решение именно обстоятелствата, изложени в точки 282 и 283 по-горе, са накарали Комисията да наложи на представителите на производителите само символична глоба в размер от 1 000 EUR.

285 Второ, що се отнася до картела на преработвателите, в съображения 437 и 438 от обжалваното решение Комисията се произнася относно влиянието на испанската правна уредба и на подхода на испанските органи.

286 В това отношение Комисията прави разграничение между частта от този картел, която се отнася до „публичното“ преговаряне и „публичното“ сключване на типови договори с представителите на производителите, по-специално договарянето на ценовите интервали и на допълнителните условия, и „тайната“ част на същия картел.

287 Така, от една страна, в съображение 437 от обжалваното решение, Комисията посочва, че направените от нея констатации в съображения 427—429 от обжалваното решение относно действията на представителите на производителите (вж. точки 282 и 283 по-горе) важат и относно първата от тези две части на картела на преработвателите.

288 От друга страна, що се отнася до „тайната“ част на този картел, в съображение 438 от обжалваното решение Комисията посочва, че практиките на преработвателите „определено са надхвърлили предвиденото в приложимата правна уредба, в публичните преговори и в споразуменията с представителите на производителите“ [неофициален превод]. В същото съображение обаче тя признава, че „публичните преговори между представителите на производителите и преработвателите са определили, поне донякъде, фактическата обстановка (по-специално що се отнася до възможностите за постигане на споразумение и приемане на общо становище), в която преработвателите са можели да развият освен общото становище, — което биха приели в контекста на публичните преговори, и своята тайна стратегия относно средните (максимални) доставни цени и относно количествата“.

289 Както се установява от последното изречение на съображение 438 от обжалваното решение, предвид посочените в точки 287 и 288 по-горе обстоятелства на основание смекчаващите обстоятелства Комисията взема решение да намали с 40 % основния размер на глобите, които са били определени за преработвателите и Deltafina.

290 Предвид всички гореизложени съображения петата част от четвъртото правно основание следва да се отхвърли като неоснователна.

— По шестата част, изведена от това, че не е взето предвид обстоятелството, че Deltafina не е участвало в разискванията и преговорите между испанските преработватели и представителите на производителите

291 Фактите не подкрепят шестата част от четвъртото правно основание, доколкото в обжалваното решение Комисията не е приела, че „вертикалните“ разисквания и преговори между испанските преработватели, от една страна, и представителите на производителите, от друга страна, противоречат на член 81 ЕО. Поради това обстоятелството, че Deltafina не е участвало в тези разисквания и в тези преговори, не може да има каквото и да е влияние върху преценката относно тежестта на нарушението, вменено на посоченото дружество, нито — в резултат от това — върху началния размер на глобата, определен в неговия случай.

— По седмата част, изведена от нарушение на принципа на равно третиране, доколкото Комисията се е отклонила от предходната си практика

292 Тъй като предходната практика на Комисията по вземане на решения сама по себе си не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията (Решение по дело LR AF 1998/Комисия, точка 101 по-горе, точка 234), седмата част от четвъртото правно основание не може да бъде уважена.

— Извод относно четвъртото правно основание

293 От всички гореизложени съображения следва, че четвъртото правно основание трябва да бъде отхвърлено изцяло.

По петото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на точка 1 Б от Насоките и на принципа на равно третиране

Обобщение на обжалваното решение

294 В съображения 432 и 433 от обжалваното решение Комисията разглежда въпроса за продължителността на нарушението, в извършването на което са обвинени преработвателите и Deltafina.

295 На първо място, позовавайки се на съображение 92 от обжалваното решение, Комисията посочва, че картелът на преработвателите започва да се прилага на 13 март 1996 г. (съображение 432 от обжалваното решение).

296 По-нататък, тя посочва, че съгласно декларациите на преработвателите на 3 октомври 2001 г. е преустановено прилагането на този картел. Установявайки обаче, че „последното доказателство", с което разполага, е относно посочената в съображение 260 от обжалваното решение среща от 10 август 2001 г., тази институция приема последната посочена дата относно преустановяването на нарушението (съображение 432 от обжалваното решение).

297 Предвид тези обстоятелства Комисията определя, че продължителността на нарушението е пет години и четири месеца, което отговаря на дългосрочно нарушение. Следователно в съображение 433 от обжалваното решение тя увеличава началния размер на наложената глоба на всеки от испанските преработватели и на Deltafina с 50 %.

Доводи на страните

298 В рамките на своето пето правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, Deltafina посочва, че в съображения 432 и 433 от обжалваното решение Комисията „чисто и просто обединява всички действия“, а именно „реалните“, вменени на преработвателите, и „виртуалните“, вменени на Deltafina, определя продължителността на нарушението на „повече от пет години и четири месеца“, приема, че това нарушение съставлява за всички тези страни дългосрочно нарушение и увеличава с 50 % началния размер на глобата за всяка от посочените страни. Жалбоподателят счита, че тъй като Комисията му е вменила „съвместна отговорност при наличие на умисъл, която не почива върху конкретни обстоятелства или деяния“, същата е трябвало най-малкото да определи точно „началния момент“ на нарушението, а именно „да посочи във времево и пространствено отношение началото на приноса на волята на Deltafina към тази на четирите испански преработвателя, влия[ейки] или определ[яйки] тяхното поведение“.

299 Поради това Deltafina моли Общия съд да намали размера на глобата, като вземе предвид обстоятелството, че нарушението може да бъде единствено такова със средна продължителност.

300 Комисията възразява, че за начален момент на прилагане на картела на преработвателите трябва да бъде определен 13 март 1996 г. — датата на първата му среща.

Съображения на Общия съд

301 Налага се изводът, че в съображение 432 от обжалваното решение Комисията изрично е определила за начален момент на картела на преработвателите датата 13 март 1996 г.

302 Както следва от съображение 92 от обжалваното решение, към което препраща съображение 432 от това решение, посочената дата съответства на тази, на която — съгласно декларациите на Taes, WWTE и Agroexpansión — Deltafina и испанските преработватели са се събрали за първи път с цел да обсъдят цените и обемите на изкупуване на суров тютюн за кампания 1996—1997 г.

303 Комисията е имала още по-голямо основание да приеме тази дата като начален момент на нарушението в случая на Deltafina, тъй като, както вече беше посочено в точка 125 по-горе, последното е било представлявано на въпросната среща както от своя управител, г-н M., така и от своя директор по продажбите, г-н C.

304 В останалата си част доводите на Deltafina се основават върху погрешната предпоставка, че посоченото дружество се ограничило да улеснява, извън картела на преработвателите, извършването на нарушението (вж. точки 122—133 по-горе).

305 Тъй като Deltafina не поставя под въпрос преценката на Комисията, съгласно която нарушението е преустановено на 10 август 2001 г., следва да се направи извод, че Комисията правилно е определила продължителността на това нарушение на повече от пет години и четири месеца, т.е. дългосрочно нарушение по смисъла на Насоките, и поради това е увеличила с 50 % началния размер на глобата, определена за Deltafina.

306 От това следва, че петото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По шестото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и на точка 2 от Насоките, както и от липса на мотиви

Обобщение на обжалваното решение

307 От съображение 436 от обжалваното решение се установява, че основният размер на наложената на Deltafina глоба е бил увеличен с 50 % на основание отегчаващи обстоятелства с довода, че това предприятие е имало водеща роля в рамките на картела на преработвателите.

308 В това отношение в съображение 435 от обжалваното решение Комисията посочва следното:

„От изложените факти в съображения 361 и сл. [от обжалваното решение] се установява, че Deltafina е имало определяща роля, създавайки и прилагайки споразуменията относно средните (максимални) доставни цени и относно количествата, сключени между преработвателите след 1996 г. Deltafina (представлявано от своя управител), е убедило испанските преработватели да съгласуват стратегиите за изкупуване и е извършвало дейност по съхраняване и посредничество във връзка с антиконкурентните споразумения на преработвателите, по-специално при започване на техните конкурентни практики.“ [неофициален превод]

309 В съображение 436 от обжалваното решение Комисията добавя, че „[о]свен това водещата роля на Deltafina в картела на преработвателите е била потвърдена от Agroexpansión и WWTE в техния отговор на изложението на възраженията и при последвалото изслушване […]“ [неофициален превод].

Доводи на страните

310 В рамките на шестото правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, Deltafina посочва, че доколкото по отношение на него Комисията приема като утежняващо обстоятелство водещата му роля, обжалваното решение е опорочено в два аспекта.

311 На първо място, това дружество твърди, че обжалваното решение е опорочено поради липса на мотиви, доколкото в съображение 435 от него Комисията се задоволява само по неясен начин да се позове на „обстоятелствата, изложени в съображения 361 и сл.“

312 В този контекст тя изтъква, че посочените обстоятелства се свеждат до присъствие на срещи, предложения, получаване на информация, съхраняване на документ, изпращане на писма, посредничество и включване в разисквания, т.е. до „пасивно, външно за картела поведение, ограничено единствено до присъствие или най-много поведение, улесняващо непряко действията на испанските преработватели, които са действителните главни действащи лица на картела“. Тези факти не доказвали по никакъв начин, че това дружество е имало водеща роля в рамките на картела.

313 На второ място, Deltafina посочва, че за да му бъде приписана подобна роля, Комисията се основава върху някои части от отговорите на Agroexpansión и WWTE на изложението на възраженията. То изтъква отново срещу Комисията, че е отказала да му предостави достъп до тези отговори, като по този начин е накърнила сериозно правото му на защита.

314 Предвид тези разнородни обстоятелства Deltafina моли Общия съд да намали размера на глобата, като при изчисляването ѝ отпадне увеличението с 50 %, приложено от Комисията на основание отегчаващи обстоятелства.

315 Комисията моли това шесто правно основание да бъде отхвърлено.

316 На първо място, Комисията твърди, че в обжалваното решение е изложила достатъчно точно и ясно причините, поради които според нея Deltafina е имало водеща роля в рамките на картела. По-специално тя се позовава на съображение 435 от обжалваното решение, което препраща към фактите, посочени в съображения 361—369 от същото решение.

317 В този контекст Комисията изтъква, че посочените факти ясно доказват приписаната на Deltafina водеща роля в картела.

318 На второ място, като се позовава на възпроизведените в точка 147 по-горе съображения, Комисията оспорва да е нарушила правото на защита на Deltafina, като не му е предоставила достъп до отговорите на Agroexpansión и WWTE на изложението на възраженията.

Съображения на Общия съд

319 На първо място, що се отнася до твърдението за нарушение, изведено от липса на мотиви, е важно да се посочи, че според постоянната съдебна практика мотивите на индивидуално решение трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали те отговарят на изискванията на член 253 ЕО следва да се преценява с оглед не само на текста на разглеждания акт, но и на контекста, в който той е приет, както и на всички правни норми, уреждащи съответната материя (вж. Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63 и цитираната съдебна практика).

320 В конкретния случай следва да се приеме, че в съображение 435 от обжалваното решение Комисията е посочила достатъчно точно обстоятелствата, на които се основава, за да квалифицира Deltafina като водач на картела на преработвателите. Така в посоченото съображение освен обстоятелството, че е установила ясно действията на Deltafina, които според нея са обосновавали подобна квалификация, тя се позовава изрично на изложените в съображения 361 и сл. от обжалваното решение фактически елементи, които на свой ред препращат към други съображения.

321 Освен това в съображение 436 от обжалваното решение Комисията посочва, че в своя отговор на изложението на възраженията и по време на изслушването Agroexpansión и WWTE са потвърдили, че Deltafina е имало водеща роля в картела на преработвателите.

322 Следователно твърдението за нарушение, изведено от липса на мотиви, трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

323 На второ място следва да се разгледа твърдението на Deltafina за нарушение, изтъкнато в рамките на първата част от второто правно основание (вж. точки 104 и 105 по-горе) и изведено от това, че в изложението на възраженията Комисията не е посочила обстоятелството, че това дружество може да бъде считано за водач на картела на преработвателите, като по този начин е нарушила неговото право на защита.

324 В това отношение следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика, когато в изложението на възраженията Комисията посочва изрично, че ще прецени дали следва да се налагат глоби на съответните предприятия, и излага основните фактически и правни обстоятелства, които могат да доведат до налагането на глоба, като например тежестта и продължителността на предполагаемото нарушение и факта дали то е извършено „умишлено или по непредпазливост“, тя изпълнява задължението си да зачете правото на изслушване на съответните предприятия. Така тя им предоставя данните, необходими за защита не само срещу установяването на нарушението, но и срещу налагането на глоба (вж. в този смисъл Решение на Съда по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 228 по-горе, точка 428 и Решение на Съда от 18 декември 2008 г. по дело Coop de France bétail et viande и др./Комисия, C-101/07 P и C-110/07 P, Сборник, стр. I-10193, точка 49).

325 Освен това от съдебната практика следва, че възлагането на задължение на Комисията да предостави на съответните предприятия на стадия на изложението на възраженията конкретни сведения относно равнището на предвидените глоби, би означавало да ѝ бъде наложено да предопредели по неподходящ начин съдържанието на окончателното си решение (вж. в този смисъл Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, точка 120 по-горе, точка 21).

326 В конкретния случай следва да се приеме за установено, че съгласно посочената съдебна практика в изложението на възраженията Комисията е посочила основните фактически и правни обстоятелства, които могат да служат за основание на глобата, която е възнамерявала да наложи на Deltafina. Така в точка 459 от това изложение тя е посочила по-специално, че за да прецени тежестта на нарушенията, има намерение да вземе предвид факта, че споразуменията с предмет определянето на цени и количества са сред най-сериозните нарушения на правилата на конкуренцията. В точка 460 от изложението на възраженията тя е уточнила, че що се отнася до нарушението, вменено на преработвателите, извършването му е започнало на 13 март 1996 г. и съгласно изявленията на последните е преустановено на 3 октомври 2001 г. Комисията е добавила, че при все това последното доказателство, с което разполага, се отнася до среща от 10 август 2001 г. Накрая в точка 461 от изложението на възраженията Комисията е посочила, че ще вземе предвид всички обстоятелства по делото, описани в посоченото изложение, и по-специално индивидуалната роля на всеки от неговите адресати, влиянието, което испанската правна уредба в областта на земеделските продукти е можела да има върху действията на тези адресати, и съдействието, предоставено от преработвателите и тяхното сдружение по силата на Известието относно сътрудничеството.

327 Несъмнено в изложението на възраженията Комисията не е посочила, че може да възприеме квалификацията „водач“ по отношение на Deltafina. Ето защо следва да се посочи, че тази квалификация има важни последици относно размера на глобата, която следва да се наложи на съответното предприятие. Така съгласно точка 2 от Насоките става въпрос за утежняващо отговорността обстоятелство, което води до значително увеличение на основния размер на глобата. Също така по смисъла на точка Б, буква д) от Известието относно сътрудничеството такова квалифициране автоматично изключва много съществено намаляване на размера на глобата, дори предприятието, квалифицирано като водач, да отговаря на всички посочени условия, за да се ползва от такова намаляване. При това положение в изложението на възраженията Комисията следва да посочи считаните от нея за релевантни доказателства, така че предприятието, което би могло да бъде квалифицирано като водач на картела, да отговори на такова обвинение. Въпреки това с оглед на факта, че това изложение е етап от приемането на окончателното решение и че поради това не представлява окончателното становище на Комисията, не може да се изисква последната още на този стадий да е извършила правно квалифициране на доказателствата, на

които се основава в окончателното си решение да квалифицира едно предприятие като водач на картела.

328 В конкретния случай фактическите елементи, които Комисията е приела в обжалваното решение, за да припише на Deltafina водещата роля в картела на преработвателите, са обобщените в съображение 435 от това решение, както посочва самата тя. Що се отнася до насоките, които се съдържат в първо изречение от съображение 436 от обжалваното решение (вж. точка 321 по-горе), Общият съд взема предвид изявлението на Комисията, че в своите отговори на изложението на възраженията и по време на изслушването WWTE и Agroexpansión са се ограничили да потвърдят горепосочените обстоятелства и не са посочили нито един факт, за който Deltafina вече да не е било уведомено в изложението на възраженията (вж. точки 147 и 316—318 по-горе). При тези обстоятелства и без да се засяга въпросът дали доказателствата, върху които Комисията в този смисъл твърди, че се е основала, са достатъчни, за да се установи, че Deltafina е имало водеща роля в картела на преработвателите, следва се приеме, че Комисията не е нарушила правото на защита на последното, като преди приемането на обжалваното решение е отказала да му предостави достъп до посочените отговори на изложението на възраженията.

329 Освен това се налага изводът, че фактическите елементи, които Комисията е приела в обжалваното решение, за да припише на Deltafina водещата роля в картела на преработвателите, вече са били посочени в изложението на възраженията, така че това дружество е можело надлежно да изтъкне своята гледна точка относно посочените елементи преди приемането на това решение. В действителност посочените в съображение 435 от обжалваното решение елементи вече са били включени сред съдържащите се в точки 416—420 от изложението на възраженията.

330 Поради това Комисията не е нарушила правото на защита на Deltafina, като не е посочила в изложението на възраженията, че това дружество би могло да бъде счетено за водач на картела на преработвателите.

331 На трето място, следва да се провери дали фактическите елементи, които Комисията е приела в обжалваното решение, за да квалифицира Deltafina като водач на картела на преработвателите, са позволявали да се приеме подобна квалификация. В рамките на настоящото правно основание (вж. точка 312 по-горе), както и в рамките на третата част от първото правно основание (вж. точка 73 по-горе) и на първата част от второто правно основание (вж. точка 105 по-горе) в действителност Deltafina упреква Комисията, че не доказва тази негова роля в картела на преработвателите.

332 В това отношение следва да се подчертае, че за да бъде квалифицирана ролята на разглежданото предприятие като водеща, то трябва да е представлявало съществена движеща сила за картела (Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело BASF/Комисия, T-15/02, Recueil, стр. II-497, точка 374 и Решение на Общия съд от 18 юни 2008 г. по дело Hoechst/Комисия, T-410/03, Recueil, стр. II-881, точка 423) и да е имало конкретна и специална отговорност за функционирането на този картел (вж. в този смисъл Решение по дело BASF/Комисия, посочено по-горе, точки 300 и 375).

333 При все това дори изтъкнатите от Комисията в съображение 435 от обжалваното решение обстоятелства да доказват, че Deltafina е имало активна и непосредствена роля в картела на преработвателите, те не се достатъчни, за да се установи, че това дружество е представлявало съществена движеща сила за този картел, нито дори че неговата роля е била по-важна от тази на който и да е друг от испанските преработватели. Следва да се посочи по-специално, че макар поради изложените в точки 122—133 по-горе доводи Комисията правилно да вменява на Deltafina разглежданото нарушение като цяло, вярно е също и че през периода на нарушението, продължило повече от пет години, това дружество е присъствало само на много ограничен брой срещи на картела на преработвателите, на които са били сключени незаконосъобразните споразумения, т.е. най-много общо на четири срещи от близо тридесет, и че е участвало само в относително ограничени случаи на размяна на писма и на информация между членовете на този картел.

334 Освен това нито един елемент от преписката не сочи, че Deltafina е предприело каквато и да е инициатива за създаване на посочения картел или за насърчаване на който и да е от испанските преработватели да се присъедини към него. Поспециално твърдението на Комисията, което се съдържа в съображение 435 от обжалваното решение, съгласно което Deltafina „е убедило испанските преработватели да съгласуват стратегиите за изкупуване", не е доказано в достатъчна степен. Само по себе си обстоятелството, че в своя факс от 9 юли 1997 г. (вж. точка 127 по-горе) WWTE споменава, че управителят на Deltafina многократно е посочвал, че „споразумение относно цените не [било] възможно без споразумение относно количествата", не е достатъчно, за да бъде подкрепено посоченото твърдение. Това важи с още по-голяма сила предвид обстоятелството, че от същия факс се установява по-скоро, че самото WWTE е искало да се сключи споразумение относно количествата, като дори е настоявало относно необходимостта то да бъде с продължителност пет години или поне три години. В това отношение следва да се посочи, че във факс от 6 ноември 1997 г. до управителя на Deltafina, посочен в съображение 143 от обжалваното решение, WWTE посочва, че се опитва „с всички средства да стигне до споразумение [относно] количества[та]", уточнявайки, че на следващата среща на картела на преработвателите то щяло да предложи „гарантиране [на] споразуменията с внасяне на значителни суми, които позволяват сигурност в изпълнението на споразуменията".

335 Освен това нито един от материалите по преписката не позволява да се установи, че Deltafina е поело дейности, които обикновено са свързани с наличието на водеща роля в картела, например председателство на срещи или централизирано събиране и разпределяне на някои данни. Дори Deltafina несъмнено да е съхранила за кратък периода докладна записка, която възпроизвежда с подробности някои незаконосъобразни споразумения, тук става дума само за изолиран случай. Освен това дори материалите по преписката да доказват, че Deltafina е изпълнявало дейност на посредник при спорове между преработвателите, случаите на негова намеса на това основание изглежда са малко на брой и се ограничават през първите две години от функционирането на картела на преработвателите. Освен това подобна намеса не е била съчетана с никаква конкретна заплаха или дисциплинарна мярка.

336 Следователно шестото правно основание трябва да бъде уважено отчасти и поради това обжалваното решение следва да бъде изменено, доколкото приема наличието на утежняващото обстоятелство срещу Deltafina, поради това че дружеството е било водач на картела. Конкретните последици от това изменение ще бъдат уточнени в точки 437—439 по-долу.

По седмото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и на точка 3 от Насоките

Доводи на страните

337 Deltafina изтъква срещу Комисията, че в конкретния случай не е приела наличието на смекчаващите обстоятелства, посочени във второ и трето тире на точка 3 от Насоките, а именно съответно „неприлагане[то] на практика на договори или практики, които водят до извършване на нарушения“, и „преустановяване[то] на нарушението веднага след намесата на Комисията“.

338 Така, на първо място, според Deltafina в обжалваното решение Комисията „подчертано“ констатира, че е налице „най-малкото частично“ неспазване на споразумения и практики, съставляващи нарушение, през 1996 г. (съображения 85, 88 и 111 от обжалваното решение), през 1997 г. (съображения 113, 122, 126, 130 и 133 от обжалваното решение), през 1998 г. (съображения 144 и 175 от обжалваното решение), през 1999 г. (съображение 186 от обжалваното решение), през 2000 г. (съображения 206, 229, 231—233 и 235 от обжалваното решение) и през 2001 г. (съображения 239, 244 и 255—257 от обжалваното решение). Това дружество цитира и някои откъси от съображения 295, 307 и 319 от обжалваното решение.

339 В този контекст Deltafina посочва, че съгласно Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Cheil Jedang/Комисия (T-220/00, Recueil, стр. II-2473) Насоките „вече изрично [предвиждали] неприлагането на практика на споразумение, което съставлява нарушение, да се взема предвид като смекчаващо обстоятелство“ (точка 191), че точка 3, второ тире от Насоките не се отнася само до „хипотезата, при която картел не е приложен изцяло, независимо от действията на всяко предприятие“ (точка 188), и че „в съответствие с принципа за

индивидуализиране на наказанията и санкциите [следвало] да се разгледа относителната тежест на участието на предприятието в нарушението“ (точка 189).

340 На второ място, Deltafina упреква Комисията, че не е взела предвид обстоятелството, че нарушението, в извършването на което е обвинено, е преустановено на 10 август 2001 г., т.е. преди датата на първите проверки.

341 Предвид гореизложените съображения Deltafina моли Общия съд да намали размера на глобата, наложена на посоченото дружество.

342 Комисията моли седмото правно основание да бъде отхвърлено.

343 На първо място според тази институция в конкретния случай тя не е била длъжна да приеме, че е налице смекчаващото обстоятелство, посочено в точка 3, второ тире от Насоките.

344 В това отношение, на първо място, според Комисията обстоятелството, че картелът не е бил спазван изцяло преди 1998 г., е било взето предвид при преценката на тежестта на нарушението, като за начален размер на глобата на Deltafina е била определена сумата от 8 000 000 EUR, вместо 20 000 000 EUR, макар да става въпрос за много сериозно нарушение.

345 По-нататък тази институция твърди, че нейното становище се потвърждава от точки 189 и 192 от Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 339 по-горе, както и от точки 276 и 277 от Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия (T-44/00, Recueil, стр. II-2223, точки 276 и 277). Комисията подчертава, че Deltafina не само никога не се е противопоставяло ясно и сериозно на прилагането на картела с преработвателите, но и

изцяло се е присъединило към този картел, като е имало особено активна роля по съгласуване и посредничество в неговите рамки.

346 На второ място, според Комисията тя не била длъжна да приеме за смекчаващо обстоятелство и факта, че нарушението е било преустановено преди първата ѝ намеса.

Съображения на Общия съд

347 Най-напред следва да се напомни, че по принцип при определяне размера на глобите Комисията трябва да се съобразява със собствените си насоки (вж. точка 230 по-горе). В Насоките обаче не се посочва, че Комисията трябва винаги да взема предвид всяко едно от смекчаващите обстоятелства, изброени в точка 3 от същите, и тя не е длъжна да предоставя автоматично допълнително намаление на това основание, тъй като дали евентуално намаление на глобата е подходящо на основание на смекчаващи обстоятелства трябва да се преценява цялостно, като се вземат предвид всички релевантни обстоятелства.

348 Всъщност приемането на Насоките не лишава от релевантност по-ранната съдебна практика, съгласно която при определяне на размера на глобите, които възнамерява да наложи, Комисията разполага със свобода на преценка, която ѝ позволява да вземе или да не вземе предвид определени елементи в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай. Така, когато в Насоките липсват императивни указания относно смекчаващите обстоятелства, които могат да бъдат взети предвид, следва да се приеме, че Комисията си запазва определена свобода да прецени като цяло значението на евентуалното намаляване на размера на глобите поради смекчаващи обстоятелства (вж. Решение по дело Raiffeisen

Zentralbank Österreich/Комисия, точка 230 по-горе, точка 473 и цитираната съдебна практика).

349 Що се отнася до първото изтъкнато от Deltafina твърдение за нарушение, следва да се посочи, че съгласно точка 3, второ тире от Насоките „неприлагане[то] на практика на договори или практики, които водят до извършване на нарушения", може да съставлява смекчаващо обстоятелство.

350 От съдебната практика следва, че Комисията е длъжна да признае съществуването на смекчаващо обстоятелство поради неприлагане на даден картел само ако предприятието, което се позовава на това обстоятелство, може да докаже, че ясно и сериозно се е противопоставило на прилагането на този картел до степен да затрудни самото му функциониране и че не се е присъединило явно към споразумението, и поради това не е подтикнало други предприятия да приложат съответния картел. Действително би било прекалено лесно за предприятията да сведат до минимум опасността да трябва да платят голяма глоба, ако можеха да се възползват от незаконосъобразен картел и след това от намаляване на глобата с мотива, че са имали само ограничена роля в извършване на нарушението, докато тяхното поведение е подтикнало други предприятия да предприемат още по-увреждащи конкуренцията действия (Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, точка 345 по-горе, точки 277 и 278).

351 В рамките на настоящото правно основание обаче Deltafina не посочва нито едно обстоятелство, което да позволи да се направи извод, че се е отклонило ясно и сериозно от картела на преработвателите в степен да затрудни самото му функциониране. В действителност това дружество само се позовава на някои съображения от обжалваното решение, които, както вече беше изложено в точки 260—267 по-горе, или са ирелевантни по отношение на настоящото твърдение за нарушение, по-специално доколкото не се отнасят до картела на преработвателите, или се ограничават да установят, че до 1998 г. посоченият

картел не е бил прилаган и спазван изцяло, и то общо от неговите членове, а не конкретно от Deltafina.

352 Що се отнася до последния разглеждан въпрос, следва да се напомни, че обстоятелството, че картелът на преработвателите е бил прилаган изцяло едва от 1998 г. нататък, е един от елементите, който е бил взет предвид от Комисията при преценката ѝ на тежестта на нарушението и следователно при определянето на началния размер на глобата, който следва да се приеме на основание на тази тежест. Поради това Комисията е определила за начален размер на глобата на Deltafina само сумата от 8 000 000 EUR, докато съгласно Насоките тя е можела да реши да приеме за начален размер поне 20 000 000 EUR, тъй като става въпрос за много тежко нарушение.

353 Поради това първото твърдение за нарушение, изтъкнато от Deltafina, не може да бъде уважено.

354 Що се отнася до второто твърдение за нарушение, следва да се напомни, че съгласно точка 3, трето тире от Насоките „преустановяване[то] на нарушението веднага след намесата на Комисията (по-специално, когато тя извършва проверки)“ е сред смекчаващите обстоятелства.

355 Подобно преустановяване може логично да се приеме за смекчаващо обстоятелство само ако съществуват причини да се предположи, че разглежданите предприятия са подтикнати от въпросната намеса да прекратят своето антиконкурентно поведение, а случаят, при който преди датата на първата намеса на Комисията нарушението вече е приключило, не попада в приложното поле на тази разпоредба от Насоките (Решение по дело Dalmine/Комисия, точка 34 по-горе, точка 158).

356 В конкретния случай обаче, като посочва Deltafina, нарушението е преустановено на 10 август 2001 г., т.е. преди датата 3 октомври 2001 г., когато са извършени първите проверки от страна на Комисията. Поради това посоченото преустановяване не може да съставлява смекчаващо обстоятелство за целите на определянето на размера на глобата.

357 Освен това следва да се напомни, че намаляването на глоба поради преустановяване на нарушение веднага след първата намеса на Комисията не може да бъде автоматично, а зависи от преценката на Комисията за обстоятелствата в конкретния случай в рамките на нейното право на преценка. В това отношение прилагането на точка 3, трето тире от Насоките в полза на дадено предприятие ще бъде особено подходящо в ситуация, при която антиконкурентният характер на разглежданото поведение не е очевиден. Обратно, неговото прилагане по принцип ще бъде по-неподходящо в ситуация, при която поведението е ясно антиконкурентно, ако се приеме, че това е установено (Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, точка 345 по-горе, точка 281).

358 В конкретния случай обаче не може да се приеме, че Deltafina е можело разумно да се съмнява в антиконкурентния характер на своите действия, тъй като става въпрос за участие в хоризонтален картел с цел определянето на цените и разпределянето на количествата, една част от който е тайна и който по тези причини съставлява нарушение на член 81 ЕО.

359 Следователно второто твърдение за нарушение, изтъкнато от Deltafina, не може да бъде прието.

360 Предвид предходните съображения седмото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По осмото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 и на точка 5, буква а) от Насоките

Доводи на страните

361 В рамките на своето осмо правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, Deltafina упреква Комисията, че за целите на изчисляването на тавана от 10 % , посочен в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, е взела предвид оборота на това дружество за 2002—2003 стопанска година. Според Deltafina Комисията е трябвало да вземе предвид оборота за приключилата на 31 март 2004 г. стопанска година, тъй като всяка година неговата стопанска година приключвала на 31 март, а обжалваното решение е било прието на 20 октомври 2004 г.

362 Deltafina уточнява, че оборотът, който е реализирало през приключилата на 31 март 2004 г. стопанска година, възлиза на 127 360 989 EUR, т.е. размер, който е по-нисък от сумата 13 322 000 EUR, спомената в съображение 443 от обжалваното решение. То счита, че по тази причина размерът на неговата глоба преди прилагането на Известието относно сътрудничеството не е можел да надвишава 12 736 000 EUR.

363 Комисията признава, че оборотът, който следва да се вземе предвид в случая на Deltafina, за да се прецени дали таванът в размер на 10 % е бил надхвърлен, е оборотът, реализиран от дружеството през стопанската година, приключила на 31 март 2004 г. При все това, дори да се вземе предвид последният посочен оборот, разглежданият таван нямало да бъде надхвърлен.

364 За изчерпателност Комисията посочва, че в своето Решение от 29 април 2004 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия (T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 и T-252/01, Recueil, стр. II-1181, точки 352—354) Общият съд е приел, че максималната граница от 10 % е трябвало да бъде приложена към

„окончателния […] размер [на глобата]“, а не на по-ранен етап, т.е. преди прилагането на Известието относно сътрудничеството. В конкретния случай обаче не е оспорено, че окончателният размер на наложената глоба на Deltafina, а именно 11 880 000 EUR, не надхвърля 10 % от оборота, реализиран през приключилата на 31 март 2004 г. стопанска година.

Съображения на Общия съд

365 В съображение 439 от обжалваното решение Комисията определя за размер на глобата на Deltafina сумата от 13 200 000 EUR, преди да бъде приложено Известието относно сътрудничеството. В съображение 443 от това решение тя уточнява, че „[т]ъй като реализираният от Deltafina оборот през 2003 г. възлиза на 133 228 000 EUR“, този размер не следва да бъде коригиран съгласно член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003.

366 Съгласно член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 оборотът, който следва да бъде взет предвид за изчисляването на посочения в тази разпоредба таван от 10 %, е оборотът, реализиран през предходната стопанска година. Поради това по общо становище на страните, за да определи дали посоченият таван е бил надхвърлен, Комисията е трябвало да вземе предвид оборота, реализиран от Deltafina през приключилата на 31 март 2004 г. стопанска година.

367 Поради това в съображение 443 от обжалваното решение Комисията неправилно е взела предвид оборота, реализиран от Deltafina през стопанската година, приключила на 31 март 2003 г.

368 При все това правното основание, изведено от тази грешка, е ирелевантно, тъй като дори вземайки предвид оборота, реализиран от Deltafina през приключилата на 31 март 2004 г. стопанска година, не се надхвърля таванът от 10 %. В действителност от таблица, която се съдържа в приложения към жалбата годишен счетоводен отчет на Deltafina към 31 март 2004 г., е видно, че към тази дата оборотът на това дружество е възлизал на 139 904 230,95 EUR, т.е. размер, който е повече от десет пъти по-висок от посочения по-горе размер от 13 200 000 EUR. В това отношение следва де се уточни, че размерът, който трябва да бъде взет предвид, е този, който фигурира срещу счетоводната позиция „Приходи от продажби и услуги“ от тази таблица, а не както приема Deltafina, посоченият срещу счетоводната позиция „Общо“, която включва счетоводни позиции, които не могат да бъдат взети предвид, в конкретния случай т.нар. „Промени в запасите от крайни продукти“ и „Други приходи и постъпления“.

369 От гореизложените съображения следва, че осмото правно основание трябва да бъде отхвърлено като ирелевантно.

По деветото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на преамбюла и на точка 4 от Насоките, на точка Б, буква д) и на точка Г от Известието относно сътрудничеството и на принципа на равно третиране, както и от липса на мотиви

Обобщение на обжалваното решение

370 В съображения 448—456 от обжалваното решение Комисията се произнася относно прилагането на Известието относно сътрудничеството към случая на преработвателите и на Deltafina.

371 На първо място, тя посочва по-специално, че последните са поискали да се ползват от прилагането на това известие, преди да са били уведомени за изложението на възраженията (съображение 449 от обжалваното решение).

372 На второ място, Комисията установява, че точка Г от Известието относно сътрудничеството е приложима към испанските преработватели. Тази институция посочва, че макар вече да е разполагала с по-голямата част от съществените доказателства, сочещи наличието на нарушението, сведенията, които са ѝ предоставили испанските преработватели, са ѝ помогнали да установи и изясни това нарушение (съображения 450 и 451 от обжалваното решение).

373 На трето място, Комисията счита, че с оглед на „особено полезното“ сътрудничество на Taes в производството, по-специално що се отнася до участието на Deltafina в нарушението, и с оглед на обстоятелството, че Taes изобщо не е оспорвало установените в изложението на възраженията обстоятелства, последното посочено дружество трябва да се ползва от намаляване на глобата с 40 % съгласно точка Г, параграф 2, първо и второ тире от Известието относно сътрудничеството (съображение 452 от обжалваното решение).

374 На четвърто място, Комисията посочва, че предоставените от Cetarsa и WWTE сведения, макар да са били от значение, не са се оказали толкова полезни за нейните разследвания, както предоставените от Taes (съображение 453 от обжалваното решение). Тази институция изтъква, че в своя отговор на изложението на възраженията Cetarsa и WWTE са отправили твърдение, което не отговаряло на фактическата реалност. Поради това Комисията решава глобата на тези двама преработватели да бъде намалена с 25 % в съответствие с точка Г, параграф 2, първо тире от Известието относно сътрудничеството.

375 На пето място, що се отнася до Agroexpansión, Комисията посочва, че това дружество също е предоставило полезни сведения, но че в неговия отговор на изложението на възраженията е оспорило обстоятелствата „по същия начин както Cetarsa и WWTE“ (съображение 454 от обжалваното решение). Тя добавя, че Agroexpansión е отрекло, че споразуменията на преработвателите относно средните (максимални) доставни цени са били тайни. Предвид тези обстоятелства тази институция намалява глобата на това дружество с 20 %.

376 Накрая, на шесто място, Комисията намалява с 10 % глобата, наложена на Deltafina (съображение 456 от обжалваното решение). Тя счита, че макар Universal и Deltafina да не са предоставили точни сведения относно приноса на Deltafina към сътрудничеството на Taes с Комисията, не може да се пренебрегне обстоятелството, че част от приложените към изложението на Taes от 18 февруари 2002 г. документи явно са произхождали от Deltafina и са били предоставени на Taes с оглед на посоченото сътрудничество. Комисията повтаря, че предоставените от Taes сведения са били особено важни за нейното разследване и от основно значение по-специално за установяване на отговорността на Deltafina. Последното посочено дружество обаче не ѝ обяснило непосредствено по какъв начин и в каква степен е имало намерение да сътрудничи и в своя отговор на изложението на възраженията оспорило истинността на съдържащите се в него обвинения, що се отнася до неговата отговорност. Комисията посочва също, че Deltafina „не отговаря на критерия, определен в точка Б [, буква д], от Известие[то] [относно сътрудничеството]“.

Доводи на страните

377 В рамките на своето девето правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, Deltafina посочва, че Комисията е допуснала редица грешки при преценката си относно сътрудничеството му в хода на административното производство. Тези твърдения за нарушения могат да бъдат групирани в четири части.

378 В рамките на първата част Deltafina поддържа, че Комисията неправилно е приела, че то е оспорило истинността на съдържащите се в изложението на възраженията обвинения във връзка с неговата отговорност. Така, твърдейки, че г-н M. е действал от свое име, това дружество се ограничило да оспори тълкуването и правната преценка на Комисията на някои факти. Deltafina добавя, че в изложение от 18 февруари 2002 г. Taes също е направило подобно изявление и се учудва, че въпреки това последното се е ползвало от по-голямо намаление на глобата в сравнение с това на Deltafina.

379 В рамките на втората част Deltafina посочва, че Комисията е нарушила Известието относно сътрудничеството, като в съображение 456 от обжалваното решение е изтъкнала срещу това дружество, че не отговаря на критерия, посочен в точка Б, буква д) от това известие. Deltafina твърди, че в действителност разглежданият критерий не е приложим в конкретния случай, тъй като в обжалваното решение Комисията прилага точка Г от това известие, която се отнася конкретно до хипотезата, в която „[п]редприятие сътрудничи, без да са налице всички изложени в точки Б и В условия". Deltafina добавя, че в изложението на възраженията Комисията не му е вменила извършването на действия като посочените в точка Б, буква д) от Известието относно сътрудничеството и във всички случаи в обжалваното решение не е доказала, че това дружество е било извършител на действия от подобно естество.

380 В рамките на третата част Deltafina счита, че обжалваното решение е „опорочено от сериозно противоречие в мотивите", доколкото процентът на намаляване на глобата, който е бил определен от Комисията в неговия случай, е по-малък от този, определен за Taes. В подкрепа на това твърдение Deltafina посочва, че тъй като в съображение 360 от обжалваното решение Комисията установява, че то упражнява роля по съгласуване и надзор на дейностите на групата Universal на европейско ниво, включително на тези на неговото дружество сестра Taes, „поради това има основание на него да се падат не само отговорностите, но и предимствата". Deltafina добавя, че особено полезният „принос" на Taes, по-специално що се отнася до участието на Deltafina в картела на преработвателите, е можел да произтича единствено от самото това дружество Deltafina. Последното твърди настоятелно, че е сътрудничило на Комисията от момента, в който Taes е било включено в настоящото дело. Доказателствата, представени на

Комисията в рамките на административното производство от процесуалните представители на Taes, били предоставяни както за сметка на последното, така и за сметка на Deltafina, били подготвени съвместно от представителите и ръководителите на тези две дружества под надзора на Universal и произхождали в много голяма степен от самото Deltafina.

381 Накрая, в рамките на четвъртата част Deltafina твърди, че Комисията е приложила по дискриминационен начин Известието относно сътрудничеството. В това отношение, на първо място, то критикува обстоятелството, че Cetarsa, WWTE и Agroexpansión са се ползвали от по-голямо от неговото намаление на глобата, въпреки че са оспорили обстоятелствата „макар и в друга степен". По-нататък, Deltafina посочва, че едва в своя отговор на изложението на възраженията WWTE и Agroexpansión за първи път са обявили, че Deltafina е имало водеща роля в картела на преработвателите. Последното посочено дружество счита, че поради това „всеобхватността и лоялността на тяхното сътрудничество през предходните две години" следва да се поставят под въпрос. Накрая, Deltafina изтъква срещу Комисията, че само в неговия случай не е приложила посочения в точка Б, буква д) от Известието относно сътрудничеството критерий.

382 Предвид всички гореизложени съображения Deltafina моли Общия съд да намали размера на наложената му глоба, прилагайки същия процент на намаление на размера като този, който е приложен в случая на Taes, а именно 40 %.

383 Комисията счита, че нито една от частите не е основателна.

384 На първо място, тази институция напомня, че в своя отговор на изложението на възраженията Deltafina е посочило, че всички действия, в извършването на които е било обвинено, в действителност е трябвало да бъдат вменени на г-н M., който е действал единствено от свое име. Това твърдение обаче съставлявало „явен опит за изопачаване на фактите".

385 На второ място, Комисията оспорва твърдението, че е приложила неправилно точка Б, буква д) от Известието относно сътрудничеството. В това отношение, от една страна, тя посочва, че приложената от нея точка Г от това известие по никакъв начин не изключва възможността при определяне на процента намаление, който следва да се приложи към глобата на оказващо сътрудничество предприятие, тя да вземе предвид обстоятелството, че това предприятие не отговаря на някои от посочените в точки Б и В от това известие условия. От друга страна, според нея е неточно да се твърди, че не е обвинила Deltafina в извършването на действия от типа на посочените в точка Б, буква д) от Известието относно сътрудничеството.

386 На трето място, Комисията счита, че не е била длъжна да приложи към глобата на Deltafina същия процент намаление като този, който е приложила към тази на Taes.

387 В това отношение, от една страна, тя подчертава, че Deltafina е прието за отговорно за нарушението на член 81 ЕО не поради неговата роля по съгласуване и надзор на дейностите на Taes, а затова че самото то е приложило „редица значими действия, често определящи в рамките на картела [на преработвателите]". От друга страна, Комисията твърди, че сътрудничеството на Deltafina се е ограничило до съвместното изготвяне с Taes на писменото становище на последното от 18 февруари 2002 г.

388 На четвърто място, Комисията счита, че не е нарушила по какъвто и да е начин принципа на равно третиране, като е приложила към случая на Deltafina процент намаление, по-нисък от този, от който са се ползвали други предприятия, адресати на обжалваното решение.

Съображения на Общия съд

389 Следва да се напомни, че Комисията разполага с широко право на преценка по отношение на методиката за изчисляване на глобите и в това отношение може да вземе предвид много фактори, сред които е и оказаното от съответните предприятия сътрудничество по време на осъществяването на разследването от службите на тази институция. В това отношение Комисията има широки правомощия за преценка на качеството и полезността на сътрудничеството на дадено предприятие, и по-конкретно в сравнение с приноса на други предприятия (Решение на Съда от 10 май 2007 г. по дело SGL Carbon/Комисия, C-328/05 P, Сборник, стр. I-3921, точки 81 и 88).

390 За да обосноват намаляването на размера на глобата на основание на сътрудничество, действията на дадено предприятие трябва да улесняват задачата на Комисията, състояща се в установяването и в санкционирането на нарушения на общностните правила на конкуренцията (вж. Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело JFE Engineering и др./Комисия, T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, Recueil, стр. II-2501, точка 499 и цитираната съдебна практика), и да свидетелстват за действителен дух на сътрудничество (Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 228 по-горе, точки 395 и 396).

391 В Известието относно сътрудничеството Комисията е уточнила при какви условия предприятията, които са ѝ сътрудничели по време на нейното разследване на даден картел, могат да бъдат освободени от глоба или да се ползват от намаляване на размера на глобата, която иначе би следвало да заплатят (вж. точка A, параграф 3 от Известието относно сътрудничеството).

392 По силата на точка Б от Известието относно сътрудничеството предприятие може да се ползва от много съществено намаляване на размера на глобата, а именно с поне 75 %, и дори да не му бъде налагана глоба, ако отговаря

едновременно на всички предвидени в букви а)—д) от посочената точка условия. Съгласно точка Б, буква д) от подобно намаляване на размера на наложената глоба или от неналагане на глоба не може да се ползва предприятие, което по-специално е имало „роля на подбудител или решаваща роля в незаконната дейност“ [неофициален превод].

393 По силата на точка В от същото известие „с намаление на глобата от 50 % до 75 % се ползва предприятие, което отговаря на установените в точка Б[, букви] б)—д) условия и оповести таен картел, след като въз основа на решение Комисията е пристъпила към проверка в участващите в него предприятия, без тази проверка да е дала достатъчно основания за започване на [административно] производство с цел да бъде прието решение“ [неофициален превод].

394 Точка Г от Известието относно сътрудничеството, озаглавена „Значително намаляване на размера на глобата“, предвижда:

„1. Когато дадено предприятие сътрудничи, без да са налице всички изложени в [точки] Б и В условия, то се ползва с намаляване от 10 % до 50 % на размера на глобата, която би била наложена при липса на сътрудничество.

2. Такава хипотеза може да е налице, когато:

— преди изпращане на изложението на възраженията предприятието предостави на Комисията информация, документи или други доказателства, които допринасят да се потвърди наличието на извършеното нарушение,

— след получаване на изложението на възраженията предприятието уведоми Комисията, че не оспорва съществуването на фактите, върху които тя е основала обвиненията си.“ [неофициален превод]

395 Именно в светлината на тези съображения следва да се прецени основателността на настоящото правно основание. Втората част от него ще бъде разгледана на последно място.

396 Що се отнася до първата част, се налага изводът, че в съображение 456 от обжалваното решение Комисията правилно е посочила, че в своя отговор на изложението на възраженията Deltafina е оспорило „истинността на обвиненията […], що се отнася до отговорността на това дружество“. В действителност в този отговор Deltafina решително е отхвърлило отговорността си за извършване на нарушението, посочвайки неколкократно, че тази отговорност е трябвало да бъде вменена на г-н M., който действал единствено от свое име в рамките на картела на преработвателите, а не в качеството си на представител на дружеството. По този начин Deltafina е оспорило съществуването на фактите, приети в изложението на възраженията, а не се е ограничило да им даде друго тълкуване или да оспори правната преценка на Комисията.

397 Що се отнася до довода на Deltafina, че Taes не е упрекнато в това, че е оспорило съществуването на фактите, макар в хода на административното производство последното също да е твърдяло, че г-н M. е действал само от свое име, е достатъчно да се посочи, че за разлика от Deltafina с това твърдение Taes не е целяло да отхвърли съществуването на факт, който го засяга пряко и поставя под въпрос собствената му отговорност за нарушението.

398 Що се отнася до третата част, на първо място, се налага изводът, че тя почива върху погрешна предпоставка. В действителност, както се установява ясно от

съображения 359—366 от обжалваното решение и от точки 107—112 по-горе, ако Deltafina е било обявено за отговорно в извършване на нарушението, това е било не поради функциите му по надзор и контрол на дейностите на Taes, а поради прякото му и активно участие в дейностите на картела на преработвателите.

399 По-нататък, следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика в рамките на своята преценка на оказаното от членовете на картела сътрудничество Комисията не може да пренебрегва принципа на равно третиране, който е нарушен, когато сходни положения се третират по различен начин или различни положения се третират еднакво, освен ако такова третиране е обективно обосновано (вж. Решение по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 364 по-горе, точка 394 и цитираната съдебна практика).

400 Комисията обаче не е превишила явно своята свобода на преценка, приемайки, че оказаното от Taes сътрудничество е било по-полезно от това, оказано от Deltafina.

401 Така, както вече беше изложено в точки 396 и 397 по-горе, за разлика от Taes Deltafina е оспорило съществуването на някои факти по смисъла на точка Г, параграф 2, второ тире от Известието относно сътрудничеството.

402 Освен това, обратно на Taes, Deltafina никога не е сътрудничило пряко на Комисията. По-специално последната с основание е приела, че сътрудничеството на Deltafina се е ограничило до участието в изготвянето на изложението на Taes от 18 февруари 2002 г. (вж. точки 8 и 9 по-горе). В действителност единствено във връзка с изготвянето на това изложение в своето писмо от 15 февруари 2002 г. до Комисията Universal Leaf е изтъкнало сътрудничеството на Deltafina. Впоследствие нито Universal Leaf, нито Taes, нито Deltafina са посочили на Комисията, че Deltafina продължава да сътрудничи в рамките на разследването

посредством Taes, нито дори че предоставената ѝ от Taes информация е била подготвена със сътрудничеството на Deltafina.

403 Следователно Комисията е имала основание да приложи към случая на Deltafina процент намаление на глобата, по-нисък от приложения към случая на Taes.

404 Що се отнася до четвъртата част, следва да се приеме, че Deltafina не може да твърди, че е обект на дискриминационно третиране в сравнение с Cetarsa, WWTE и Agroexpansión, тъй като оказаното от негова страна сътрудничество е било много по-ограничено от това на посочените дружества.

405 В това отношение, от една страна, както Deltafina само признава в своята жалба, дори Cetarsa, WWTE и Agroexpansión също да са оспорили съществуването на определени факти, това е било направено „в друга степен“ в сравнение с осъщественото от Deltafina оспорване. Така само последното дружество, твърдейки неколкократно в своя отговор на изложението на възраженията, че неговият управител е действал единствено от свое име, оспорва през целия ход на административното производство наличието на каквото и да е участие в дейностите на картела на преработвателите.

406 От друга страна, докато в хода на административното производство Cetarsa, WWTE и Agroexpansión са съобщили на Комисията много полезни за нея обстоятелства (вж. съображения 453 и 454 от обжалваното решение), сътрудничеството на Deltafina е било ограничено до участие в съставянето на изложението на Taes от 18 февруари 2002 г., както вече беше посочено в точка 402 по-горе.

407 Поради това четвъртата част трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

408 Накрая, що се отнася до втората част, на първо място, следва да се посочи, че няма пречка в рамките на широкото право на преценка на Комисията в посочената област тя да вземе предвид обстоятелството, че съответното предприятие не отговаря на едно от условията, посочени в точка Б, букви а)—д) от Известието относно сътрудничеството, когато прилагайки точка Г от това известие, тя има за задача да определи в рамките на интервала от 10 до 50 %, предвиден в параграф 1 от същата точка, процента намаление, който следва да бъде предоставен на това предприятие.

409 По-нататък, следва да се приеме, че съгласно писмените изявления на Комисията и обясненията, които дава в съдебното заседание, че изтъквайки в съображение 456 от обжалваното решение, че Deltafina не е отговаряло на посоченото в точка Б, буква д) от Известието относно сътрудничеството условие, Комисията се е позовала на факта, че това дружество е водач на картела на преработвателите. В това отношение следва да бъде посочено, че в действителност от точка Б, буква д) от Известието относно сътрудничеството е видно, че Комисията няма намерение да намалява твърде много глобата или дори да не налага такава, ако съответната страна има особено определяща роля в картела, каквато е водещата роля, ролята на подбудител или на подстрекател.

410 Както обаче беше постановено в точки 331—335 по-горе, материалите по преписката на Комисията не са достатъчни, за да се установи, че Deltafina е имало водеща роля. Следователно Комисията е допуснала грешка, вземайки предвид — наред с други съображения — тази роля, за да определи, че в случая на Deltafina следва да се приложи намаление на глобата само с 10 % на основание сътрудничество.

411 Предвид всичко гореизложено деветото правно основание трябва да бъде частично уважено и вследствие на това обжалваното решение да бъде изменено, като се определи подходящ процент намаление в случая на Deltafina. В приложение на своята пълна правораздавателна юрисдикция Общият съд счита, че е уместно размерът на наложената на Deltafina глоба да бъде намален с 15 %, за да се отчете оказаното от това дружество сътрудничество. Конкретните последици от това изменение ще бъдат уточнени в точки 437—439 по-долу.

По десетото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на точка 5, буква б) от Насоките и на принципа на пропорционалност

Доводи на страните

412 В рамките на своето десето правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, Deltafina упреква Комисията, че не е взела предвид на основание точка 5, буква б) от Насоките „икономическия и социален контекст относно суровия тютюн в Испания“, за да намали окончателния размер на глобата му.

413 В подкрепа на това правно основание Deltafina посочва, че отглеждането на тютюн в Европейския съюз ще претърпи структурен спад вследствие на преустановяване действието на схемата за премии, предвидено от общата организация на пазара на тютюн. Това дружество уточнява, че през 2010 г., след преходен период от четири години, ще бъде въведена нова схема, в която помощите към доходите вече няма да зависят от производството на тютюн, а ще бъдат свързани с цели за конверсия и подкрепа на различни култури. То посочва също, че съгласно предвижданията на Комисията „крайният ефект на новия модел ще бъде много съществено намаляване на производството на тютюн от Общността, последицата от което е невъзможността в посочения сектор и в този на първичната обработка да се поддържат по-голямата част от селскостопанските работни места извън семейството“. Deltafina добавя, че сортовете тютюн, отглеждани в Съюза, не се считат за стратегически от преработвателната промишленост и могат лесно да бъдат заместени с тютюна, отглеждан в трети държава при по-ниски разходи. Накрая това дружество посочва, че премиите представляват понастоящем повече от 80 % от дохода на земеделските производители.

414 Deltafina добавя, че в Решение 2003/600/ЕО от 2 април 2003 година относно процедура за прилагане на член 81 [ЕО] (преписка COMP/C.38.279/F3 — Френско

говеждо месо) (ОВ L 209, стр. 12) Комисията изрично е взела предвид, в качеството му на смекчаващо обстоятелство, „специфич[ния] икономически контекст“, посочен в точка 5, буква б) от Насоките. Така в това дело Комисията намалила с 60 % наложената на всяка от страните глоба.

415 Комисията счита, че при определяне размера на глобата не е била длъжна да вземе предвид изтъкнатия от Deltafina спад и че поради това десетото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Съображения на Общия съд

416 Точка 5, буква б) от Насоките гласи:

„В зависимост от обстоятелствата, следва да бъдат взети предвид, след като бъдат извършени горните изчисления, определени обективни фактори, като особена икономическа обстановка, всяка икономическа или финансова полза за нарушителите […], специфичните характеристики на съответните предприятия и действителната им възможност да платят в специфичната социална обстановка, като глобите следва[, in fine,] да бъдат приспособени съответно.“

417 Обратно на твърденията на Deltafina, следва да се приеме, че Комисията по никакъв начин не е била длъжна да вземе предвид твърдения структурен спад на отглеждането на тютюн в Съюза, за да намали окончателния размер на наложената му глоба на основание точка 5, буква б) от Насоките, тъй като към момента на приемането на обжалваното решение посоченият спад е бил само бъдещо несигурно събитие.

418 Освен това Deltafina не може да се позове на Решение 2003/600, тъй като обстоятелствата по това дело не са сходни с тези в настоящия случай. По-специално нито едно от изключителните обстоятелства, които са били взети предвид от Комисията в това решение на основание точка 5, буква б) от Насоките, не е налице в конкретния случай. Освен това при всички положения съгласно постоянната съдебна практика в сферата на определяне на размера на глобите Комисията разполага с широко правомощие на преценка и не е обвързана от извършените от нея по-рано преценки (Решение на Съда от 19 март 2009 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, C-510/06 P, Сборник, стр. I-1843, точка 82).

419 Предвид гореизложеното десетото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По единадесетото правно основание, изведено от нарушение на принципите на равно третиране, на забрана на прилагането на наказания с обратна сила и на защита на оправданите правни очаквания

Доводи на страните

420 В рамките на своето единадесето правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, на първо място, Deltafina твърди, че Комисията е нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания, като не се е ограничила да му наложи символична глоба съгласно своята предходна практика по вземане на решения. В подкрепа на това твърдение посоченото дружество изтъква, че в решението „Органични пероксиди“ Комисията е наложила на дружество AC-Treuhand само глоба в размер на 1 000 EUR, поради това че нейният подход е нов в областта и се състои в това, да се санкционират не само предприятията,

които са членове на даден картел, а и тези, които, без да имат присъствие на съответния пазар, организират или улесняват посочения картел. Deltafina посочва, че от това решение, от прессъобщението относно него, както и от точка 33 от доклада относно политиката на конкуренция от 2003 г. (XXXIII доклад относно политиката на конкуренция — 2003 г.) е видно, че Комисията е възнамерявала единствено в бъдеще да се отклонява от своята практика, състояща се в това, да налага само глоба с изцяло символичен характер в подобна хипотеза. Всички деяния обаче, в чието извършване е обвинено Deltafina, са настъпили преди 11 август 2001 г., а именно две години и четири месеца преди приемането на решението „Органични пероксиди".

421 По-нататък, Deltafina изтъква нарушение на принципа на равно третиране, като посочва, че Общият съд е обявил, че „[п]ри санкциониране на нарушения на правилата на конкуренция без съмнение спазването на този принцип изисква предприятия, които са извършили нарушения от едно и също естество през периоди, които съвпадат, да са подложени на едни и същи законови санкции, независимо от датата на приемане на решение срещу тях, която при всички положения е неизвестна", и че „[в] това отношение посоченият принцип е тясно свързан с принципа на забрана на прилагането на наказания с обратна сила, по силата на който наложената санкция на предприятие за нарушение на правилата за конкуренция трябва да отговаря на тази, която е била предвидена към момента на извършване на нарушението" (Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, T-224/00, Recueil, стр. II-2597, точка 70).

422 Предвид гореизложените съображения Deltafina приканва Общия съд да намали глобата до символичния размер от 1 000 EUR.

423 Комисията счита, че единадесетото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

424 В това отношение, на първо място, Комисията подчертава, че съгласно съдебната практика нейната предходна практика по вземане на решения сама по себе си не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията. По-нататък тя посочва отново, че делото, по което е постановено решението „Органични пероксиди“, не е сходно с настоящото дело. Освен това тя изтъква, че нито това решение, нито прессъобщението относно него, нито докладът относно политиката на конкуренция от 2003 г. (XXXIII доклад относно политиката на конкуренция — 2003 г.) съдържат конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, що се отнася до обстоятелството, че за действия като тези, в извършването на които е обвинено Deltafina, се налагат „особено леки“ глоби.

Съображения на Общия съд

425 На първо място, що се отнася до твърдяното нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, следва да се приеме, че нито едно от изтъкнатите от Deltafina обстоятелства не е могло да породи подобна увереност у последното, че ще бъде санкционирано с напълно символична глоба.

426 В това отношение, на първо място, следва да се напомни, че предходната практика на Комисията по вземане на решения сама по себе си не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията (вж. точка 292 по-горе). Обстоятелството, че в миналото Комисията е прилагала глоби с определен размер за определени видове нарушения, не може да я лиши от възможността да повиши този размер в рамките, посочени от Регламент № 1/2003, ако това е необходимо, за да се гарантира прилагането на общностната политика на конкуренция (вж. по аналогия Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, точка 120 по-горе, точка 109). Освен това операторите не могат да възлагат своите оправдани правни очаквания на запазването на съществуващо положение, което може да се промени от Комисията в рамките на нейното право на преценка (вж. Решение на Съда от 14 февруари 1990 г. по дело Delacre и др./Комисия,

C-350/88, Recueil, стр. I-395, точка 33 и цитираната съдебна практика). В резултат на това предприятията, участващи в административно производство, което може да доведе до налагането на глоба, не могат да придобиват оправдани правни очаквания, че Комисията няма да надхвърли прилагания по-рано размер на глобите (Решение на Общия съд от 12 юли 2001 г. по дело Tate & Lyle и др./Комисия, T-202/98, T-204/98 и T-207/98, Recueil, стр. II-2035, точка 146 и Решение на Общия съд по дело LR AF 1998 г./Комисия, точка 101 по-горе, точка 243).

427 По-нататък, следва да се напомни, че правото на позоваване на принципа на защита на оправданите правни очаквания се предоставя на всяко лице, намиращо се в положение, при което администрацията на Общността е породила у него основателни надежди (Решение на Съда от 11 март 1987 г. по дело Van den Bergh en Jurgens и Van Dijk Food Products (Lopik)/ЕИО, 265/85, Recueil, стр. 1155, точка 44), като следва да се уточни, че никой не може да се позовава на нарушение на този принцип при липсата на конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници, които са му били предоставени от администрацията (вж. Решение по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 364 по-горе, точка 152 и цитираната съдебна практика).

428 В конкретния случай обстоятелството, че в много решения, предхождащи решението „Органични пероксиди“, Комисията не е вменила нарушение на член 81, параграф 1 ЕО на предприятия, които са допринесли за прилагането на картел, но не са осъществявали дейност на засегнатия от нарушението пазар, не може да създаде у Deltafina основателни надежди, че в бъдеще тази институция няма да осъществява преследване и да санкционира подобни предприятия. В действителност, както вече е прието от Общия съд в точки 163—165 от Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе, преориентирането на практиката по вземане на решения в решението „Органични пероксиди“ се основава на правилно тълкуване на обхвата на предвидената в член 81, параграф 1 ЕО забрана.

429 Това преориентиране на практиката на Комисията по вземане на решения е било още по-предвидимо за Deltafina поради наличието на прецедент, а именно решението „Отлято стъкло“ от 1980 г. Освен това практиката на Комисията по

вземане на решения след 1980 г. не може разумно да се приеме за окончателно изоставяне на началния подход, използван в решението „Отлято стъкло“. Тази практика по вземане на решения се ограничава до това, да не се осъждат и санкционират участващите консултантски дружества, без обаче от правна гледна точка да се отхвърля първоначално следваният в решението „Отлято стъкло“ подход (Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе, точка 164).

430 Относно твърдението на Deltafina, съгласно което от решението „Органични пероксиди“, от прессъобщението относно него, както и от точка 33 от доклада относно политиката на конкуренция от 2003 г. (XXXIII доклад относно политиката на конкуренция — 2003 г.) е видно, че Комисията заявява, че единствено в бъдеще вече няма да се ограничава да налага глоба с изцяло символичен характер, без да е нужно да се определя дали посочените текстове съдържат конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения в този смисъл, е достатъчно да се приеме, че те са публикувани повече от шест години след предприемането на действията, вменени на Deltafina и повече от две години след като те са завършили. Поради това към момента на извършване на съответното нарушение Deltafina по никакъв начин не е можело да вярва, че Комисията е щяла да му наложи само символична глоба.

431 Накрая, както вече беше посочено в точка 51 по-горе, положението на Deltafina в конкретния случай не е сходно с това на AC-Treuhand в делото, по което е постановено решението „Органични пероксиди“. В действителност, докато AC-Treuhand е консултантско дружество и не е осъществявало каквато и да е дейност на съответния продуктов пазар по това дело като конкурент или от страна на търсенето или на предлагането, Deltafina в качеството си на основен клиент на испанските преработватели е осъществявало дейност на пазар от следваща фаза, непосредствено след този, на който са приложени ограничаващите конкуренцията практики. Освен това Deltafina е имало присъствие на пазара за първична обработка в Италия и е поддържало много близки търговски отношения с някои от испанските преработватели.

432 На второ място, доколкото Deltafina изтъква нарушение на принципа на равно третиране, следва да се напомни, че практиката на Комисията по вземане на решения сама по себе си не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията (вж. точка 292 по-горе).

433 Следва да се напомни и това, че когато налага подобни глоби, Комисията е длъжна да спазва общите принципи на правото, сред които е принципът на равно третиране.

434 Поради това направените от Deltafina сравнения с други решения на Комисията, постановени в областта на глобите, могат да бъдат релевантни от гледна точка на спазването на принципа за равно третиране само ако се докаже, че обстоятелствата по делата, довели до постановяване на тези други решения, са сходни с тези в конкретния случай (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 13 януари 2004 г. по дело JCB Service/Комисия, T-67/01, Recueil, стр. II-49, точка 187). Както обаче вече беше прието за установено в точки 51 и 431 по-горе, положението на Deltafina в конкретния случай не е сходно с това на AC-Treuhand по делото, довело до постановяване на решението „Органични пероксиди".

435 На трето място, що се отнася до твърдяното нарушение на принципа на забрана на прилагането на наказания с обратна сила, следва да се посочи, че както се установява от точки 137—150 от Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 48 по-горе, всяко предприятие, допринесло за прилагането на картел, включително предприятията, които не упражняват дейност на засегнатия от ограничението на конкуренцията съответен пазар, може разумно да предвиди към момента на извършване на нарушението, че по принцип установената в член 81, параграф 1 ЕО забрана е приложима към него. Освен това с оглед на изложените в точка 426 по-горе съображения, всяко предприятие, по отношение на което е образувано административно производство, което може да доведе до налагане на глоба, трябва да отчита възможността във всеки момент Комисията да реши да увеличи размера на глобите в сравнение с прилагания в миналото. Следователно, като не се е ограничила да наложи на Deltafina изцяло символична глоба,

Комисията не е нарушила принципа на забрана на прилагането на наказания с обратна сила.

436 Предвид всички гореизложени съображения единадесетото правно основание следва да се отхвърли като неоснователно.

По определянето на окончателен размер на глобата, наложена на Deltafina

437 От точки 331—336, 410 и 411 по-горе е видно, че обжалваното решение трябва да бъде изменено, доколкото в него Комисията не е доказала в достатъчна степен, че Deltafina е имало водеща роля в рамките на картела на преработвателите. Поради това Комисията не е имала основание да увеличи с 50 % основния размер на глобата на Deltafina поради отегчаващи обстоятелства, нито да вземе предвид тази твърдяна роля, за да намали размера на глобата само с 10 % поради сътрудничество.

438 В останалата си част съображенията на Комисията, изложени в обжалваното решение, както и приложеният в конкретния случай метод на изчисляване на глобите, не се променят.

439 Поради това окончателният размер на глобата се изчислява по следния начин: основният размер на наложената глоба на Deltafina (12 000 000 EUR) се намалява с 40 % на основание смекчаващи обстоятелства, което възлиза на 7 200 000 EUR преди прилагането на Известието относно сътрудничеството. Последният посочен размер се намалява с 15 % на основание посоченото известие. Поради това окончателният размер на глобата, която следва да бъде наложена на Deltafina, възлиза на 6 120 000 EUR.

По съдебните разноски

440 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. В изпълнение на параграф 3, първа алинея от същата разпоредба Общият съд може да разпредели съдебните разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.

441 В конкретния случай, тъй като жалбата е частично уважена, Общият съд следва да направи справедлива преценка на обстоятелствата по делото, като реши, че Deltafina ще понесе три четвърти от направените от него съдебни разноски и три четвърти от съдебните разноски, направени от Комисията, а последната ще понесе една четвърт от направените от нея съдебни разноски и една четвърт от съдебните разноски, направени от Deltafina.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) Определя размер на глобата, наложена на Deltafina SpA в член 3 от Решение C (2004) 4030 окончателен на Комисията от 20 октомври 2004 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/C.38.238/B.2 — Суров тютюн — Испания), от 6 120 000 EUR.

2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

3) Deltafina понася три четвърти от направените от него съдебни разноски и три четвърти от съдебните разноски, направени от Европейската комисия, а последната понася една четвърт от направените от нея съдебни разноски и една четвърт от съдебните разноски, направени от Deltafina.

Czúcz Labucka O'Higgins

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 септември 2010 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 4089

Производство и искания на страните ..... II - 4095

От правна страна ..... II - 4097

1. По допустимостта на твърденията за нарушения, изведени от злоупотреба с власт ..... II - 4099

2. По исканията, насочени към отмяна на обжалваното решение ..... II - 4100

По първото правно основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 и на принципите на законност и на лична отговорност, както и от липса на мотиви ..... II - 4100

По първата и втората част, изведени съответно от обстоятелството, че Комисията вменява на Deltafina отговорност за нарушение, извършено в рамките на пазар, на който посоченото дружество няма присъствие, и от обстоятелството, че действията, извършването на които е вменено на Deltafina, не са предвидени в член 81, параграф 1 ЕО, нито в член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 ..... II - 4101

— Доводи на страните ..... II - 4101

— Съображения на Общия съд ..... II - 4103

По третата част, изведена от обстоятелството, че Комисията неправилно е квалифицирала Deltafina като водач на картела на преработвателите ... II - 4109

— Доводи на страните ..... II - 4109

— Съображения на Общия съд ..... II - 4111

По четвъртата част, изведена от обстоятелството, че в обжалваното решение Комисията не е определила съответния пазар ..... II - 4113

— Доводи на страните ..... II - 4113

— Съображения на Общия съд ..... II - 4115

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003, на правото на защита и на правото на справедлив съдебен процес, на съществени процесуални правила и на принципите на законност, на правна сигурност и на пропорционалност, както и от липса на мотиви ..... II - 4117

По първата част, изведена от това, че в обжалваното решение Комисията е приписала на Deltafina различна роля от тази, която му е вменена съгласно изложението на възраженията ..... II - 4118

— Доводи на страните ..... II - 4118

— Съображения на Общия съд ..... II - 4121

По втората част, изведена от това, че действията, в чието извършване е обвинено Deltafina, в действителност трябва да бъдат вменени на неговия управител ..... II - 4133

— Доводи на страните ..... II - 4133

— Съображения на Общия съд ..... II - 4134

По третата част, изведена от обстоятелството, че Комисията е отказала да предостави на Deltafina достъп до някои уличаващи документи ..... II - 4135

— Доводи на страните ..... II - 4135

— Съображения на Общия съд ..... II - 4136

По четвъртата част, изведена от обстоятелството, че в изложението на възраженията Комисията не е определила по достатъчно ясен начин съответния продуктов и географски пазар ..... II - 4137

— Доводи на страните ..... II - 4137

— Съображения на Общия съд ..... II - 4137

По третото правно основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, на член 2 от Регламент № 1/2003 и на точка 43 от Насоките относно понятието за засягане на търговията, което се съдържа в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО], както и от липса на мотиви ..... II - 4139

Доводи на страните ..... II - 4139

Съображения на Общия съд ..... II - 4142

3. По исканията за намаляване на размера на глобата ..... II - 4146

По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 2 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, на точка 1 А и на точка 5, буква г) от Насоките и на принципите на пропорционалност, на „равно третиране и на налагане на еднакви наказания“, както и от липса на мотиви ..... II - 4146

Обобщение на обжалваното решение ..... II - 4146

Доводи на страните ..... II - 4152

Съображения на Общия съд ..... II - 4158

— Общи съображения ..... II - 4159

— По първата част, изведена от липсата на отчитане на относително ограничения размер на продуктовия пазар ..... II - 4161

— По втората част, свързана с преценката на действителното отражение на нарушението върху пазара ..... II - 4164

— По третата част, изведена от противоречие между съображение 413 от обжалваното решение и други съображения от това решение ..... II - 4168

— По четвъртата част, изведена от неправилната квалификация на Deltafina като основен изкупвач на обработен тютюн в Испания ... II - 4170

— По петата част, изведена от липса на мотиви относно последиците, които следва да се изведат за определяне размера на глобите, от несигурността, породена от испанската правна уредба и от подхода на испанските органи ..... II - 4172

— По шестата част, изведена от това, че не е взето предвид обстоятелството, че Deltafina не е участвало в разискванията и преговорите между испанските преработватели и представителите на производителите ..... II - 4177

— По седмата част, изведена от нарушение на принципа на равно третиране, доколкото Комисията се е отклонила от предходната си практика ..... II - 4177

— Извод относно четвъртото правно основание ..... II - 4178

По петото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на точка 1 Б от Насоките и на принципа на равно третиране ..... II - 4178

Обобщение на обжалваното решение ..... II - 4178

Доводи на страните ..... II - 4179

Съображения на Общия съд ..... II - 4180

По шестото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и на точка 2 от Насоките, както и от липса на мотиви . II - 4181

Обобщение на обжалваното решение ..... II - 4181

Доводи на страните ..... II - 4182

Съображения на Общия съд ..... II - 4184

По седмото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и на точка 3 от Насоките ..... II - 4190

Доводи на страните ..... II - 4190

Съображения на Общия съд ..... II - 4192

По осмото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 и на точка 5, буква а) от Насоките ..... II - 4196

Доводи на страните ..... II - 4196

Съображения на Общия съд ..... II - 4197

По деветото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на преамбюла и на точка 4 от Насоките, на точка Б, буква д) и на точка Г от Известието относно сътрудничеството и на принципа на равно третиране, както и от липса на мотиви ..... II - 4198

Обобщение на обжалваното решение ..... II - 4198

Доводи на страните ..... II - 4200

Съображения на Общия съд ..... II - 4204

По десетото правно основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, на точка 5, буква б) от Насоките и на принципа на пропорционалност ..... II - 4210

Доводи на страните ..... II - 4210

Съображения на Общия съд ..... II - 4211

По единадесетото правно основание, изведено от нарушение на принципите на равно третиране, на забрана на прилагането на наказания с обратна сила и на защита на оправданите правни очаквания ..... II - 4212

Доводи на страните ..... II - 4212

Съображения на Общия съд ..... II - 4214

По определянето на окончателен размер на глобата, наложена на Deltafina ... II - 4218

По съдебните разноски ..... II - 4219